

Digitaliseret af | Digitised by

Forfatter(e) | Author(s):

Titel | Title:

Tregder, Paul Hagerup.

Anthologia Graeca sive Hymnorum, idylliorum,
elegiarum, epigrammatum, carminum
lyricorum, fragmentorum scenicorum
delectus : in usum scholarum edidit.

Udgivet år og sted | Publication time and place: Hauniae : C. A. Retzel, 1842

Fysiske størrelse | Physical extent: VI, 135 s.

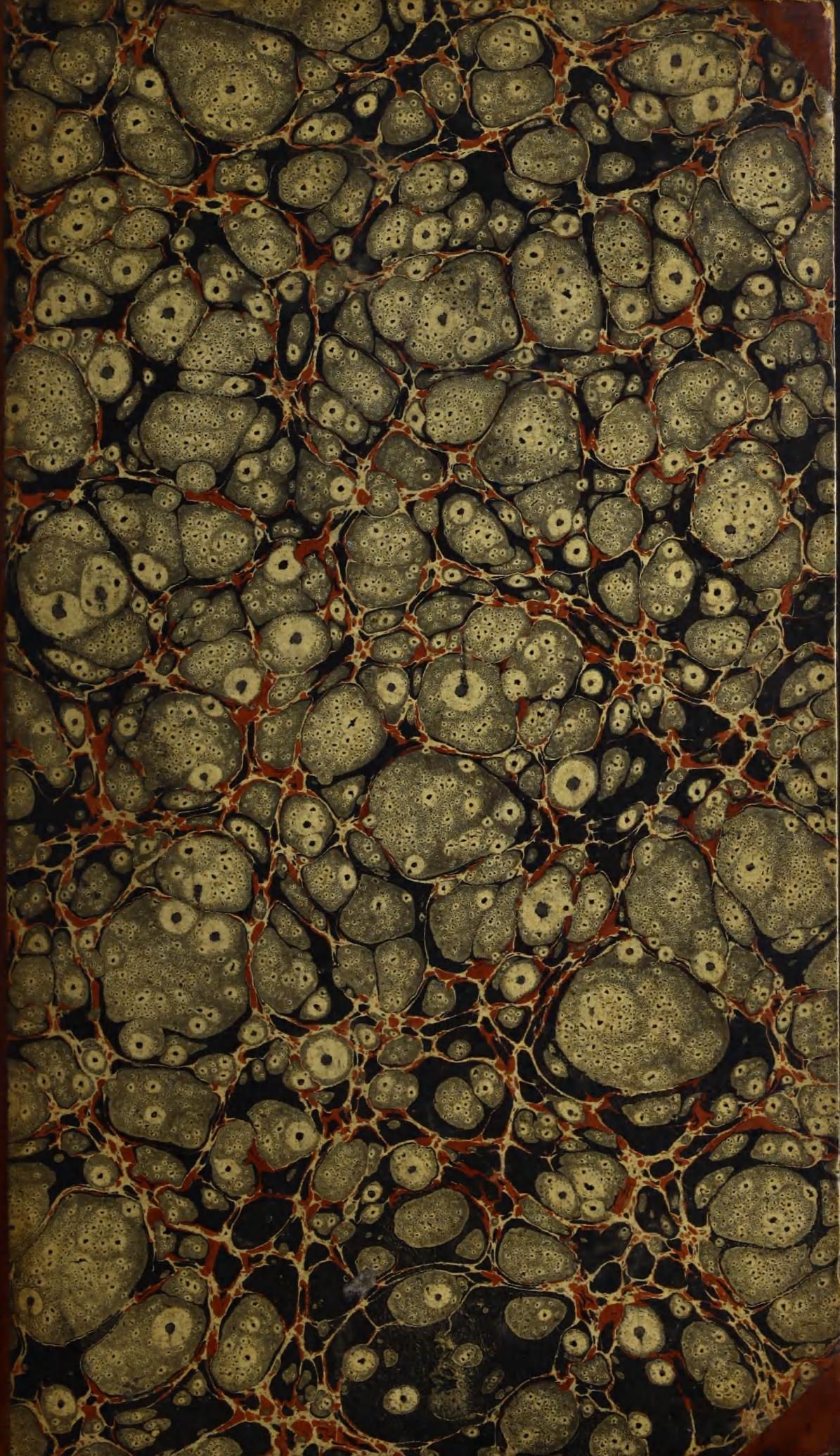
DK

Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.
Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work is free of copyright. You can copy, change, distribute or present the work, even for commercial purposes, without asking for permission. Always remember to credit the author.

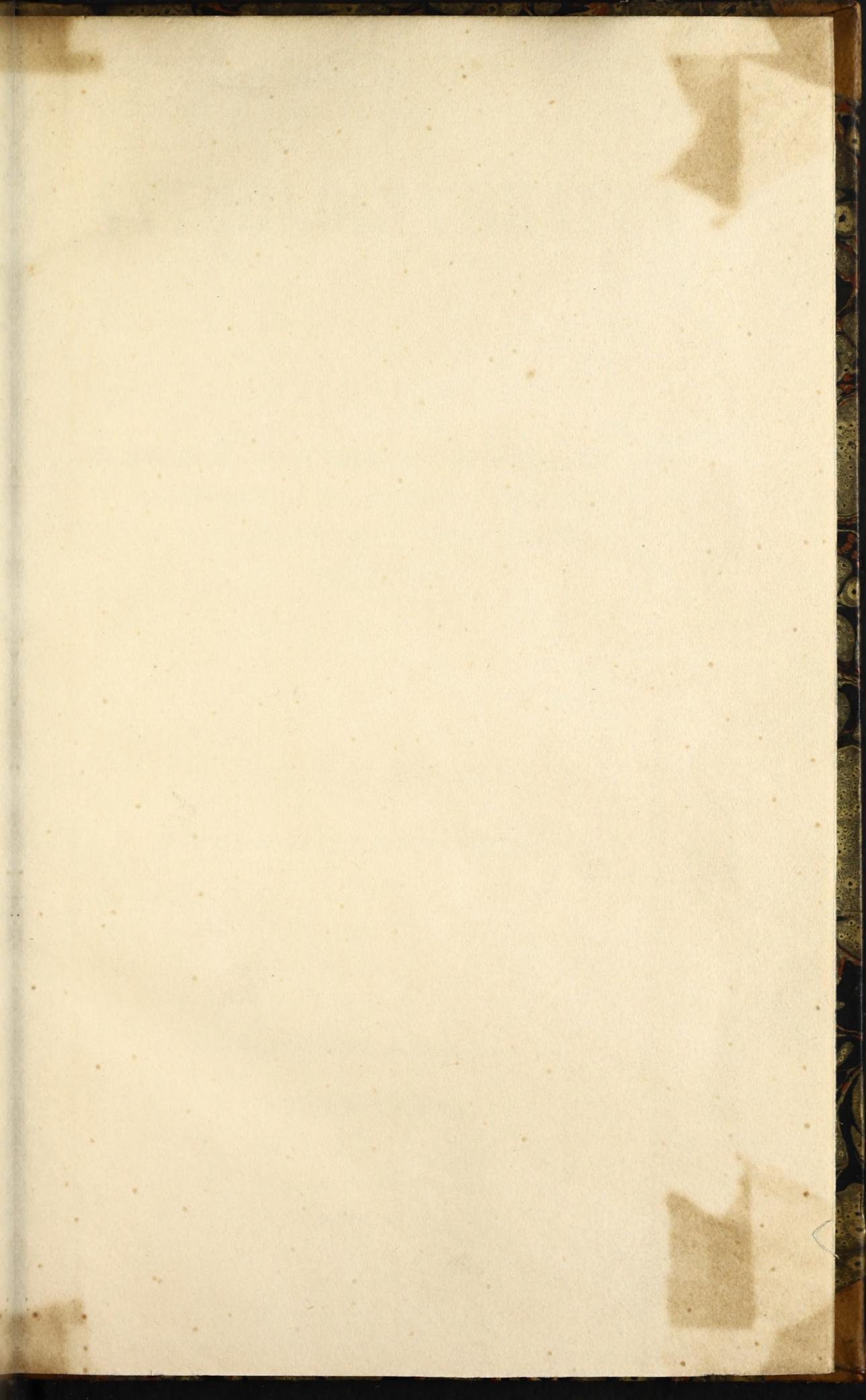
47. - 46.

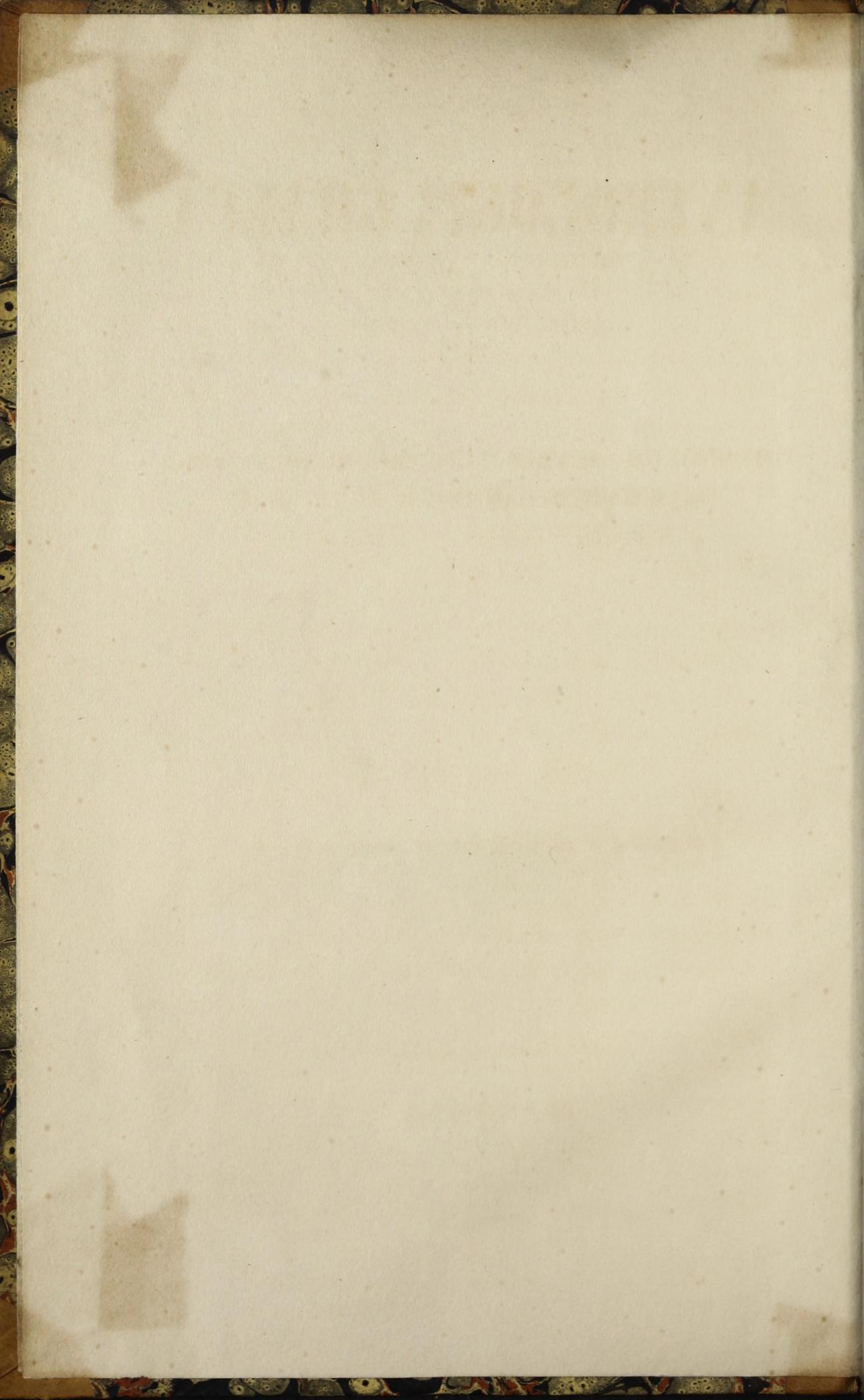
DET KONGELIGE BIBLIOTEK

130020699648

ANTHOLOGIA GRAECA

SIUE

**HYMNORUM IDYLLIORUM ELEGIARUM EPI-
GRAMMATUM CARMINUM LYRICORUM
FRAGMENTORUM SCENICORUM
DELECTUS.**

IN USUM SCHOLARUM EDIDIT

PAULUS HAGERUP TREGDER

ART. MAG.

HAUNIAE.

SUMPTUS FECIT C. A. REITZEL.

TYPIS BLANCILUNI.

MDCCCXLII.

АКИЯО АРОЛОНГИА

ДЛЯ ПРИЧЕРНОМОРСКОГО
ВОЕННОГО ОКРУГА
СОСТАВЛЕНО
ПОД РЕДАЦИЮ
ДЛЯ ПРИЧЕРНОМОРСКОГО
ВОЕННОГО ОКРУГА

СОСТАВЛЕНО В САНКТ-ПЕТЕРБУРГЕ

ДЛЯ ПРИЧЕРНОМОРСКОГО

МАРИИАН

СОСТАВЛЕНО В САНКТ-ПЕТЕРБУРГЕ

PRAEFATI.

Cupienti mihi in ea schola, in qua superiores ordines Graecam linguam doceo, praeter Homerum et Hesiodum ex reliquis poëtis ea discipulis ad ampliorem eruditionis gradum prouectis tradere, quae claram totius poësis imaginem in eorum animis effingere possent, hoc maxime cauendum uidebatur, ne quid eligerem, quod tantis difficultatibus obstructum esset, ut tempus illud satis exiguum, quod Graecarum litterarum studiis in scholis nostris concederetur, ad illud pertractandum non sufficeret. Quare nihil mihi aptius uisum est quam anthologia aliqua uti, quae lyricorum poëtarum eorumque, qui inter epicam et lyricam poësin quasi medii sunt, selecta carmina contineret nec nimis multa nec difficiliora, quam ut maior saltem pars ab omnibus discipulis legi et intelligi posset, scenicorum denique pauca fragmenta, quae neque tam arte cum reliquis fabularum partibus cohaererent, ut longa explicatione opus esset, neque per se aut rebus aut uerbis obscuriora essent. Nam quod in Germania plerumque fit, quod idem apud nos nonnulli faciunt, ut tragoidiam aliquam integrum in scholis doceant, id mihi minus rationibus nostris conuenire uidetur, quum discipuli apud nos non satis maturi ad Academiam dimittantur, ut ibi demum communia antiquitatis studia plane absoluant.

Talem autem anthologiam quum quaererem, nulla earum, quae iam extarent, satis idonea mihi uisa est. Ex uetustioribus enim Jacobsii et Nissenii omnium paene generum exempla praebent, uerum etiam Homeri fragmenta amplectuntur, cuius carmina uno tenore legere praestat, ac praeterea glossaria continent, quae, ut leuissime dicam, non necessaria sunt discipulis, in quorum manibus maiora et ampliora lexica esse debent. Et quod ad ipsa poëtarum uerba attinet, multa post illas editas emendata sunt, ut iam uetustas ipsa iis officiat. Recentiores autem anthologiarum editores Bachius et Burchardus scenicos poëtas omiserunt; ac dum ille pro meis rationibus nimis multa etiam ex minimis poëtarum lyricorum fragmentis sine ullo commentario recipit, hic Hesiodi opere grauissimo et magno apparatu onerauit librum. Schneideuini denique delectum, praeterquam quod scenicos et bucolicos non complectitur, hoc ipsum scholis minus idoneum facit, quod reliquorum omnia, quotquot extant, fragmenta critico apparatu copiose instructa continet. Itaque quum nullus horum librorum meis rationibus plane conueniret, ipse priorum operibus adiutus nouam anthologiam condere statui. Qua in re hoc mihi consilium fuit, ut poëmata colligerem, quae per se aut iucunda essent lectu nec obscoena, aut ad historiam litterarum ac reliquam antiquitatem Graecam illustrandam aliquid conferrent, eaque, quam possem, emendatissime ederem adiectis quum breibus de poësis generibus ipsisque poëtis capitum prooemiis, tum ad singulos locos grauiores annotationibus.

In contextu, quem uocant, recognoscendo optimis quibusque editionibus usus sum, idque mihi proposui, ut codices, quantum per orationem et sententiam liceret, sequerer,

sin minus, ut, quae coniectura reperta essent, si ueri speciem
prae se ferrent, reciperem. Ubi nec codices nec coniectura
sufficeret, probabilem aliquam scripturam admittere aut
uersum aliquem delere malui quam locum corruptum sine
ulla medela relinquere, id quod in tali editione licere mihi
persuasi, in alia doctorum hominum usui destinata nunquam
committerem. Quibus de rebus omnibus me exemplis alla-
tis accuratius disputare, quoniam in editione mea non
multa noua insunt, non puto necesse esse.

Poëmatum primum genera distinxi, deinde singula ita
disponere studui, ut a primis quibusque ad reliqua apte
transiri posset. Itaque in plerisque generibus temporum
rationes secutus sum, quum, quomoda alterum ex altero
oreretur, ita maxime appareret; in idylliis, quae et propter
argumentorum uarietatem et propter metrum inter hymnos
epicos et reliqua poësis genera posui, non tam annorum et
poëtarum rationes, de quibus nihil fere constaret, quam
sententiarum similitudines et orationis difficultates spectaui,
quo melius discipuli Dorico sermone paullatim assuescerent.
Qua re fieri potuit, ut, quod elegos continet Theocriti idyl-
lium octauum, id ad ceteras elegias quasi uiam patefaceret.

In metris constituendis et uersibus eorumque particu-
lis describendis quum Boeckhii rationes secutus sum, ex
quibus ille Pindari carmina in uersus digessit, tum quae a
Maduigio de iisdem rebus in scholis disputata sunt et in
grammatica Latina nuper edita breuiter explicata.

Annotationes denique praeter metrorum conspectum
eas addidi, quae ex lexicis grammaticisque uulgaribus nihil
continerent, illa uero, quorum aliunde ac saepe multis locis
petenda esset cognitio, ut quae ad mythos reconditiores aut
ad historiam terrarumque descriptionem pertinerent, breuiter

explicarent, nec locos difficiliores, quorum obscura esset interpretatio, intactos relinquerent. Qua in re haud scio an in nonnullorum reprehensionem incurram, quod magistrorum potius quam discipulorum rationem habuerim, sed omnia illa, quae his usui essent, commemorare ideo nolui, quod longe plurima anthologiae meae poëmata prius a magistris interpretanda et enarranda esse mihi uiderentur, quam discipuli iis operam dare iuberentur. De Aeolia dialecto pauca addidi, et quod in grammaticis ea uulgo negligeretur, et quod carmina ex noua Ahrensii recensione*) a ceteris non paullum abhorrente edidisse.

Hauniae mense Aprili a. MDCCXLII.

*) De dialectis Aeolicis et Pseudaeolicis scripsit H. L. Ahrens, Gotting. 1839.

ANTHOLOGIA GRAECA.

ANTHOLOGIA GREGORIÆ.

I.

YMNOI OMNIPRIKOI.

Extant Homeri nomine quinque hymni longiores, in Apollinem Delium et Pythium, Mercurium, Uenerem, Cererem, horum numinum natales uel praecipua facta celebrantes, plures breuiores, quae etiam προοίμια a Graecis appellabantur, quoniam a rhapsodis recitabantur ante partem aliquam Iliadis uel Odysseae uel ante aliud quoddam carmen epicum.

I.

XVIII. ΕΙΣ ΕΡΜΗΝ.

Ἐρμῆν ἀείδω Κυλλήνιον, Ἀργειφόντην,
Κυλλήνης μεδέοντα καὶ Ἀρκαδίης πολυμήλον,
ἄγγελον ἀθανάτων ἐριούνιον, ὃν τέκε Μαῖα,
Ἄτλαντος θυγάτηρ, Διὸς ἐν φιλότητι μιγεῖσα,
5. αἰδοίη· μακάρων δὲ θεῶν ἀλέεινεν ὅμιλον
ἀντρῷ ναιετάονσα παλισκίῳ· ἐνθα Κρονίων
Νύμφῃ ἐϋπλοκάμῳ μισγέσκετο νυκτὸς ἀμολγῷ,
εὗτε κάτα γλυκὺς ὥπνος ἔχοι λεικώλενον Ἡρην·
λάνθανε δ' ἀθανάτους τε θεοὺς θνητούς τ' ἀνθρώπους.

10. Καὶ σὺ μὲν οὗτοι χαῖρε, Λιὸς καὶ Μαιάδος νίέ·
σεῦ δὲ ἐγὼ ἀρξάμενος μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.

2.

XX. ΕΙΣ ΗΦΑΙΣΤΟΝ.

Ἡφαιστον ἀλυτόμητν ἀείσεο, Μοῦσα λίγεια,
ὅς μετ' Ἀθηναίης γλαυκώπιδος ἀγλαὰ ἔργα
ἀνθρώπους ἐδίδαξεν ἐπὶ χθονὸς, οἱ τὸ πάρος περ
ἄντροις ναιεταάσκον ἐν οὐρανοῖς ἥπτε θῆρες·

5. νῦν δὲ δι' Ἡφαιστον ἀλυτοτέχνην ἔργα δαέντες
ὅηιδίως αἰῶνα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
εὐκηλοι διάγονσιν ἐνὶ σφετέροισι δόμοισιν.

Ἄλλ᾽ ἦληθ, Ἡφαιστε, δίδον δὲ ἀρετὴν τε καὶ ὅλβον.

3.

XXII. ΕΙΣ ΠΟΣΕΙΔΩΝΑ.

Ἀμφὶ Ποσειδάωνα, θεὸν μέγαν, ἄρχομ³ ἀείδειν,
γαίης κινητῆρα καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης,
πόντιον, ὃς θ' Ἐλικῶνα καὶ εὐρείας ἔχει Αἴγας.
διχθά τοι, Ἐννοσίγαιε, θεοὶ τιμὴν ἐδάσαντο,
5. ὑππων τε δημητῆρ³ ἔμεναι σωτῆρά τε νηῶν.

Χαῖρε, Ποσειδάων γαιήρχε, κυανοχαῖτα,
καὶ, μάκαρ, εὐμενὲς ἡτορ ἔχων πλώουσιν ἀρηγε.

4.

XXVI. ΕΙΣ ΑΙΟΝΥΣΟΝ.

Κισσοκόμην Αἰόνυσον ἐρίβρομον ἄρχομ³ ἀείδειν,
Ζηνὸς καὶ Σεμέλης ἐρικυδέος ἀγλαὸν νίὸν,
ον τρέφοντος ηὔκομοι Νύμφαι παρὰ πατρὸς ἄνακτος
δεξάμεναι κόλποισι καὶ ἐνδυκέως ἀτίταλλον

5. Νύσης ἐν γυάλοις· ὁ δὲ ἀέξαιο πατρὸς ἔκην
ἄντρῳ ἐν εὐώδει μεταρίθμιος ἀθανάτοισιν.
αὐτὰρ ἐπειδὴ τόνδε θεαὶ πολύνυμον ἔθρεψαν,
δὴ τότε φοιτίζεσκε καθ' ὑλήεντας ἐναύλους
κισσῶν καὶ δάφνη πεπυκασμένος· αἱ δὲ ἄμβοι ἔποντο
10. Νύμφαι, ὁ δὲ ἔξηγεῖτο· βρόμος δὲ ἔχεν ἀσπετον ὑλην.
Καὶ σὺ μὲν οὖτα χαῖρε, πολυστάφνλ ὡς Διόνυσε·
δὸς δὲ ἡμᾶς χαίροντας ἐς ὥρας αὐτις ἵκεσθαι.

5.

XXVII. ΕΙΣ ΑΡΤΕΜΙΝ.

- Ἄρτεμιν ἀείδω χρυσηλάκατον, κελαδεινὴν,
παρθένον αἰδοίην, ἐλαφηβόλον, ἰοχέαιραν,
αὐτοκασιγνήτην χρυσαόρον Ἀπόλλωνος,
ἥ καὶ ὅρη σκιόεντα καὶ ἄκριας ἡνεμοέσσας
5. ἄγρη τερπομένη παγχρύσεα τόξα τιταίνει
πέμπονσα στονόεντα βέλη· τρομέει δὲ κάρηνα
ὑψηλῶν ὀρέων, ἵάχει δὲ ἐπὶ δάσκιος ὑλη
δεινὸν ὑπὸ κλαγγῆς θηρῶν· φρίσσει δέ τε γαῖα
πόντος τὸ ἱκθυόεις· ἥ δὲ ἄλκιμον ἥτορ ἔχουσα
10. πάντη ἐπιστρέφεται, θηρῶν δλέκουσα γενέθλην.
αὐτὰρ ἐπὴν τερφθῆ θηροσκόπος ἰοχέαιρα,
εὐφρήνη δὲ νόον, χαλάσασ' εὐκαμπτέα τόξα
ἔρχεται ἐς μέγα δῶμα κασιγνήτοιο φίλοιο,
Φοίβον Ἀπόλλωνος, Δελφῶν ἐς πίονα δῆμον
15. Μουσέων καὶ Χαρίτων καλὸν χορὸν ἀρτυνέονσα.
ἐνθα κατακρεμάσασα παλίντονα τόξα καὶ ἴοὺς
ἥγεται χαρίεντα περὶ χροὶ κόσμον ἔχουσα,
ἔξαρχουσα χορούς· αἱ δὲ ἄμβροσίην ὅπ' ἱεῖσαι
ὑμνεῦσιν Λητὸν καλλίσφυρον, ὡς τέκε παῖδας

20. ἀθανάτων βουλῇ τε καὶ ἔργμασιν ἔξοχοῖς ἀρίστοις.

*Χαίρετε, τέκνα Λιὸς καὶ Αητοῦς ἡγεμόμοιο·
αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε καὶ ἄλλης μνήσομεν αἰοιδῆς.*

6.

XXVIII. ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΝ.

*Παλλάδ' Ἀθηναίην, κυδρὸν θεὸν, ἀρχομένοις
γλαυκῶπιν, πολύμητιν, ἀμείλιχον ἦτορ ἔχονσαν,
παρθένον αἰδοίην, ἐρυσίπτολιν, ἀλκήεσσαν,
Τριτογενῆ, τὴν αὐτὸς ἐγείνατο μητίετα Ζεὺς*

5. σεμνῆς ἐκ νεφαλῆς πολεμήια τεύχεῖς ἔχονσαν,
χρύσεα, παμφανώντα· σέβας δὲ ἔχε πάντας ὁρῶντας
ἀθανάτους· ἡ δὲ πρόσθεν Λιὸς αἰγιόχοιο
ἐσσυμένως ὥρουσεν ἀπὸ ἀθανάτοιο καρήνου
σείσαστος δὲ ἔχειν ἄκοντα· μέγας δὲ ἐλελίζεται Ὄλυμπος

10. δεινὸν ὑπὸ βρύμης Γλαυκώπιδος· ἀμφὶ δὲ γαῖα
σμερδαλέον ἴάχησεν· ἐκινήθη δὲ ἄρα πόντος
κύμασι πορφυρέοισι κυκώμενος, ἔσχετο δὲ ἄλμη
ἔξαπίνης· στῆσεν δὲ Ὅπερίονος ἀγλαὸς νίδος
ἵππους ὠκύποδας δηρὸν χρόνον, εἰσόκε κούρη
15. εἴλεται ἀπὸ ἀθανάτων ὅμων θεοείκελα τεύχη
Παλλὰς Ἀθηναίη· γῆθησε δὲ μητίετα Ζεύς.

*Καὶ σὺ μὲν οὖτος χαῖρε, Λιὸς τέκνος αἰγιόχοιο·
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεϊο καὶ ἄλλης μνήσομεν αἰοιδῆς.*

7.

XXXIII. ΕΙΣ ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΥΣ.

*Ἄμφὶ Λιὸς κούρους ἐλικώπιδες ἔσπετε Μοῦσαι,
Τυνδαρίδας, Αήδης καλλισφύρον ἀγλαὰ τέκνα,
Καστοράς ἢ ἵπποδαμον καὶ ἀμώμητον Πολυδεύκεα,
τοὺς ὑπὸ Τηρύγέτον κορυφῆς ὄρεος μεγάλοιο,*

5. μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι κελαινεφέῃ Κρονίωνι
σωτῆρας τέκε παῖδας ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
ἀκυπόρων τε νεῶν, ὅτε τε σπέρχωσιν ἄελλαι
χειμέριαι κατὰ πόντον ἀμείλιχον· οἱ δὲ ἀπὸ νηῶν
εὐχόμενοι καλέονσι Διὸς κούρους μεγάλοιο
10. ἄρνεσσιν λευκοῖσιν ἐπ' ἀκρωτήρια βάντες
πρόμνης· τὴν δὲ ἀνεμός τε μέγας καὶ κῦμα θαλάσσης
θῆκαν ὑποβρυχίην· οἱ δὲ ἔξαπίνης ἐφάνησαν
ξονθῆσιν πτερύγεσσι δι' αἰθέρος ἀτίξαντες,
αὐτίκα δὲ ἀργαλέων ἀνέμων κατέπαυσαν ἀέλλας,
15. κύματα δὲ ἐστόρεσσαν λευκῆς ἄλὸς ἐν πελάγεσσιν
ναύταις, σήματα καλὰ πλόου σφίσιν· οἱ δὲ ἰδόντες
γῆθησαν, παύσαντο δὲ διένυροι πόνοιο.

Χαίρετε, Τυνδαιόιδαι, ταχέων ἐπιβήτορες ἵππων·

αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε καὶ ἄλλης μνήσομέν ἀοιδῆς.

τοῦτο γένος εἰδέσθαι μάλιστα πάντες οἴτης εἰσίν.

III.

ΕΙΔΥΛΛΙΑ.

Eiδύλλια (id est μικρὰ εἴδη) sunt imagines poëticae uarii generis, hominum ingenia animorumque motus aut naturam describentes. Uersibus hexametris scribebantur multumque epici coloris retinebant, quamquam interdum aliquid uel mimis et dramaticis simile inerat. Unum genus idque praecipuum est bucolicum, quod pastorum res et ingenia tractat. Excelluerunt ex idylliorum poëtis siue, ut ex praecipuo illo genere saepe appellantur, bucolicis *Theocritus* Syracusanus, qui medio fere saeculo tertio a. Ch. n. uixit maxime in Sicilia, eiusque aequales, nisi forte iuniores sunt, *Bio* Smyrnaeus et *Moschus* Syracusanus. Usi sunt dialecto Dorica epicis formis mixta.

I.

THEOCR. XIX. ΚΗΡΙΟΚΛΕΠΤΗΣ.

Τὸν κλέπταν ποτ᾽ Ἐρωτα καὶ κέντασε μέλισσα
κηρίον ἐκ σίμβλων συλεύμενον, ἀκρα δὲ χειρῶν
δάκτυλα πάνθ' ὑπένυξεν· δ' ὁ ἄλγες καὶ χέρῳ ἐφύσση
καὶ τὰν γᾶν ἐπάταξε καὶ ἄλαιο, τῷ δὲ Ἀφροδίτᾳ
5. δεῖξεν τὰν δόδύναν καὶ μέμφετο, ὅτι γε τυθὸν
θηρίον ἔντὶ μέλισσα καὶ ἄλικα τραύματα ποιεῖ.
χαὶ μάτηρ γελάσασα· τὸ δὲ οὐκ ἴσον ἐσσὶ μελίσσαις;
χαὶ τυθὸς μὲν ἔης, τὰ δὲ τραύματα ἄλικα ποιεῖς.

2.

BION. IV.

- Ταὶ Μοῖσαι τὸν Ἐρωτα τὸν ἄγριον οὐ φοβέονται,
ἐκ θυμῷ δὲ φιλεῦντι καὶ ἐκ ποδὸς αὐτῷ ἐπονται.
κὴν μὲν ἄρα ψυχάν τις ἔχων ἀνέραστον ὀπηδῆ,
τῆνον ὑπεκφεύγοντι καὶ οὐκ ἐθέλοντι διδάσκειν.*
5. *ἢν δὲ νόον τις Ἐρωτι δονεύμενος ἀδὺ μελίσδῃ,
ἔς τηνον μάλα πᾶσαι ἐπειγόμεναι προρέοντι.
μάρτυς ἐγὼν, ὅτι μῆθος ὅδ' ἐπλετο πᾶσιν ἀληθής.
ἢν μὲν γὰρ βροτὸν ἄλλον ἢ ἀθανάτων τινὰ μέλπω,
βαρβαίνει μεν γλῶσσα καὶ ὡς πάρος οὐκ ἐτ' ἀείδει.*
10. *ἢν δ' αὐτὸν ἐσ τὸν Ἐρωτα καὶ ἐσ Λυκίδαν τι μελίσδω,
καὶ τόκα μοι χαίροισα διὰ στόματος ὁέει ὠδά.*

3.

BION. XVI.

- Ἐσπερε, τᾶς ἐρατᾶς χρύσεον φάος Ἀφρογενείας,
Ἐσπερε, κνανέας ἴερὸν, φίλε, νυκτὸς ἄγαλμα,
τόσσον ἀφανρότερος μήνας, ὅσον ἔξοχος ἀστρων,
χαῖρε, φίλος· καί μοι ποτὶ ποιμένα κῶμον ἄγοντι*
5. *ἀντὶ σελαναίας τὸ δίδου φάος, ὥνεκα τήνα
σάμερον ἀρχομένα τάχιον δύεν· οὐκ ἐπὶ φωρὰν
ἔρχομαι, οὐδὲ ἵνα νυκτὸς ὁδοιπορέοντα λοχήσω,
ἄλλ' ἐράω· καλὸν δέ τ' ἐρασσαμένῳ συνέρασθαι.*

4.

MOSCH. I. ΕΡΩΣ ΑΡΑΠΕΤΗΣ.

- Α Κύπρις τὸν Ἐρωτα τὸν νίέα μακρὸν ἐβώστρει·
εἴ τις ἐνὶ τριόδοισι πλανώμενον εἶδεν Ἐρωτα,*

- δραπετίδας ἐμός ἔστιν· ὁ μανυτὰς γέρας ἔξει.
 μισθός τοι τὸ φίλαμα τὸ Κύπριδος· ἦν δὲ ἀγάγης νιν,
 5. οὐ γυμνὸν τὸ φίλαμα, τὸ δὲ ὥξενε, καὶ πλέον ἔξεῖς.
 ἔστι δὲ ὁ παῖς περίσαμος· ἐν εἴκοσι πᾶσι μάθοις νιν.
 χρῶται μὲν οὐ λευκός, πνῷ δὲ εἴκελος· ὅμματα δὲ αὐτῷ
 δριμύλα καὶ φλογόεντα· κακὰ φρένες, ἀδὺ λάλημα·
 οὐ γὰρ ἵσον νοέει καὶ φθέγγεται· ὡς μέλι φωνά·
 10. ἦν δὲ χολᾶ, νόος ἔστιν ἀνάμερος· ἡ περοπεντὰς,
 οὐδὲν ἀλαζεύων, δόλιον βρέφος, ἄγρια παίσδει.
 εὐπλόκαμον τὸ κάρανον, ἔχει δὲ ἵταμὸν τὸ πρόσωπον.
 μικκύλα μὲν τήνω τὰ χερύδραι, μακρὰ δὲ βάλλει,
 βάλλει κεῖς Ἀχέροντα, καὶ εἰς Ἀΐδεω βασιλῆα.
 15. γυμνὸς μὲν τόγε σῶμα, νόος δέ οἱ ἐμπεπύκασται.
 καὶ πτερόεις ὡς ὄρνις ἐφίπταται ἄλλοι ἐπ' ἄλλους
 ἀνέρας ἡδέ γυναικας, ἐπὶ σπλάγχνοις δὲ κάθηται.
 τόξον ἔχει μάλα βαιὸν, ὑπὲρ τόξῳ δὲ βέλεμνον·
 τυτθὸν ἔοι τὸ βέλεμνον, ἐς αἰθέρα δὲ ἄχρι φορεῖται.
 20. καὶ χρύσεον περὶ νῶτα φαρέτριον, ἐνδοθι δὲ ἐντὶ^τ
 τοὶ πικροὶ κάλαμοι, τοῖς πολλάκι κῆμὲ τιτρώσκει,
 πάντα μὲν ἄγρια, πάντα· πολὺ πλεῖον δὲ ἐνὶ αὐτῷ
 βαιὰ λαμπτὰς ἔοισα· τὸν Ἀλιον αὐτὸν ἀναίθει.
 ἦν τύ γέλης τῆνον, δάσας ἄγε, μηδὲ ἐλεήσῃς·
 25. κῆν ποτὲ ἴδης κλαίοντα, φυλάσσεο, μή σε πλανήσῃ,
 κῆν γελάῃ, τύ νιν ἐλκε, καὶ ἦν ἐθέλῃ σε φιλᾶσαι,
 φεῦγε· κακὸν τὸ φίλαμα, τὰ χείλεα φάρμακόν ἐντι.
 ἦν δὲ λέγη· λάβε ταῦτα, χαρίζομαι ὅσσα μοι ὅπλα,
 μήτι θίγῃς, πλάνα δῶρα· τὰ γὰρ πνῷ πάντα βέβαπται.

5.

MOSCH. VII.

Ἀλφειὸς μετὰ Πίσαν ἐπὴν κατὰ πόντον ὁδεύῃ,

ἔρχεται εἰς Ἀρέθοισαν ἄγων κοτυνηφόρον ὕδωρ,
ἔδνα φέρων καὶ φύλλα καὶ ἀνθεα καὶ κόνιν ἵραν,
καὶ βαθὺς ἐμβαίνει τοῖς πύμασι· τὰν δὲ θάλασσαν
5. νέρθεν ὑποτροχάει, κοῦ μίγνυται ὕδασιν ὕδωρ.
ἄ δ' οὐκ οἶδε θάλασσα διερχομένου ποταμοῦ·
κῶρος δεινοθέτας, κακομάχανος, αἰνὰ διδάσκων,
καὶ ποταμὸν διὰ φίλτρον Ἔρως ἐδίδαξε κολυμβῆν.

6.

MOSCH. V.

Τὰν ἄλα τὰν γλαυκὰν ὅταν ὥνεμος ἀτρέμα βάλλῃ,
τὰν φρένα τὰν δειλὰν ἐρεθίζομαι, οὐδ' ἔτι μοι γᾶ
ἐντὶ φίλα, ποτάγει δὲ πολὺ πλέον ἄμμε γαλάνα.
ἄλλ ὅταν ἀχήσῃ πολιός βυθὸς, ἄ δὲ θάλασσα
5. κυρτὸν ἐπαφρίζῃ, τὰ δὲ κίματα μακρὰ μεμήνη,
ἔς χθόνα παπταίνω καὶ δένδρεα, τὰν δ' ἄλα φεύγω·
γᾶ δέ μοι ἀσπαστὰ, χαὶ δάσκιος εὔαδεν ὕλα,
ἐνθα, καὶ ἦν πνεύσῃ πολὺς ὥνεμος, ἄ πίνεις ἄδει.
ἢ κακὸν ὁ γριπεὺς ζώει βίον, ὃ δόμος ἄ ναῦς
10. καὶ πόνος ἐντὶ θάλασσα καὶ ἰχθὺς ἄ πλάνος ἄγρα.
αὐτὰρ ἐμοὶ γλυκὺς ὑπνος ὑπὸ πλατάνῳ βαθυφύλλῳ,
καὶ παγᾶς φιλέοιμι τὸν ἐγγύθεν ἥχον ἀκούειν,
ἄ τέρπει ψοφέοισα τὸν ἄγριον, οὐχὶ ταράσσει.

7.

MELEAGRI. (Anth. Pal. IX, 363.)

Χείματος ἡνεμόεντος ἀπ' αἰθέρος οἰχομένοιο
πορφυρέη μείδησε φερανθέος εἴαρος ὥρη.
γαῖα δὲ κινανέη χλοερὴν ἐστέψατο ποίην,
καὶ φυτὰ θηλήσαντα νέοις ἐκόμησε πετήλοις.

5. οἱ δὲ ἀπαλὴν πίνοντες ἀεξιφύτον δρόσον Ἡοῦς
λειμῶνες γελόωσιν ἀνοιγομένοιο δόδοιο.
χαίρει καὶ σύριγγι νομεὺς ἐν ὄρεσσι λιγαίνων,
καὶ πολιοῖς ἐρίφοις ἐπιτέρπεται αἰπόλος αἰγῶν.
ἢδη δὲ πλώουσιν ἐπ' εὐρέα κύματα ναῦται
10. πνοιῇ ἀπημάντῳ Ζεφύρου λίνα κολπώσαντες.
ἢδη δὲ εὐάζουσι φερεσταφύλῳ Λιονύσῳ
ἄνθει βοτρυόνεντος ἐρεψάμενοι τρίχα κισσοῦ.
ἔργα δὲ τεχνήεντα βοηγενέεσσι μελίσσαις
καλὰ μέλει, καὶ σίμβλῳ ἐφήμεναι ἐργάζονται
15. λευκὰ πολυτρήτοι νεόρρηντα κάλλεα κηροῦ.
πάντῃ δὲ δρνίθων γενεὴ λιγύφωνον ἀείδει·
ἀλκυόνες περὶ κῦμα, χελιδόνες ἀμφὶ μέλαθρα,
κύκνοις ἐπ' ὅχθαισιν ποταμοῦ καὶ ὑπὲρ ἄλσος ἀηδῶν.
εἰ δὲ φυτῶν χαίρουσι κόμαι, καὶ γαῖα τέθηλεν,
20. συρίζει δὲ νομεὺς, καὶ τέρπεται εὔκομα μῆλα,
καὶ ναῦται πλώουσι, Λιώνυσος δὲ χορεύει,
καὶ μέλπει πετεεινά, καὶ ὠδίνουσι μέλισσαι,
πῶς οὐ κρή καὶ ἀοιδὸν ἐν εἴαρι καλὸν ἀεῖσαι;

8.

BION. VI.

Κλεόδ. Εἴαρος, ὁ Μύρσων, ἡ χείματος ἡ φθινοπώρου
ἡ θέρεος τί τοι ἀδύ; τί δὲ πλέον εὔχεαι ἐλθεῖν;
ἡ θέρος, ἀνίκα πάντα τελείεται, ὅσσα μογεῦμες;
ἡ γλυκερὸν φθινόπωρον, ὅτε ἀνδράσι λιμὸς ἐλαφρά;
5. ἡ καὶ χεῖμα δύσεογον, ἐπεὶ καὶ χείματι πολλοὶ
θαλπόμενοι θέλγονται ἀεργείη τε καὶ ὄκνῳ;
ἡ τοι καλὸν ἔαρ πλέον εὔαδεν; εἰπὲ, τί τοι φρὴν
αἰρεῖται; λαλέειν γὰρ ἐπέτραπεν ἡ σχολὰ ἄμμιν.

- Μύρσ.* Κρίνειν οὐκ ἐπέοικε θεήια ἔργα βροτοῖσι·
10. πάντα γὰρ ἵερὰ ταῦτα καὶ ἀδέα· σεῦ δὲ ἔκατι
ἔξερέω, Κλεόδαμε, τό μοι πέλεν ἄδιον ἄλλων.
οὐκ ἐθέλω θέρος ἥμεν, ἐπεὶ τόκα μὲν ἄλιος δοπῆ.
οὐκ ἐθέλω φθινόπωρον, ἐπεὶ νόσον ὥρια τίκτει.
οὐλον χεῖμα φέρειν, νιφετὸν κρυμούς τε φοβεῦμαι.
15. εἴαρ ἐμοὶ τριπόθατον ὅλῳ λυκάβαντι παρείη,
ἀνίκα μήτε κρύος μήδ' ἄλιος ἄμμε βαρύνει.
εἴαρι πάντα κύει, πάντ' εἴαρος ἀδέα βλαστεῖ,
χάρην ἀνθρώποισιν ἵσα καὶ ὄμοιος ἀώς.

9.

BION. I. ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΑΙΩΝΙΔΟΣ.

- Αἰάζω* τὸν "Αδωνιν· ἀπώλετο καλὸς "Αδωνις.
ώλετο καλὸς "Αδωνις, ἐπαιάζουσιν "Ερωτες.
Μηκέτι πορφυρέοις ἐνὶ φάρεσι, Κύπρι, κάθενδε·
ἔγρεο, δειλαία, κνανοστόλε, καὶ πλατάγησον
5. στάθεα καὶ λέγε πᾶσιν· ἀπώλετο καλὸς "Αδωνις.
Αἰάζω τὸν "Αδωνιν· ἐπαιάζουσιν "Ερωτες.
Κεῖται καλὸς "Αδωνις ἐπ' ὥρεσι μηδὸν ὁδόντι
λευκῇ λευκὸν ὁδόντι τυπεῖς καὶ Κύπριν ἀνιᾶ
λεπτὸν ἀποψύχων· τὸ δέ οἱ μέλαν εἴβεται αἰμα
10. χιονέας κατὰ σαρκός· ὑπ' ὀφρύσι δ' ὄμματα ναρκῇ,
καὶ τὸ δόδον φεύγει τῷ χείλεος· ἀμφὶ δὲ τήνῳ
θνάσκει καὶ τὸ φίλαμα, τὸ μήποτε Κύπρις ἀφήσει.
Κύπριδι μὲν τὸ φίλαμα καὶ οὐ ζώοντος ἀρέσκει,
ἄλλ' οὐκ οἰδεν "Αδωνις, ὃ μιν θνάσκοντ' ἐφίλασεν.
15. *Αἰάζω* τὸν "Αδωνιν· ἐπαιάζουσιν "Ερωτες.
"Αγριον, ἄγριον ἔλκος ἔχει κατὰ μηδὸν "Αδωνις·
μεῖζον δ' ἂν Κυθέρεια φέρει ποτικάρδιον ἔλκος.

- κεῖνον μὲν περὶ παῖδα φίλοι κύνες ὥδυραντο,
καὶ Νύμφαι κλαίουσιν Ὁρειάδες. ἀ δ' Ἀφροδίτα
 20. λυσαμένα πλοκαμῖδας ἀνὰ δρυμῶς ἀλάληται
πενθαλέα, νήπτλεκτος, ἀσάνδαλος· αἱ δὲ βάτοι νιν
ἔρχομέναν κείροντι καὶ ἱερὸν αἷμα δρέπονται.
δέξῃ δὲ κωκίουσα δι' ἄγκεα μακρὰ φορεῖται
Ἀσσύριον βούώσα πόσιν καὶ παῖδα καλεῦσα.
 25. ἀμφὶ δέ μιν μέλαν αἷμα παρὸ δύμφαλὸν ἡωρεῖτο,
στάθεα δὲ ἐκ μηρῶν φοινίσσετο, οἵ δὲ ὑπὸ μαζοὶ
χιόνεοι τὸ πάροιθεν Ἀδώνιδι πορφύροντο.
Αἱ αἱ τὰν Κυθέρειαν, ἐπαιάζουσιν Ἔρωτες.
"Ωλεσε τὸν καλὸν ἄνδρα, συνώλεσεν ἱερὸν εἶδος.
 30. Κύπριδι μὲν καλὸν εἶδος, διτε ζώεσκεν Ἀδωνις,
κάτθανε δὲ μορφὰ σὺν Ἀδώνιδι Κύπριδος, αἱ αἱ.
ἄρεα πάντα λέγοντι καὶ αἱ δρύες· αἱ τὸν Ἀδωνιν,
καὶ ποταμοὶ κλαίοντι τὰ πένθεα τᾶς Ἀφροδίτας,
καὶ παγαὶ τὸν Ἀδωνιν ἐν ὥρεσι δακρύοντι,
 35. ἄνθεα δὲ ἐξ ὁδύνας ἔρυθραινεται· ἀ δὲ Κυθήρα
πάντας ἀνὰ κναμῶς, ἀνὰ πᾶν νάπος οἰκτρὸν ἀείδει.
Αἱ αἱ τὰν Κυθέρειαν, ἀπώλετο καλὸς Ἀδωνις.
Ἄχῳ δὲ ἀντεβόασεν· ἀπώλετο καλὸς Ἀδωνις.
Κύπριδος αἰνὸν ἔρωτα τίς οὐκ ἔκλαυσεν ἄν; αἱ αἱ.
 40. ως ἕδεν, ως ἐνόγσεν Ἀδώνιδος ἀσχετον ἔλκος,
ως ἕδε φοίνιον αἷμα μαραινομένῳ περὶ μηρῶ,
πάχεας ἀμπετάσασα πινύρετο· Μεῖνον, Ἀδωνι,
δύζποτμε μεῖνον Ἀδωνι, πανύστατον ὡς σε κιχείω,
ως σε περιπτύξω καὶ χείλεα χείλεσι μίξω.
 45. ἔγρεο τωτθὸν, Ἀδωνι, τὸ δὲ αὖ πύματόν με φίλασσον.
τοσσοῦτόν με φίλασσον, ὅσον ζώει τὸ φίλαμα,
ἄχρις ἀπὸ ψυχῆς ἐς ἐμὸν στόμα κεῖς ἐμὸν ἡπαρ
πνεῦμα τεὸν ἔρυσῃ, τὸ δὲ σεῦ γλυκὺ φίλτρον ἀμέλξω,

- ἐκ δὲ πίω τὸν ἔρωτα· φίλαμα δὲ τοῦτο φυλάξω
 50. ως αὐτὸν τὸν Ἀδωνιν, ἐπεὶ σύ με, δύσμορε, φεύγεις.
 φεύγεις μακρὸν, Ἀδωνι, καὶ ἔρχεαι εἰς Ἀχέροντα
 καὶ στιγνὸν βασιλῆα καὶ ἄγριον· ἀ δὲ τάλαινα
 ζώω καὶ θεός ἐμοὶ καὶ οὐδὲναμαί σε διώκειν.
 λάμβανε, Περσεφόνα, τὸν ἐμὸν πόσιν, ἐσσὶ γὰρ αὐτὰ
 55. πολλὸν ἐμεῦ κρέσσων· τὸ δὲ πᾶν καλὸν ἐς σὲ καταρρέει.
 εἰμὶ δὲ ἐγὼ πανάποτμος, ἔχω δὲ ἀκόρεστον ἀνίην
 καὶ κλαίω τὸν Ἀδωνιν, ὁ μοι θάνε, καὶ σὲ φοβεῦμαι.
 Θνάσκεις, ὡς τριπόθατε· πόθος δέ μοι ως ὅναρ ἔπτη.
 χήρη δὲ ἡ Κυθέρεια, κενοὶ δὲ ἀνὰ δώματ' Ἔρωτες.
 60. σοὶ δὲ ἄμα κεστὸς ὅλωλε. τί γὰρ, τολμηρὲ, κυνάγεις;
 καλὸς ἐὼν τοσσοῦτον ἐμηνας θηρσὶ παλαίειν;
 Ὡδὲ ὀλοφύρατο Κύπρις· ἐπαιάζουσιν Ἔρωτες·
 αἱ αἱ τὰν Κυθέρειαν, ἀπώλετο καλὸς Ἀδωνις.
 Αάκρονον ἡ Παφία τόσσον χέει, ὅσσον Ἀδωνις
 65. αἴμα χέει· τὰ δὲ πάντα ποτὶ χθονὶ γίγνεται ἀνθη.
 αἴμα δόδον τίκτει, τὰ δὲ δάκρυα τὰν ἀνεμώναν.
 Αἰαῖς τὸν Ἀδωνιν· ἀπώλετο καλὸς Ἀδωνις.
 Μηκέτ' ἐνὶ δρυμοῖσι τὸν ἀνέρα μύρο, Κύπρι.
 ἔστ' ἀγαθὰ στιβάς, ἔστιν Ἀδώνιδι φυλλὰς ἐτοίμα·
 70. λέπτον ἔχει, Κυθέρεια, τὸ σὸν· σὺ δὲ νεκρός, Ἀδωνι.
 καὶ νέκυς ὃν καλὸς ἐσσὶ, καλός νέκυς, οἵα καθεύδων.
 κάτεθεό νιν μαλακοῖς ἐνὶ φάρεσιν, οἷς ἐνίανεν,
 οἷς μετὰ σεῦ ἀνὰ νύκτα τὸν ἴερὸν ὕπνον ἐμόχθει,
 παγχρύσῳ κλιντῆρι· ποθεῖ καὶ στιγνόν Ἀδωνιν.
 75. βάλλε δέ νιν στεφάνοισι καὶ ἀνθεσι· πάντα σὺν αὐτῷ·
 ως τῆνος τέθνακε, καὶ ἀνθεα πάντες ἐμαράνθη.
 δαῖνε δέ μιν καλοῖσιν ἀλείφασι, δαῖνε μύροισιν,
 ὀλλύσθω μύρα πάντα, τὸ σὸν μύρον ὥλετ' Ἀδωνις.
 κέκλιται ἀβρὸς Ἀδωνις ἐν εἴμασι πορφυρέοισιν·

80. ἀμφὶ δέ μιν κλαίοντες ἀναστενάχουσιν Ἐρωτες
κειράμενοι χαίτας ἐπ' Ἀδώνιδι· χῶ μὲν δῖστὸς,
ὅς δ' ἐπὶ τόξον ἔβαιν', ὃς δ' εὔπτερον ἄγε φαρέτραν,
χῶ μὲν ἔλυσε πέδιλον Ἀδώνιδος, ὃς δὲ λέβητι
χρυσείῳ φορέησιν ὕδωρ, ὃ δὲ μηρία λούει,
85. ὃς δ' ὅπιθεν πτερύγεσσιν ἀναψύχει τὸν Ἀδωνιν.

*Αἱ αἱ τὰν Κυθέρειαν, ἐπαιάζουσιν Ἐρωτες.
Ἐσβεσε λαμπάδα πᾶσαν ἐπὶ φλιαῖς Ὑμέναιος,
καὶ στέφος ἔξεπέτασσε γαμήλιον. οὐκ ἔτι δ' Ὑμὰν,
Ὑμὰν οὐκ ἔτι ἀειδόμενον μέλος, ἄδεται αἱ αἱ.*

90. αἱ αἱ καὶ τὸν Ἀδωνιν ἔτι πλέον ἡ Ὑμέναιος
αἱ Χάριτες κλαίοντι, τὸν νίέα τῷ Κινύρᾳ,
ἄλετο καλὸς Ἀδωνις, ἐν ἀλλήλῃσι λέγοισαι.
αἱ αἱ δ' ὅξὺ λέγοντι πολὺ πλέον ἡ τὺ, Διώνα.
καὶ Μοῖσαι τὸν Ἀδωνιν ἀνακλαίοντα Ἀδωνιν
95. αἱ μὲν ἐπαείδοντιν, ὃ δὲ σφίσιν οὐκ ἐπακούει.
οὐ μὰν οὐκ ἐθέλει, Κώρα δέ μιν οὐκ ἀπολίει.

*Ἄηγε γόων, Κυθέρεια, τοσήμερον ἵσχεο κομμῶν.
δεῖ σε πάλιν κλαῦσαι, πάλιν εἰς ἔτος ἄλλο δακρῦσαι.*

10.

MOSCH. III. ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΒΙΩΝΟΣ.

*Αἴλινά μοι στοναχεῖτε, νάπαι καὶ λώριον ὕδωρ,
καὶ, ποταμοὶ, κλαίοιτε τὸν ἴμερόεντα Βίωνα.*

*νῦν, φυτά, μοι μύρεσθε καὶ, ἄλσεα, νῦν γοάοισθε·
ἄνθεα, νῦν στυγνοῖσιν ἀποπνείοιτε κορύμβοις.*

5. νῦν, ὁδα, φοινίσσεσθε τὰ πένθιμα, νῦν, ἀνεμώνα·
νῦν, ὑάκινθε, λάλει τα σὰ γράμματα καὶ πλέον αἱ αἱ
λάμβανε τοῖς πετάλοισι· καλὸς τέθνακε μελικτάς.

Ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

Ἄδόνες αἱ πυκινοῖσιν ὁδυρόμεναι ποτὶ φύλλοις,

10. νάμασι τοῖς Σικελοῖς ἀγγείλατε τᾶς Ἀρεθοίσας,
ὅτι Βίων τέθνακεν ὁ βωκόλος, ὅτι σὺν αὐτῷ
καὶ τὸ μέλος τέθνακε, καὶ ὥλετο Λωρίς ἀοιδά.

Ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

Στρυμόνιοι μύρεσθε παρ' ὑδασιν αἴλινα κύκνοι

15. καὶ γοεροῖς στομάτεσσι μελίσδετε πένθιμον ὡδὰν,
οἵα ἐν ὑμετέροις ποτὲ χείλεσι γῆρας ἔειδεν.

εἰπατε δ' αὖ κώραις Οἰαγρίσιν, εἴπατε πάσαις
Βιστονίαις Νύμφαισιν· ἀπώλετο Λώριος Ὁρφεύς.

Ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

20. Κεῖνος ὁ ταῖς ἀγέλαισιν ἐράσμιος οὐκ ἔτι μέλπει,
οὐκ ἔτ' ἐρημαίαισιν ὑπὸ δρυσὶν ἥμενος ἔδει,
ἀλλὰ παρὰ Πλουτῇ μέλος λαθαῖον ἀείδει.
ῶρεα δ' ἐστὶν ἄφωνα, καὶ αἱ βόες αἱ ποτὶ ταύροις
πλασδόμεναι γοάοντι καὶ οὐκ ἐθέλοντι νέμεσθαι.

25. Ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

Σεϊο, Βίων, ἐκλαυσε ταχὺν μόρον αὐτὸς Ἀπόλλων,
καὶ Σάτυροι μύροντο μελάγχλαινοί τε Πρίηποι,
καὶ Πᾶνες στοναχεῦντι τὸ σὸν μέλος, αἱ τε καθ' ὅλαν
Κρανίδες ὠδύραντο, καὶ ὑδατα δάκρυα γέντο.

30. Άκῳ δ' ἐν πέτρῃσιν ὁδύρεται, ὅτι σιωπής,
κοῦν ἔτι μιμεῖται τὰ σὰ χείλεα. σῷ δ' ἐπ' ὀλέθρῳ
δένδρεα καρπὸν ἔριψε, τὰ δ' ἀνθεα πάντ' ἐμαράνθη.
μάλων οὐκ ἔδρευσε καλὸν γλάγος, οὐ μέλι σίμβλων,
κάτθανε δ' ἐν καρῷ λυπεύμενον· οὐκέτι γὰρ δεῖ

35. τῷ μέλιτος τῷ σῷ τεθνακότος αὐτὸ τρυγᾶσθαι.

Ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

Οὐ τόσον εἰναλίαισι παρ' ἀστι μύρατο δελφὶν,
οὐδὲ τόσον ποκ' ἔεισεν ἐνὶ σκοπέλοισιν ἀηδῶν,
οὐδὲ τόσον θρήνησεν ἀν' ὥρεα μακρὰ χελιδῶν;

40. ἀλκινόνος δὸς οὐ τόσσον ἐπὶ ἄλγεσιν ἵαχε κῆρυξ·
οὐδὲ τόσον γλαυκοῖς ἐνὶ κύμασι κηρύλλος ἦδεν,
οὐ τόσον ἀώοισιν ἐν ἄγκεσι παῖδα τὸν Ἀοῦς
ἱπτάμενος περὶ σᾶμα κινύρατο Μέμνονος δόρνις,
ὅσσον ἀποφθιμένοιο καταδύραντο Βίωνος.
45. "Ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.
Ἄδονίδες πᾶσαι τε χελιδόνες, ἃς ποκὲ ἔτεροπεν,
ἃς λαλέειν ἐδίδασκε, καθεσδόμεναι ποτὶ πρέμνοις
ἀντίον ἀλλάλαισιν ἐκάκνουν· αἰ δὲ ὑπεφώνευν
δόρνιθες. λυπεῖσθε, πελειάδες, ἀλλὰ καὶ ὑμεῖς.
50. "Ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.
Τίς ποτὶ σᾶ σύριγγι μελίζεται, ὡς τριπόθατε;
τίς δὲ ἐπὶ σοῖς καλάμοις θησεῖ στόμα; τίς θρασὶς οὗτως;
εἰςέτι γὰρ πνείει τὰ σὰ χείλεα καὶ τὸ σὸν ἀσθμα,
ἄχω δὲ ἐν δονάκεσσι τεᾶς ἔτι βόσκεται ἀοιδᾶς.
55. Πανὶ φέρω τὸ μέλιγμα· τάχ' ἂν κάκεῖνος ἐρεῖσαι
τὸ στόμα δειμαίνοι, μὴ δεύτερα σεῖο φέρηται.
- "Ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.
Κλαίει καὶ Γαλάτεια τὸ σὸν μέλος, ἀν ποκὲ ἔτεροπες
ἐσδομέναν περὶ σεῖο παρὸς ἀιόνεσσι θαλάσσας.
60. οὐ γὰρ ἵσον Κύκλωπι μελίσδεο· τὸν μὲν ἔφενγεν
ά καλὰ Γαλάτεια, σὲ δὲ ἄδιον ἔβλεπεν ἄλμας.
καὶ νῦν λασαμένα τῷ κύματος ἐν ψαμάθοισιν
ἔσδεται ἐρημαίσαισι, βόας δὲ ἔτι σεῖο νομεύει.
- "Ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.
65. Πάντα τοι, ὡς βῶτα, ἔνγκατθανε δῶρα τὰ Μοισᾶν,
παρθενικᾶν ἐρόεντα φιλάματα, χείλεα παίδων·
καὶ στυγνοὶ περὶ σᾶμα τεὸν κλαίουσιν Ἐρωτες.
ά Κύπρις φιλέει σε πολὺ πλέον ἢ τὸ φίλαμα,
τὸ πρώταν τὸν Ἀδωνιν ἀποθνάσκοντα φίλασε.
70. "Ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

Τοῦτό τοι, ὡς ποταμῶν λιγνωτάτε, δεύτερον ἄλγος,
τοῦτο, Μέλη, νέον ἄλγος· ἀπώλετο πράν τοι Ὁμηρος,
τῆν τὸ Καλλιόπας γλυκερὸν στόμα, καὶ σε λέγοντι
μύρασθαι καλὸν νῖα πολυκλαύστοισι δεέθροις,

75. πᾶσαι δὲ πλῆσαι φωνᾶς ἄλα· νῦν πάλιν ἄλλον
νίέα δακρύεις, καινῷ δ' ἐπὶ πένθει τάκη.
ἄμφοτεροι παγαῖς πεφιλαμένοι, δις μὲν ἐπινε
Παγασίδος κράνας, δ' δ' ἔχεν πόμα τᾶς Ἀρεθοίσας.
χῶ μὲν Τυνδαρέοιο καλὰν ἄεισε θύγατρα
80. καὶ Θέτιδος μέγαν νῖα καὶ Ἀτρείδαν Μενέλαον·
κεῖνος δ' οὐ πολέμως, οὐδὲ δάκρυα, Πᾶνα δ' ἐμελπε
καὶ βώτας ἐλίγαινε καὶ ἀείδων ἐνόμενε
καὶ σύριγγας ἔτενχε καὶ ἀδέα πόρτιν ἀμελγε
καὶ παίδων ἐδίδασκε φιλάματα καὶ τὸν Ἐρωτα
85. ἔιρεφεν ἐν κόλποισι καὶ ἥρεθε τὰν Ἀφροδίταν.

"Ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

Πᾶσαι, Βίων, Θρηνεῖ σε κλυτὴ πόλις, ἄστεα πάντα·

"Ἄσκρα μὲν γοάει σε πολὺ πλέον Ἡσιόδοιο,

Πίνδαρον οὐ ποθέοντι τόσον Βοιωτίδες Ὑλαι,

90. οὐ τόσον Ἀλκαίω πέρι μύρατο Λέσβος ἐραννά,
οὐδὲ τόσον τὸν ἀοιδὸν ἐμύρατο Τήιον ἄστυ·
σὲ πλέον Ἀρχιλόχῳ ποθεῖ Πάρος, ἀντὶ δὲ Σαπφοῖς
εἰςέτι σεῦ τὸ μέλιγμα κινύρεται ἢ Μιτιλάνα·

* * *

ἐν δὲ Συρακοσίοισι Θεόκριτος· αὐτὰρ ἐγώ τοι

95. Αὐσονικᾶς ὁδύνας μέλπω μέλος οὐ ξένος ωδᾶς
βωκολικᾶς, ἀλλ', ἀν τὸ ἐδιδάξαο σεῖο μαθητὰς,
κλαρονόμος Μώσας τᾶς Λωρίδος· ἄμμε γεραιόων
ἄλλοις μὲν τεὸν ὅλβον, ἐμοὶ δ' ἀπέλειπες ἀοιδάν.

"Ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

100. Άī, αī, τὰ μαλάχαι μὲν ἐπὰν κατὰ κάπον ὅλωνται
ἢ τὰ χλωρὰ σέλινα τὸ τὸ εὐθαλὲς οὐλον ἄνηθον,

- ῦστερον αὐτὸντι, καὶ εἰς ἔτος ἄλλο φύοντι·
 ἀμμες δὲ οἱ μεγάλοι καὶ καρτερικοὶ σοφοὶ ἄνδρες
 ὅππότε πρᾶτα Θάνωμες, ἀνάκοοι ἐν χθονὶ κοίλᾳ
 105. εῦδομες εὖ μάλα μακρὸν, ἀτέρμονα, νήγρετον ὑπνον.
 καὶ σὺ μὲν ἐν σιγῇ πεπυκασμένος ἔσσεαι ἐν γῇ,
 ταῖς Νύμφαισι δὲ ἔδοξεν ἀεὶ τὸν βάτραχον ἄδειν·
 τῷ δὲ ἐγὼ οὐ φθονέοιμι· τὸ γὰρ μέλος οὐ καλὸν ἄδει.
 Ἀρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.
110. Φάρμακον ἡλθε, Βίων, ποτὶ σὸν στόμα, φάρμακον εἶδες.
 τοιούτοις χείλεσσι ποτέροις κούκι ἐγλυκάνθη;
 τίς δὲ βροτὸς τοσσοῦτον ἀνάμερος ἢ περάσαι τοι
 ἢ δοῦναι λαλέοντι τὸ φάρμακον; ἐκφυγεν φόδάν.
 Ἀρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.
115. Άλλὰ δίκα κίχε πάντας. ἐγὼ δὲ ἐπὶ πένθεϊ τῷδε
 δακρυχέων τεὸν οἴτον δούρομαι. εἰ δυνάμαν δὲ,
 ὡς Ὁρφεὺς καταβὰς ποτὶ Τάρταρον, ὡς ποκ' Ὄδυσσεὺς,
 ὡς πάρος Ἀλκείδας, κῆργὼ τάχ' ἀν ἐς δόμον ἡλθον.
 Πλουτέος, ὡς κεν ἴδοιμι, καὶ, εἰ Πλούτῃ μελίσδεις,
 120. ὡς ἀν ἀκονσαίμαν, τί μελίσδει· ἀλλ' ἐπὶ Κώρᾳ
 Σικελικόν τι λίγαινε καὶ ἀδύ τι βωκολιάσδεν.
 πάκεινα Σικελίς καὶ ἐν Αἰτναίοισιν ἐπαιζεν
 ἄγκεσι καὶ μέλος οἶδε τὸ Λώριον· οὐκ ἀγέραστος
 ἐσσεῖθ' ἀ μολπά· χῶς Ὁρφεῖ πρόσθεν ἔδωκεν
125. ἀδέα φορμίσδοντι παλίσσυτον Εὔρυδίκειαν,
 καὶ σὲ, Βίων, πεμψεῖ τοῖς ὥρεσιν. εἰ δέ τι κῆργῶν
 συρίσδων δυνάμαν, παρὰ Πλούτεϊ καντὸς ἄειδον.

11.

THEOCR. XXVI. ΛΗΝΑΙ Η ΒΑΚΧΑΙ.

Τιὼ καὶ Αὐτονόμα χά μαλοπάρηγος Ἀγαύα
 τρεῖς Θιάσως ἐς ὄρος τρεῖς ἄγαγον αὐταὶ ἐοῖσαι.

- χαὶ μὲν ἀμερξάμεναι λασίας δρυὸς ἄγρια φύλλα
κισσόν τε ζώοντα καὶ ἀσφόδελον τὸν ὑπὲρ γᾶς
5. ἐν καθαρῷ λειμῶνι κάμου δυοκαίδεκα βωμῶς,
τὰς τρεῖς τὰ Σεμέλαι, τὰς ἐννέα τῷ Διονύσῳ·
ἴερὰ δὲ ἐκ κίστας πεποναμένα χερσὶν ἔλοισαι
εὐφάμιας κατέθεντο νεοδρέπτων ἐπὶ βωμῶν,
ώς ἐδίδασκῃ, ώς αὐτὸς ἐθυμάρει Διόνυσος.
10. Πενθεὺς δὲ ἀλιβάτου πέτρας ἀπὸ πάντη ἐθεώρει
σχῖνον ἐς ἀρχαίαν καταδὺς, ἐπικώριον ἔρνος.
Αὐτονόᾳ πράτα νιν ἀνέκραγε δεινὸν ἵδοισα,
σὺν δὲ ἐτάραξε ποσὶν μανιώδεος ὅργια Βάκχω
ἔξαπίνας ἐπιοῖσα· τὰ δὲ οὐκ ὁρέοντι βέβαιοι.
15. μαίνετο μὲν τὸν αὐτὸν, μαίνοντο δὲ ἄλλοι εὐθὺς καὶ ἄλλαι.
Πενθεὺς μὲν φεῦγεν περιβημένος· αἱ δὲ ἐδίωκον
πέπλως ἐκ ζωστῆρος ἐπὶ ἵψην ἀνειρύσασαι.
Πενθεὺς μὲν τόδε ἔειπε· Τίνος κέχρησθε, γυναικες;
Αὐτονόᾳ δὲ τόδε εἶπε· Τάχα γνώσῃ, πρὸν ἀκοῦσαι.
20. Μάτηρ μὲν κεφαλὴν μυκήσατο παιδὸς ἔλοισα,
ὅσσον περ τοκάδος τελέθει μύκημα λεαίνας.
Τινὸς δὲ αὐτὸν ἔρδηξε σὺν ὥμοπλάτᾳ μέγαν ὥμον
λάξ ἐπὶ γαστέρα βᾶσα· καὶ Αὐτονόᾳ δυθμὸς ωντός.
αἱ δὲ ἄλλαι τὰ περισσὰ κρέα νομέοντο γυναικες,
25. ἐς Θήβας δὲ ἀφίκοντο περιυρμέναι αἷματι πᾶσαι,
ἐξ ὅρεος πένθημα καὶ οὐ Πενθῆα φέροισαι.
Οὐκ ἀλέγω· μηδὲ ἄλλος ἀπεχθέμεναι Διονύσῳ
φροντίζοι, μηδὲ εἰ καλεπώτερα τῶνδε ἐμόγησεν,
εἴη δὲ ἐνναέτης ἡ καὶ δεκάτω ἐπιβαίνοι·
30. αὐτὸς δὲ εὐαγέοιμι καὶ εὐαγέεσσιν ἄδοιμι.
Ἐκ Διὸς αἰγιόχῳ τιμὰν ἔχει αἰετὸς οὗτος·
εὐσεβέων παίδεσσι τὰ λώια, δυσσεβέων δὲ οὐ.
Χαίροι μὲν Διόνυσος, δὲν ἐν Δρακάνῳ νιφόεντι

Ζεὺς ὑπατος μεγάλαν ἐπιγοννίδα θήκατο λύσας·

35. χαίροι δ' εὐειδῆς Σεμέλα καὶ ἀδελφεῖς αὐτᾶς
Καδμεῖαι, πολλαῖς μεμελημέναι ἡρωίναις,
αἱ τόδε ἔργον ἔρεξαν δοίναντος Διονύσω
οὐκ ἐπιμωμητόν· μηδεὶς τὰ θεῶν ὄνόσαιτο.

12.

THEOCR. XI. ΚΥΚΛΩΨ.

Οὐδὲν ποτ τὸν ἔρωτα πεφύη φάρμακον ἄλλο,
Νικία, οὐτ' ἔγχριστον, ἐμὶν δοκεῖ, οὐτ' ἐπίπαστον,
ἢ τὰὶ Πιερίδες· κοῦφον δέ τι τοῦτο καὶ ἀδὺ^γ
γίνεται ἐπ' ἀνθρώποις· εὐρῆν δ' οὐ δάδιον ἐντι.

5. γινώσκεν δ' οἷμαί τυ καλῶς ἴατρὸν ἔόντα
καὶ ταῖς ἐννέα δὴ πεφιλαμένον ἔζοχα Μοίσαις.

Οὗτῳ γοῦν δάιστα διάγ^γ δ' Κύκλωψ δ' παρ^δ ἀμῖν,
ωρχαῖος Πολύφαμος, δοκ' ἥρατο τᾶς Γαλατείας
ἄρτι γενειάσδων περὶ τὸ στόμα τῷς κοστάφως τε·

10. ἥρατο δ' οὐ μάλοις, οὐδὲν αὖ δόδω, οὐδὲ κικίννοις,
ἄλλ' ὀλοαῖς μανίαις· ἀγεῖτο δὲ πάντα πάρεργα.
πολλάκι τὰὶ διεσ ποτὶ τωῦλιον αὐταὶ ἀπῆνθον
χλωρᾶς ἐκ βοτάνας· δ' δὲ τὰν Γαλάτειαν ἀείδων
αὐτῷ ἐπ' αἰόνος κατετάκετο φυκιοέσσας
15. ἐξ ἀοῦς ἔχθιστον ἔχων ὑποκάρδιον ἐλκος
Κύπριδος ἐκ μεγάλας, τό οἱ ἥπατι πᾶξε βέλεμνον.
ἄλλα τὸ φάρμακον εὔρε· καθεζόμενος δ' ἐπὶ πέτρας
ὑψηλᾶς ἐς πόντον δρῶν ἀειδε τοιαῦτα·

- 'Ω λευκὰ Γαλάτεια, τί τὸν φιλέοντ^τ ἀποβάλλῃ;
20. λευκοτέρα πακτᾶς ποτιδεῖν, ἀπαλωτέρα δ' ἀρνὸς,
μόσχω γανροτέρα, φιαρωτέρα ὅμφακος ὡμᾶς.
φουτῆς δ' αὐθ^ρ οὐτως, ὅκκα γλυκὺς ὑπνος ἔχη με,
οἴχη δ' εὐθὺς λοῖσ^τ, ὅκκα γλυκὺς ὑπνος ἀνῇ με.

- φεύγεις δ' ὥσπερ ὅις πολιὸν λίκον ἀθρήσασα.
25. ἡράσθην μὲν ἔγωγα τεοῦς, κόρα, ἀνίκα πρᾶτον
ἥνθες ἐμῷ σὺν ματρὶ θέλοισ' ὑακίνθιναι φύλλαι
ἔξ ὅρεος δρέψασθαι, ἐγὼ δ' ὁδὸν ἀγεμόνευον.
παύσασθαι δ' ἐξιδῶν τν καὶ ὕστερον οὐδέ τί πω νῦν
ἐκ τήνω δύναμαι· τὸν δ' οὐ μέλει οὐ μὰ Άΐνονδέν.
30. γινώσκω, χαρίεσσα κόρα, τίνος οὖνεκα φεύγεις·
οὖνεκά μοι λασία μὲν ὀφρὺς ἐπὶ παντὶ μετώπῳ
ἔξ ωτὸς τέταται ποτὶ θάτερον ὡς μία μακρά,
ἥς δ' ὀφθαλμὸς ἐπεστι, πλαιτεῖα δὲ ᾧς ἐπὶ χείλει.
ἄλλ' αὐτὸς τοιοῦτος ἐὼν βοτὰ χίλια βόσκω,
35. οὐκτὸν τούτων τὸ κράτιστον ἀμελγόμενος γάλα πίνω.
τῳδὲς δ' οὐ λείπει μ' οὔτ' ἐν θέρει, οὔτ' ἐν ὀπώρᾳ,
οὐ χειμῶνος ἄκρω· ταρσοὶ δ' ὑπεραχθέες αἰεί.
συρίσδεν δ' ὡς οὕτις ἐπίσταμαι ὡδε Κυκλώπων
τὸν, τὸ φίλον γλυκύμαλον, ἀμᾶ κῆμαντὸν ἀείδων
40. πολλάκι νυκτὸς ἀωρί· τρέφω δέ τοι ἐνδεκα νεβρῶς
πάσας μαννοφόρως καὶ σκύμνως τέσσαρας ἄρκτων.
ἄλλ' ἀφίκεν τὸ ποτὲ ἄμμε καὶ ἔξεις οὐδὲν ἔλασσον,
τὰν γλαυκὰν δὲ θάλασσαν ἔα ποτὶ χέρσον ὀρεχθῆν.
ἄδιον ἐν τῶντρῷ παρ' ἐμὸν τὰν νύκτα διαξεῖς.
45. ἐντὶ δάφναι τηνεὶ, ἐντὶ δαδιναὶ κυπάρισσοι,
ἐντὶ μέλαις κισσὸς, ἐντὶ ἀμπελος ἀ γλυκύκαρπος·
ἐντὶ ψυχρὸν ὄδωρ, τό μοι ἀ πολυδένδρεος Άΐτνα
λευκᾶς ἐκ χιόνος, ποτὸν ἀμβρόσιον, προΐητι.
τίς κεν τῶνδε θάλασσαν ἔχειν ἢ κύματ' ἔλοιτο;
50. αἱ δέ τοι αὐτὸς ἐγὼν δοκέω λασιώτερος ἦμεν,
ἐντὶ δρυὸς ξύλα μοι καὶ ὑπὸ σποδῷ ἀκάματον πῦρ,
καιόμενος δ' ὑπὸ τεῦς καὶ τὰν ψυχὰν ἀνεχοίμαν
καὶ τὸν ἐν ὀφθαλμὸν, τῷ μοι γλυκερώτερον οὐδέν.
ὤμοι, ὅτε οὐκ ἐτεκέν μ' ἀ μάτηρ βράγχι ἔχοντα,

55. ὡς κατέδυν ποὺ τὸν καὶ τὰν χέρα τεῦς ἐφίλασσε,
αἱ μὴ τὸ στόμα λῆσ· ἔφερον δέ τοι ἢ ποίνα λευκὰ
ἢ μάκων ἀπαλὰν ἐρυθρὰ πλαταγώνι ἔχοισαν.
ἄλλὰ τὰ μὲν θέρεος, τὰ δὲ γίνεται ἐν χειμῶνι,
ῶς τὸν ὅν τοι ταῦτα φέρειν ἄμα πάντες ἐδυνάθην.
60. νῦν μὰν, ὡς κόριον, νῦν αὐτόθι νεῖν γε μαθεῦμαι,
αἴκα τις σὺν ναὶ πλέων ξένος ὡδὸς ἀφίκηται,
ὡς κεν ἵδω, τί ποθεὶς ἀδὺ κατοικήν τὸν βυθὸν ὕμμιν.
ἔξενθοις, Γαλάτεια, καὶ ἔξενθοῖσα λάθοιο,
ῶς περ ἐγὼν νῦν ὡδες καθήμενος, οἴκαδὲ ἀπενθῆν.
65. ποιμαίνεν δὲ ἐθέλοις σὺν ἐμὶν ἄμα καὶ γάλη ἀμέλγεν
καὶ τῷδεν πάξαι τάμισον δριμεῖαν ἐνεῖσα.
ά μάτηρ ἀδικεῖ με μόνα, καὶ μέμφομαι αὐτᾶς.
οὐδὲν πᾶς ποχὸς ποτὲ τὸν φίλον εἰπεν ὑπὲρ μεν,
καὶ ταῦτα ἄμαρ ἐπ' ἄμαρ ὁρεῦσά με λεπτὸν ἐόντα.
70. φασῶ τὰν κεφαλὰν καὶ τὰς πόδας ἀμφοτέρως μεν
σφύσδειν, ὡς ἀνιαθῆ, ἐπεὶ κῆγὼν ἀνιῶμαι. —
Ω Κύκλωψ, Κύκλωψ, πᾶς τὰς φρένας ἐκπεπότασαι;
αἴκεν ἐνθῶν ταλάρως τε πλέοντος καὶ θαλλὸν ἀμάσας
ταῖς ἄρνεσσι φέροις, τάχα κεν πολὺ μᾶλλον ἔχοις νοῦν.
75. τὰν παρεοῖσαν ἀμελγε· τί τὸν φεύγοντα διώκεις;
εὐρήσεις Γαλάτειαν ἵσως καὶ καλλίον ἄλλαν.
πολλαὶ συμπαίσδεν με κόραι τὰν νύκτα κέλονται,
κιχλίσδοντι δὲ πᾶσαι, ἐπεὶ καὶ αὐταῖς ὑπακοίσω.
δηλονότερον ἐν τῇ γῇ κῆγὼν τὶς φαίνομαι ἥμεν.
80. Οὕτω τοι Πολύφαμος ἐποίμαινεν τὸν ἐρωτα
μονσίσδων· ὁδὸν δὲ διάγον, ἢ εἰς χρυσὸν ἐδωκεν.

13.

THEOCR. XX. ΒΟΥΚΟΛΙΣΚΟΣ.

Εὗνείκα μὲν ἐγέλαξε θέλοντά μιν ἀδὺ φιλᾶσαι,

καὶ μὲν ἐπικερομέοισα τάδε ἔννεπεν· "Ἐόρδον ἀπὸ ἐμεῖον
βωκόλος ὃν ἐθέλεις με κύσαι, τάλαν; οὐ μεμάθηκα
ἀγροίκως φιλέειν, ἀλλὰ ἀστυκὰ χείλεα θλίβειν.

5. μὴ τύ γά μεν κύσσης τό καλὸν στόμα μηδὲ ἐν δινείροις.
οἵα βλέπεις, ὅπποῖς λαλεῖς, ὡς ἄγρια παίσδεις,
ώς τρυφερὸν λαλέεις, ὡς κωτίλα δήματα φράσδεις,
ώς μαλακὸν τὸ γένειον ἔχεις, ὡς ἀδέα χαίταν.
χείλεά τοι νοσέοντι, χέρες δέ τοι ἔντι μέλαιναι,
10. καὶ κακὸν ἔξοσδεις. ἀπὸ ἐμεῦ φύγε, μή με μολύνῃς.

Τοιάδε μνήσδοισα τρὶς εἰς ἐδν ἐπινσε κόλπον,
καὶ μὲν ἀπὸ τᾶς κεφαλᾶς ποτὶ τῷ πόδε συνεχὲς εἴδεν
χείλεσι μνήσδοισα καὶ δύμασι λοξὰ βλέποισα,
καὶ πολὺ τῇ μορφῇ Θηλύνετο, καὶ τι σεσαρδὸς
15. καὶ σοβαρόν μὲν ἐγέλαξεν. ἐμοὶ δὲ ἄφαρ ἔζεσεν αἷμα,
καὶ χρόα φοινίκθην ὑπὸ τῶλγεος ὡς δόδον ἔρσα.
χαὶ μὲν ἔβα με λιποῖσα· φέρω δὲ ὑποκάρδιον δογὰν,
ὅππι με τὸν χαρίεντα κακὰ μωμήσαθ' ἔταιρα.

- Ποιμένες, εἴπατέ μοι τὸ κορήγιον· οὐ καλός ἐμμι;
20. ἀρά τις ἔξαπίνας με θεὸς βροτὸν ἄλλον ἔτενξε;
καὶ γὰρ ἐμοὶ τὸ πάροιθεν ἐπάνθεεν ἀδύ τι κάλλος
ώς κισσὸς ποτὶ πρέμνον, ἐμὰν δὲ ἐπύκαζεν ὑπήναν·
χαῖται δὲ οἵα σέλινα περὶ κροτάφοισι κέχυντο,
καὶ λευκὸν τὸ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι λάμπε μελαίναις.
25. δύματά μοι γλαυκᾶς χαροπάτερα πολλὸν Αἴθάνας,
τὸ στόμα καὶ παπτᾶς γλυκερώτερον, ἐκ στομάτων δὲ
ἔδρεε μοι φωνὰ γλυκερωτέρα ἢ μέλι κηρῶ.
ἀδὺ δέ μοι τὸ μέλισμα, καὶ ἦν σύριγγι μελίσδω,
κῆν αὐλῷ λαλέω, κῆν δώνακι, κῆν πλαγιαύλῳ
30. καὶ πᾶσαι καλόν με κατ' ὥρεά φανι γυναικες,
καὶ πᾶσαι με φιλεῦνθεν· αἱ δὲ ἀστυκὰ οὐκ ἐφίλασεν,
ἄλλῃ δι τι βωκόλος ἐμμὶ, παρέδραμε, ποῦ ποτὲ ἀκούει,

- ώς καλὸς Λιόνυσος ἐπ' ἄγκεσι πόρτιν ἐλαύνει·
οὐκ ἔγνω δ', ὅτι Κύπροις ἐπ' ἀνέρι μήνατο βώται,
 35. καὶ Φρυγίης ἐνόμευσεν ἐν ὕρεσιν· αὐτὸν Ἱδωνιν
ἐν δρυμοῖσι φίλασε, καὶ ἐν δρυμοῖσιν ἐκλαυσεν.
Ἐνδυμίων δὲ τίς ἦν; οὐ βωπόλος; ὅν γε Σελάνα
βωκολέοντα φίλασεν· ἀπ' Οὐλύμπῳ δὲ μολοῖσα
Λάτιμον ἀν νάπος ἤλθε καὶ εἰς ἓνα παιδὶ κάθευδε.
 40. καὶ τὸν, Ἄρεα, κλαίεις τὸν βωκόλον. οὐχὶ δὲ καὶ τὸν
ὦ Κρονίδα, διὰ παῖδα βοηνόμον ὅρνις ἐπλάγκθης;
Εὐνείκα δὲ μόνα τὸν βωκόλον οὐκ ἐφίλασεν
ἀ Κυβέλας κρέσσων καὶ Κύπριδος ἢ τε Σελάνας.
μηκέτι μηδὲ σὺ, Κύπρι, τὸν ἀδέα μήτε κατ' ἄστιν
 45. μῆτ' ἐν ὕρει φιλέοις, μώνα δ' ἀνὰ νύκτα καθεύδοις.

14.

THEOCR. III. ΚΩΜΑΣΤΗΣ.

- Κωμάσδω ποτὶ τὰν Ἀμαρυλλίδα, ταὶ δέ μοι αἴγες
βόσκονται κατ' ὄρος, καὶ ὁ Τίτυρος αὐτὰς ἐλαύνει.
Τίνωρ, ἐμὸν τὸ καλὸν πεφιλαμένε, βόσκε τὰς αἴγας
καὶ ποτὶ τὰν κράναν ἄγε, Τίνωρε· καὶ τὸν ἐνόρογαν
 5. τὸν Αιβυκὸν κνάκωνα φυλάσσεο, μὴ τν κορύξῃ.
Ὦ χαρίεσσον Ἀμαρυλλί, τί μ' οὐκ ἔτι τοῦτο κατ' ἄντρον
παρκύπτοισα καλεῖς τὸν ἐρωτύλον; ἡ δά με μισεῖς;
Ἡ δά γέ τοι σιμὸς καταφαίνομαι ἐγγύθεν ἥμεν,
νίμφα, καὶ προγένειος; ἀπάγξασθαί με ποιησεῖς.
 10. Ἡνίδε τοι δέκα μᾶλα φέρω· τηνῶθε καθεῖλον,
ὦ μ' ἐκέλευ καθελεῖν τύ· καὶ αὔριον ἄλλα τοι οἰσῶ.
Θᾶσαι μὰν θυμαλγὲς ἐμὸν ἄχος· αἴθε γενοίμαν
ἄ βομβεῦσαι μέλισσα καὶ ἐς τεὸν ἄντρον ἰκοίμαν
τὸν κισσὸν διαδὺς καὶ τὰν πτέριν, ἢ τὸ πυκάσδη.

15. Νῦν ἔγνων τὸν Ἐρωτα· βαρὺς θεός· ἡ δα λεαίνας
μασδὸν ἐθήλαξε, δρυμῷ τέ μιν ἔτραφε μάτηρ·
ος με κατασμύχων καὶ ἐς δστέον ἄχοις ἴαπτει.

Ω τὸ καλόν ποθορεῦσα, τὸ πᾶν λίθος· ὡς κνανόφρου
νύμφα, πρόσπτυξαί με τὸν αἰπόλον, ὡς τν φιλάσω.

20. ἔστι καὶ ἐν κενεοῖσι φιλάμασιν ἀδέα τέρψις.

Τὸν στέφανον τῆλαι με κατ' αὐτίκα λεπτὰ ποιησεῖς,
τὸν τοι ἔγων, Ἀμαρυνῆλι φίλα, κισσοῖο φυλάσσω
ἔμπλεξας καλύκεσσι καὶ εὐόδμοισι σελίνοις.

Ὦιμοι ἔγω, τί πάθω; τί ὁ δύσσοος; οὐχ ὑπακούεις;

25. τὰν βαίταν ἀποδὺς ἐς κύματα τῆνα ἀλεῦμαι,
καίκα δὴποθάνω, τό γε μὰν τεὸν ἀδὺ τεινκται.

Ἐγνων πρὸν, ὅκα μεν μεμναμένω, εὶ φιλέεις με,
οὐδὲ τὸ τηλέφιλον ποτιμαξάμενον πλατάγησεν,
ἄλλ ἀστις ἀπαλῷ ποὺ πάχει ἔξεμαρανθη.

30. Εἶπε καὶ Ἀγροιὼ τάλαθέα κοσκινόμαντις,
ά πρὸν ποιολογεῦσα παραιβάτις, οῦνεκ ἔγω μὲν
τὸν ὄλος ἄγκειμαι, τὸ δέ μεν λόγον οὐδένα ποιῇ.

Ἡ μάν τοι λενκὰν διδυματόκον αἴγα φυλάσσω,
τάν με καὶ ἀ Μέρμνωνος Ἐριθαῖς ἀ μελανόχρως
35. αἰτεῖ· καὶ δωσῶ οἱ, ἐπεὶ τύ μοι ἐνδιαθρύπτῃ.

Ἄλλεται ὁφθαλμός μεν ὁ δεξιός· ἀρά γ' ἰδησῶ
αὐτάν; ἀσεῦμαι ποτὶ τὰν πίτνω ὥδ' ἀποκλινθεῖς,
καὶ κέ μ' ἵσως ποτίδοι, ἐπεὶ οὐκ ἀδαμαντίνα ἔντι.

Ἴππομένης, ὅκα δὴ τὰν παρθένον ἥθελε γῆμαι,

40. μᾶλ ἐν χερσὶν ἐλῶν δρόμον ἀννεν· ἀ δ' Ἀταλάντα
ώς ἴδεν, ὡς ἐμάνη, ὡς ἐς βαθὺν ἄλλετ ἔρωτα.

Τὰν ἀγέλαν χῶ μάντις ἀπ' Οὐρονος ἀγε Μελάμπονς
ἐς Πύλον· ἀ δὲ Βίαντος ἐν ἀγκοίνησιν ἐκλίνθη,
μάτηρ ἀ χαρίεσσα περίφρονος Ἀλφεσιβοίας.

45. Τὰν δὲ καλὰν Κυθέρειαν ἐν ὕρεσι μᾶλα νομεύων

οὐχ οὕτως Ὡδωνις ἐπὶ πλέον ἄγαγε λύσσας,
ῶς τὸ οὐδὲ φθίμενόν μιν ἀτερ μασδοῖο τίθητι;

Ζαλωτὸς μὲν ἐμὶν δὲ τὸν ἀτροπον ὑπνον ἴασσων
Ἐνδυμίων· ζαλῶ δὲ, φίλα γύναι, Ἰασίωνα,
50. ὃς τόσσων ἐκύρησεν, ὃσ' οὐ πενσεῖσθε βέβαλοι.

Ἄλγεω τὰν κεφαλάν· τὸν δὲ οὐ μέλει. οὐκ εἶτε ἀείδω,
κεισεῦμαι δὲ πεσὼν, καὶ τοὶ λύκοι ὡδέ μὲν ἔδονται.
ώς μέλι τοι γλυκὺ τοῦτο κατὰ βρόχθοιο γένοιτο.

15.

THEOCR. VIII. ΒΟΥΚΟΛΙΑΣΤΑΙ.

Δάφνιδι τῷ χαρίεντι συνήντετο βωκολέοντι
μᾶλα νέμων, ὡς φαντι, κατ’ ὥρεα μακρὰ Μενάλκας.
ἄμφω τῷ γέρτην πυρροτρίχῳ, ἄμφω ἀνάβω,
ἄμφω συρίσδεν δεδαημένω, ἄμφω ἀείδεν.

5. πρᾶτος δὲ ὡν ποτὶ Δάφνιν ἴδων ἀγόρευε Μενάλκας.

Μυκητᾶν ἐπίουρε βοῶν Δάφνι, λῆσ μοι ἀεῖσαι;
φαμί τυ νικασεῖν, ὅσσον θέλω αὐτὸς, ἀείδων.

Τὸν δὲ ἄρα χῶ Δάφνις τοιῷδε ἀπαμείβετο μύθῳ.

Ποιμὰν εἰροπόκων δῖων συρικτὰ Μενάλκα,
10. οὐποτε νικασεῖς μὲν, οὐδὲ εἴ τι πάθοις τύ γέρειδων.

Μενάλκ. Χρήσδεις ὡν ἐξιδεῖν; χρήσδεις καταθεῖναι
ἄεθλον;

Δάφνις. Χρήσδω τοῦτο ἐξιδεῖν, χρήσδω καταθεῖναι
ἄεθλον.

M. Καὶ τίνα θησεύμεσθ; ὅτις ἀμῖν ἄρκιος εἴη;

A. Μόσχον ἐγὼ θησῶ· τὸ δὲ θέσις γέρειδος
ἀμνόν.

15. M. Οὐ θησῶ ποκα ἀμνόν, ἐπεὶ χαλεπός θέρος
πατήρ μεν

χαὶ μάτηρ· τὰ δὲ μᾶλα ποθέσπερα πάντα ἀριθμεῦντι.

A. Ἀλλὰ τί μὰν θησεῖς; τί δὲ τὸ πλέον ἔξει ὁ νικῶν;

M. Σύριγγ', ἀν ἐποίησα καλὰν ἔγῳ ἐννεάφωνον,

λευκὸν καρδὸν ἔχοισαν, ἵσον κάτω, ἵσον ἄνωθεν,

20. ταύταν κατθείην· τὰ δὲ τῷ πατρὸς οὐ καταθησῶ.

A. Ἡ μάν τοι κῆργῳ σύριγγ' ἔχω ἐννεάφωνον,

λευκὸν καρδὸν ἔχοισαν, ἵσον κάτω, ἵσον ἄνωθεν.

πρώταν νιν συνέπαξ· ἔτι καὶ τὸν δάκτυλον ἀλγῶ
τοῦτον, ἐπεὶ κάλαμός γε διασχισθεὶς διέτμαξεν.

25. ἀλλὰ τίς ἀμμε κρινεῖ; τίς ἐπάκοος ἐσσεται ἀμέων;

M. Τὴνόν πως ἐνταῦθα τὸν αἰπόλον ἦν καλέσωμες,

ῳ ποτὶ ταῖς ἐρίφοις ὁ κύων ὁ φαλαρὸς ὑλακτεῖ.

Χοὶ μὲν παῖδες ἄυσαν, ὁ δ' αἰπόλος ἦνθ' ἐπα-
κούσας·

χοὶ μὲν παῖδες ἄειδον, ὁ δ' αἰπόλος ἥθελε κρῖναι.

30. πρῶτος δ' ὡν ἄειδε λαχὼν ἵκτα Μενάλκας,

εἶτα δ' ἀμοιβαίην ὑπελάμβανε Δάφνις ἀοιδὰν

βωκολικάν· οὕτω δὲ Μενάλκας ἀρξατο πρῶτος·

"Ἄγκεια καὶ ποταμοὶ, Θεῖον γένος, αἱ τι Μενάλκας
πᾶ ποχ' ὁ συρικτὰ προσφιλές ἄσε μέλος,

35. βόσκοιτε ἐκ ψυχᾶς τὰς ἀμνίδας· ἦν δέ ποκ' ἐνθη

Δάφνις ἔχων δαμάλας, μηδὲν ἔλασσον ἔχοι,

40. Κρᾶναι καὶ βοτάναι, γλυκερὸν φυτὸν, αἴπερ διμοῖον
μουσίσδει Δάφνις ταῖσιν ἀηδονίσι,

τοῦτο τὸ βωκόλιον πιαίνετε· καὶ τι Μενάλκας

45. τῆδ' ἀγάγῃ, χαίρων ἄφθονα πάντα νέμοι.

M. Παντά ἔαρ, παντά δὲ νομοὶ, παντά δὲ γάλακτος

οὕθατα πλήθουσιν καὶ τὰ νέα τρέφεται,

ἐνθ' ἀ καλὰ παῖς ἐπινίσσεται· αἰ δ' ἀν ἀφέροη,

χῷ ποιμὰν ξηρὸς τηνόθι καὶ βοτάναι.

45. *A.* Ἐνθ' ὅις, ἐνθ' αἴγες διδυμαιόκοι, ἐνθα μέλισσαι
σμάνεα πληροῦσιν καὶ δρύες ὑψίτεραι,
ἐνθ' ὁ καλὸς Μίλων βαίνει ποσίν· αἱ δὲ ἀν φέρπῃ,
χῶ τὰς βᾶς βόσκων χαῖ βόες αὐδότεραι.
M. Ω τράγε, τὰν λευκᾶν αἰγάν ἄνερ, ὃ βάθος ὕλας
50. μυρίον, ὃ σιμαὶ δεῦτ' ἐφ' ὕδωρ ἔριφοι·
ἐν τήνῳ γὰρ τῆνος· ἦθ' ὃ κόλε, καὶ λέγε Μίλων
ώς Πρωτεὺς φώκας καὶ θεὸς ὃν ἐνεμεν.

A.

*

*

- M.* Μή μοι γᾶν Πέλοπος, μή μοι χρύσεια τάλαντα
εἴη ἔχεν, μηδὲ πρόσθε θέειν ἀνέμων·
55. ἀλλ' ὑπὸ τῷ πέτρᾳ τῷδ' ἄσομαι ἀγκάς ἔχων τῷ,
σύννομα μᾶλλ' ἐξορῶν τὰν Σικελὰν ἐς ἄλα.
A. Δένδρεσι μὲν χειμῶν φοβερὸν κακὸν, ὕδασι δὲ αὐχμὸς,
ὄρνισιν δὲ ὑσπλαγχν, ἀγροτέροις δὲ λίνα·
ἀνδρὶ δὲ παρθενικᾶς ἀπαλᾶς πόθος· ὃ πάτερ,
ὦ Ζεῦ,
60. οὐ μόνος ἡράσθην· καὶ τὸ γυναικοφίλας.

- Ταῦτα μὲν ὃν διὰ ἀμοιβαίων οἱ παῖδες ἀεισαν.
τὰν πνυμάταν δὲ ὡδὰν οὕτως ἔξαρχε Μενάλκας·
Φείδεν τὰν ἐρίφων, φείδεν, λύκε, τῶν τοκάδων μεν,
μηδὲ ἀδίκει μὲν, ὅτι μικκὸς ἐὼν πολλαῖσιν ὅμαρτέω.
65. Ω Λάμπουρε κύων, οὕτω βαθὺς ὕπνος ἔχει τῷ;
οὐ χοὴ κοιμάσθαι βαθέως σὺν παιδὶ νέμοντα.
Ταὶ δὲ ὅιες, μηδὲ ὕμμεις δικνεῖθ' ἀπαλᾶς κορέσσασθαι
ποίας· οὕτι καμεῖσθ', δικα πάλιν ἀδε φύηται·
Σίττα νέμεσθε, νέμεσθε· τὰ δὲ οὕθατα πλήσατε
πᾶσαι,
70. ὡς τὸ μὲν ὥρνες ἔχωντι, τὸ δὲ ἐς ταλάρως ἀπό-
θωμαι.

Δεύτερος αὖ Λάφνις λιγνωῶς ἀνεβάλλετ’ ἀείδεν·

*Κῆμὲ γὰρ ἐκ τῶν τρω σύνοφρους κόρα ἔχθες ἴδοισα
τὰς δαμάλας παρελεῦντα καλὸν καλὸν ἥμεν ἔφασκεν·*

Οὐ μάν οὐδὲ λόγων ἐκρίθην ἀπὸ τὸν πικρὸν αὐτᾶ,

75. *ἀλλὰ κάτω βλέψας τὰν ἀμετέραν ὁδὸν εἰρπον.*

Ἄδει’ ἄ φωνὰ τὰς πόρτιος, ἀδὺ τὸ πνεῦμα,

ἄδὺ δὲ τῷ Θέρεος παρ’ ἵδωρ ὅρον αἰθριοκοιτῆν.

Τῷ δρυὶ ταὶ βάλανοι κόσμος, τῷ μαλίδι μᾶλα,

τῷ βοΐ δ’ ἄ μόσχος, τῷ βωκόλῳ αἱ βόες αὐταί.

80. *Ως οἱ παῖδες ἀεισαν, δ’ δ’ αἰπόλοις ὡδῷ ἀγόρευεν·*

*Ἄδυ τι τὸ στόμα τοι καὶ ἐφίμερος, ὡς Λάφνι, φωνά·
κρέσσον μελπομέρω τεῦ ἀκούεμεν ἢ μέλι λείχεν.*

λάσδεο τὰς σύριγγος· ἐνίκησας γὰρ ἀείδων.

αἱ δέ τι λῆσ με καὶ αὐτὸν ἄμ’ αἰπολέοντα διδάξαι,

85. *τήναν τὰν μιτύλαν δωσῶ τὰ δίδακτρά τοι αἴγα,*

ἄπις ὑπὲρ πεφαλᾶς αἰεὶ τὸν ἀμολγέα πληροῦ.

*Ως μὲν ὁ παῖς ἐχάρη καὶ ἀνάλατο καὶ πλατάγησε
νικήσας, οὕτως ἐπὶ ματέρα νεβρὸς ἄλοιτο.*

ώς δὲ κατεσμύχθη καὶ ἀνετράπετο φρένα λύπᾳ

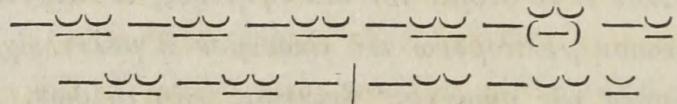
90. *ώτερος, οὕτω καὶ νύμφα γαμεθεῖσ’ ἀκάχοιτο.*

*Κῆκ τούτῳ Λάφνις παρὰ ποιμέσι πρᾶτος ἔγεντο,
καὶ νύμφαν ἀκρηθος ἐὼν ἐπὶ Ναΐδα γάμεν.*

III.

ΕΛΕΙΓΕΙΑ.

Elegi dicuntur uersus distichi ex hexametris et pentametris alternantibus ita compositi:

Primus hac carminum forma a nonnullis usus esse dicitur *Callinus* Ephesius, medii fere saeculi septimi poëta, cuius consilium erat ciues ad patriam defendendam cohortari. Eum paullo post secutus est in eodem genere, cui heroico et politico recentiores dederunt nomen, *Tyrtaeus* Atheniensis, Aphidna, Atticae pago, oriundus, quem ad Spartanos alterum bellum Messeniacum gerentes ducem ex oraculo misisse dicuntur ciues sui. Proxime ad hos accedunt et aetate et poësis natura *Mimnermus* Colophonius (a. 600), qui interdum a rebus belli-cis ciuilibusque ad amores elegiam reuocauit, quamquam pristinum colorem magna ex parte seruauit, et *Solo*, clarus ille Atheniensium legislator, cuius elegiae ciues ad uirtutem exhabantur. Hinc facilis erat transitus ad gnomicas, quae dicuntur, elegias, quibus sententiae (*γνῶμαι*) et cohortationes ad uitam communem pertinentes continebantur. Cuius generis princeps est *Theognis* Megarensis, qui circa annum 500 floruit. Neque minus aequalis eius *Xenophanes* Colophonius, philosophiae Eleaticae auctor, elegiacis uersibus, quae de uita agenda

sentiret, exposuit. Ab his denique diuersus erat *Simonides* Ceus, qui et ipse c. a. 500 uixit, uir etiam in aliis poësis generibus excellens, cuius ἐλεγεῖα θρηνητικὰ, id est doloris plena et lacrimas mouentia, summo opere ab antiquis laudantur.

1.

CALLINI. (Stob. LI, 19.)

Μέχρις τεῦ κατάκεισθε; κότ' ἄλκιμον ἔξετε Θυμὸν,
ὡς νέοι; οὐδὲ αἰδεῖσθ' ἀμφιπερικτίονας
ωδε λίην μεθιέντες, ἐν εἰρήνῃ δὲ δοκεῖτε
ἥσθαι, ἀτὰρ πόλεμος γαῖαν ἀπασαν ἔχει;

* * *

5. καὶ τις ἀποθνήσκων ὕσται τὸ ἀκοντισάτω.
τιμῆν τε γάρ ἐστι καὶ ἀγλαὸν ἀνδρὶ μάχεσθαι
γῆς πέρι καὶ παίδων κονιδίης τὸ ἀλόχου
δυξιμενέσιν. Θάνατος δὲ τοτὲ ἔσσεται, διπότε κεν δὴ
Μοῖραι ἐπικλώσωσ'. ἀλλά τις ἵθυς ἵτω
10. ἔγχος ἀνασχόμενος καὶ ὑπὸ ἀσπίδος ἄλκιμον ἥτοι
ἔλσας τὸ πρῶτον μιγνυμένου πολέμου.
οὐ γάρ πως Θάνατόν γε φυγεῖν εἴμασμένον ἐστὶν
ἄνδρ', οὐδὲ εἰ προγόνων ἡ γένος ἀθανάτων.
πολλάκι δημιοτῆτα φυγὴν καὶ δοῦπον ἀκόντων
15. ἔρχεται, ἐν δὲ οἴκῳ μοῖρα κίχεν θανάτου.
ἀλλ' οὐ μὲν οὐκ ἔμπης δήμῳ φίλος οὐδὲ ποθεινός,
τὸν δὲ ὀλίγος στενάχει καὶ μέγας, ἢν τι πάθῃ.
λαῷ γὰρ σύμπαντι πόθος κρατερόφρονος ἀνδρὸς
θνήσκοντος, ζώων δὲ ἄξιος ἡμιθέων.
20. ὥσπερ γάρ μιν πύργον ἐν δφθαλμοῖσιν ὁρῶσιν·
ἔρδει γὰρ πολλῶν ἄξια μοῦνος ἐών.

2.

TYRTAEI. (Lyc. in Leocr. c. 28.)

- Τεθνάμεναι γὰρ καλὸν ἐνὶ προμάχοισι πεσόντα
 ἄνδρ' ἀγαθόν, περὶ δὲ πατρίδι μαρνάμενον.
 τὴν δὲ αὐτοῦ προλιπόντα πόλιν καὶ πίονας ἀγροὺς
 πτωχεύειν πάντων ἔστ' ἀνιηρότατον,
5. πλαζόμενον σὺν μητρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ γέροντι
 παισί τε σὺν μικροῖς κουριδίῃ τῷ ἀλόχῳ.
 ἐχθρὸς μὲν γὰρ τοῖσι μετέσσεται, οὓς κεν ἵκηται
 χρησμοσύνη τῷ εἶκων καὶ στυγερῇ πενίῃ,
 αἰσχύνει τε γένος, κατὰ δὲ ἀγλαὸν εἶδος ἐλέγχει,
10. πᾶσα δὲ ἀτιμίη καὶ κακότης ἔπειται.
 εἴθ' οὕτως οὐτέ ἀνδρὸς ἀλωμένου οὐδεμίτε ὥρη
 γίγνεται, οὐδὲ αἰδῶς εἰζοπίσω τελέθει.
- Θυμῷ γῆς περὶ τῆςδε μαχώμεθα καὶ περὶ παίδων
 θνήσκωμεν ψυχέων μηκέτι φειδόμενοι,
15. ὡς νέοι, ἀλλὰ μάχεσθε παρὸν ἀλλήλοισι μένοντες,
 μηδὲ φυγῆς αἰσχρᾶς ἄρχετε μηδὲ φόβον,
 ἀλλὰ μέγαν ποιεῖσθε καὶ ἀλκιμον ἐν φρεσὶ θυμόν,
 μηδὲ φίλοψυχεῖτε ἀνδράσι μαρνάμενοι,
 τοὺς δὲ παλαιοτέρους, ὡν οὐκέτι γούνατε ἐλαφρά,
20. μὴ καταλείποντες φεύγετε τοὺς γεραιούς.
 αἰσχρὸν γὰρ δὴ τοῦτο, μετὰ προμάχοισι πεσόντα
 κεῖσθαι πρόσθε νέων ἀνδρα παλαιότερον,
 ἥδη λευκὸν ἔχοντα κάρη πολιόν τε γένειον,
 θυμὸν ἀποπνείοντες ἀλκιμον ἐν κονίῃ,
25. αἵματόεντες αἰδοῖα φίλαις ἐνὶ χερσὶν ἔχοντα
 (αἰσχρὰ τά γέ δοφθαλμοῖς καὶ νεμεσητὸν ἰδεῖν)
 καὶ χρόα γυμνωθέντα. νέοισι δὲ πάντες ἐπέοικεν,
 δφρὸς ἐρατῆς ἥβης ἀγλαὸν ἀνθος ἔχη,

- ἀνδράσι μὲν Θηγητὸς ἴδεῖν, ἐρατὸς δὲ γυναιξὶ^{30.}
 ζωὸς ἐών, καλὸς δὲ ἐν προμάχοισι πεσῶν.
 Ἀλλά τις εὐδιαβάς μενέτω ποσὶν ἀμφοτέροισιν
 στηρικθεὶς ἐπὶ γῆς, χεῖλος ὁδοῦσι δακῶν.

3.

TYRTAEI. (Stob. L, 7.)

- Ἄλλ, Ἡρακλῆς γὰρ ἀνικήτου γένος ἐστέ,
 θαρσεῖτ', οὕπω Ζεὺς αὐχένα λοξὸν ἔχει.
 μηδὲ ἀνδρῶν πληθὺν δειμαίνετε μηδὲ φοβεῖσθε,
 ιδὺς δὲ εἰς προμάχονς ἀσπίδ' ἀνὴρ ἔχετω,
 5. ἔχθραν μὲν ψυχὴν θέμενος, θαυμάτου δὲ μελαίνας
 κῆρας ὅμῶς αὐγαῖς ἡελίου φίλας.
 ἵστε γὰρ ὡς Ἄρετος πολυδακούτου ἐογένεται
 εὐδηλα, εὐ δὲ δοργὴν ἐδάητ' ἀργαλέον πολέμου,
 καὶ πρὸς φευγόντων τε διωκόντων τέ ἐγένεσθε,
 10. ὡς νέοι, ἀμφοτέρων δὲ εἰς κόρον ἥλασατε.
 οἵ μὲν γὰρ τολμῶσι παρ' ἄλλήλοισι μένοντες
 εἴς τέ αὐτοσχεδίην καὶ προμάχονς ἰέναι,
 πανρότεροι θνήσκουσι, σάουσι δὲ λαὸν ὀπίσσω.
 τρεσσάντων δὲ ἀνδρῶν πᾶσ' ἀπόλωλ' ἀρετή.
 15. οὐδεὶς ἄν ποτε ταῦτα λέγων ἀνύσειεν ἔκαστα,
 δοσσ', ἦν αἰσχρὰ πάθη, γίγνεται ἀγδοὶ κακά.
 ἀργαλέον γὰρ ὅπισθε μετάφρενόν ἐστι δαῖζειν
 ἀνδρὸς φεύγοντος δηίῳ ἐν πολέμῳ.
 αἰσχρὸς δὲ ἐστὶ νέκυς κακείμενος ἐν πονίησιν,
 20. νῶτον ὅπισθ' αἰχμῇ δονρὸς ἐληλαμένος.
 ἀλλά τις εὐδιαβάς μενέτω ποσὶν ἀμφοτέροισιν
 στηρικθεὶς ἐπὶ γῆς, χεῖλος ὁδοῦσι δακῶν,
 μήρους τε κνήμας τε κάτω καὶ στέρνα καὶ ὕμους

ἀσπίδος εὐρείης γαστρὶ καλυψάμενος.

25. δεξιτερῇ δ' ἐν χειρὶ ουασσέτω ὄβριμον ἔγχος,
κινείτω δὲ λόφον δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς,
ἔρδων δ' ὄβριμα ἔργα διδασκέσθω πολεμίζειν,
μηδ' ἐκτὸς βελέων ἐστάτω ἀσπίδ' ἔχων,
ἄλλα τις ἐγγὺς ἵων, αὐτοσχεδὸν ἔγχει μακρῷ
30. ἢ ξίφει οὐτάζων, δήιον ἄνδρον ἔλετω,
καὶ πόδα παρὸ ποδὶ θείς καὶ ἐπ' ἀσπίδος ἀσπίδ' ἐρείσας
ἐν δὲ λόφον τε λόφῳ καὶ κυνέην κυνέη
καὶ στέρνον στέρνῳ πεπλημένος ἄνδρὶ μαχέσθω
ἢ ξίφεος κώπην ἢ δόρυ μακρὸν ἐλών.
35. ὑμεῖς δ', ὡς γυμνῆτες, ὑπ' ἀσπίδος ἄλλοθεν ἄλλος
πιώσσοντες μεγάλοις βάλλετε χερμαδίοις,
δούρασί τε ξεστοῖσιν ἀκοντίζοντες ἐς αὐτοὺς
τοῖσι πανοπλίταις πλησίον ἰστάμενοι.

4.

TYRTAEI. (Stob. LI, 1 & 5.)

- Οὐτὲ ἀν μηνησαίμην οὐτὲ ἐν λόγῳ ἄνδρα τιθείμην
οὔτε ποδῶν ἀρετῆς οὔτε παλαισμοσύνης,
οὐδὲ εἰ Κυκλώπων μέν ἔχοι μέγεθός τε βίην τε,
νικήη δὲ θέων Θρηίκιουν Βορέην,
5. οὐδὲ εἰ Τιθωνοῖ φυὴν χαριέστερος εἴη,
πλοντοίη δὲ Μίδεω καὶ Κινύραο πλέον,
οὐδὲ εἰ Τανδαλίδεω Πέλοπος βασιλεύτερος εἴη,
γλῶσσαν δὲ Ἀδρήστου μειλιχόγηρυν ἔχοι,
οὐδὲ εἰ πᾶσαν ἔχοι δοξαν πλὴν θούριδος ἀλκῆς
10. (οὐ γὰρ ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνεται ἐν πολέμῳ),
εἰ μὴ τετλαίη μὲν ὁρῶν φόνον αἰματόεντα
καὶ δηίων ὀρέγοιτε ἐγγύθεν ἰστάμενος.

ἢδ' ἀρετὴ, τόδ' ἀεθλον ἐν ἀνθρώποισιν ἀριστον
κάλλιστον τε φέρειν γίγνεται ἀνδρὶ νέῳ.

15. ξυνὸν δ' ἐσθλὸν τοῦτο πόληι τε παντὶ τε δῆμῳ,
ὅστις ἀνὴρ διαβὰς ἐν προμάχοισι μένη
νωλεμέως, αἰσχρᾶς δὲ φυγῆς ἐπὶ πάγχυ λάθηται
ψυχὴν καὶ θυμὸν τλήμονα παρθέμενος,
θαρσύνῃ δ' ἐπεσιν τὸν πλησίον ἀνδρα παρεστώς.
20. οὗτος ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνεται ἐν πολέμῳ.
αἴψα δὲ δυξμενέων ἀνδρῶν ἐτρεψε φάλαγγας
τρηχείας, σπουδῇ δ' ἐσχεθε κῆμα μάχης.
αὐτὸς δ' ἐν προμάχοισι πεσὼν φύλον ὥλεσε θυμὸν,
ἄστιν τε καὶ λαοὺς καὶ πατέρ' εὐκλεῖσας,
25. πολλὰ διὰ στέρνοιο καὶ ἀσπίδος διμφαλοέσσης
καὶ διὰ θώρηκος πρόσθεν ἐληλαμένος.
τὸν δ' ὀλοφύρονται μὲν ὁμῶς νέοι ἡδὲ γέροντες,
ἀργαλέῳ τε πόθῳ πᾶσα κέκηδε πόλις.
καὶ τύμβος καὶ παῖδες ἐν ἀνθρώποις ἀρίσημοι
30. καὶ παίδων παῖδες καὶ γένος ἔξοπίσω.
οὐδέ ποτε κλέος ἐσθλὸν ἀπόλλυται οὐδ' ὄνομ' αὐτοῦ,
ἀλλ' ὑπὸ γῆς περ ἐών γίγνεται ἀθάνατος,
ὄντιν' ἀριστεύοντα μένοντά τε μαρνάμενόν τε
γῆς πέρι καὶ παίδων θοῦρος Ἀρης ὀλέσῃ.
35. εἰ δὲ φύγη μὲν κῆρα τανηλεγέος θανάτοιο
τικήσας δ' αἰχμῆς ἀγλαὸν εὔχος ἐλη,
πάντες μιν τιμῶσιν ὁμῶς νέοι ἡδὲ παλαιοί,
πολλὰ δὲ τερπνὰ παθῶν ἔρχεται εἰς Ἀΐδην,
πάντες δ' ἐν θώραισιν ὁμῶς νέοι οἱ τε κατ' αὐτὸν
40. εἴκουσ' ἐκ χώρης οἱ τε παλαιότεροι,
γηράσκων δ' ἀστοῖσι μεταπρέπει, οὐδέ τις αὐτὸν
βλάπτειν οὕτ' αἰδοῦς οὔτε δίκης ἐθέλει.

ταύτης νῦν τις ἀνὴρ ἀρετῆς εἰς ἄκρον ἴκεσθαι
πειράσθω θυμῷ μὴ μεθιεῖς πόλεμον.

5.

TYRTAEI. (Plut. Lyc. 6 & Diod. Exc. Vat. p. 3. Dind.)

- Φοίβον ἀκούσαντες Πυθωνόθεν οἴκαδ' ἔνεικαν
μαντείας τε θεοῦ καὶ τελέεντ' ἐπεα·
ῶδε γὰρ ἀργυρότοξος ἄναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων
χρυσοκόμης ἔχοη πίονος ἐξ ἀδύτου,
ἀρχειν μὲν βουλῆς θεοτιμήτους βασιλῆας,
5. οἵσι μέλει Σπάρτης ἴμερόεσσα πόλις,
πρεσβυγενεῖς τὲ γέροντας, ἐπειτα δὲ δημότας ἄνδρας
εὐθείαις δήτραις ἀνταπαμειβομένους
μνησθεῖσι τε τὰ καλὰ καὶ ἔρδειν πάντα δίκαια
μηδέ τι βουλεύειν τῇδε πόλει σκολιόν,
10. δήμους τε πλήθει νίκην καὶ κάρτος ἐπεσθαι.
Φοῖβος γὰρ περὶ τῶν ὡδὸν ἀνέφηνε πόλει.

6.

SOLONIS. (Plut. Sol. 8 & Diog. Laërt. I, 47.)

Αὐτὸς κήρυξ ἥλθον ἀφ' ἴμερτῆς Σαλαμῖνος
κόσμον ἐπέων ὡδὴν ἀντ' ἀγορῆς θέμενος.

- * * *
- εἴην δὴ τότ' ἐγὼ Φοιλεγάνδριος ἢ Σικινίτης
ἀντί γ' Ἀθηναίου πατρίδ' ἀμειψάμενος.
5. αἶψα γὰρ ἀν φάτις ἥδε μετ' ἀνθρώποισι γένοιτο·
Ἀττικὸς οὗτος ἀνὴρ, τῶν Σαλαμιναφετῶν.
- * * *

ιομεν εἰς Σαλαμῖνα μαχησόμενοι περὶ νήσου
ἱμερτῆς χαλεπόν τὸ αἰσχος ἀπωσόμενοι.

7.

MIMNERMI. (Athen. XI, 39.)

Ἡέλιος μὲν γὰρ ἔλαχεν πόνον ἡματα πάντα,
οὐδέ ποτ᾽ ἄμπανσις γίγνεται οὐδεμίη
ἴπποισίν τε καὶ αὐτῷ, ἐπὴν δοδοδάκινλος Ἡώς
Ωκεανὸν προλιποῦσ' οὐρανὸν εἰςαναβῇ.

5. ιὸν μὲν γὰρ διὰ κῦμα φέρει πολυήρατος εὖνὴ
κοίλη, Ἡφαίστου χερσὶν ἐληλαμένη,
χερσοῦ τιμήντος, ὑπόπτερος, ἀκρον ἐφ' ὕδωρ
εῦδονθ' ἀρπαλέως χώρου ἀφ' Ἐσπερίδων
γαῖαν ἐς Αἰθιόπων, ἵνα οἱ θοὸν ἄρμα καὶ ἄποι
10. ἐστᾶσ', ὅφρ' Ἡώς ἡριγένεια μόλῃ.
ἐνθ' ἐπέβη ἐτέρων ὀχέων Ὑπερίονος νῖός.

8.

MIMNERMI. (Stob. XCVIII, 13.)

Ἡμεῖς δ' οἵα τε φύλλα φύει πολνάνθεμος ὥρη
ἔαρος, ὅτε ἀψ αὐγῆς αὔξεται ἡελίου,

- τοῖς ἵκελοι πήχυνον ἐπὶ χρόνον ἀνθεσιν ἡβῆς
τερπόμεθα πρὸς θεῶν εἰδότες οὔτε κακόν
5. οὐτέ ἀγαθόν, Κῆρες δὲ παρεστήκασι μέλαιναι,
ἡ μὲν ἔχονσα τέλος γήραος ἀργαλέον,
ἡ δὲ ἐτέρη θανάτοιο, μίννυθα δὲ γίγνεται ἡβῆς
καρπὸς, ὃσον τὸ ἐπὶ γῆν κίδναται ἡέλιος.
αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τοῦτο τέλος παραμείψεται ὥρης,
10. αὐτίκα τεθνάμεναι βέλτιον ἡ βίοτος.
πολλὰ γὰρ ἐν θυμῷ κακὰ γίγνεται, ἄλλοτε οἶκος

*τριχοῦται, πενίης δ' ἔργον ὁδυνηρὰ πέλει.
ἄλλος δ' αὖ παίδων ἐπιδεύεται, ὃν τε μάλιστα
ἱμείρων κατὰ γῆς ἔρχεται εἰς Ἀΐδην.*

15. *ἄλλος νοῦσον ἔχει Θυμοφθόρον, οὐδέ τις ἔστιν
ἀνθρώπων, ὃς Ζεὺς μὴ κακὰ πολλὰ διδοῖ.*

9.

MIMNERMI. (Stob. LXIII, 16.)

*Tίς δὲ βίος, τί δὲ τερπνὸν ἄτερ χρυσέης Ἀφροδίτης;
τεθναίην, ὅτε μοι μηκέτι ταῦτα μέλοι,
χρυπταδίη φιλότης καὶ μείλιχα δῶρα καὶ εὐνή.
ἄνθεα τῆς ἥβης γίγνεται ἀρπαλέα*

5. *ἀνδράσιν ἡδὲ γυναιξίν· ἐπεὶ δ' ὁδυνηρὸν ἐπέλθῃ
γῆρας, ὃ τὸ αἰσχρὸν ὄμως καὶ κακὸν ἄνδρα τιθεῖ,
αἰεὶ μὲν φρένας ἀμφὶ κακαὶ τείρουσι μέριμναι,
οὐδὲν αὐγὰς προσορῶν τέρπεται ἡελίου,
ἄλλ' ἔχθρὸς μὲν παισίν, ἀτίμαστος δὲ γυναιξίν·
10. οὕτως ἀργαλέον γῆρας ἔθηκε θεός.*

10.

ANACREONTIS. (Athen. XI, 7.)

*Οὐ φιλέω, ὃς κρητῆρι παρὰ πλέω οἰνοποτάζων
νείκει καὶ πόλεμον δακρυόεντα λέγει,
ἄλλ' ὃς τις Μουσέων τε καὶ ἀγλαὰ δῶρα Ἀφροδίτης
συμμίσγων ἐρατῆς μνήσκεται εὑφροσύνης.*

11.

XENOPHANIS. (Athen. XI, 7.)

*Nῦν γὰρ δὴ ζάπεδον καθαρὸν καὶ χεῖρες ἀπάντων
καὶ κύλικες, πλεκτοὺς δ' ἀμφέθεθ' εἰς στεφάνους,*

- ἄλλος δ' εὐῶδες μύρον ἐν φιάλῃ παρατείνει,
κρητὴρ δ' ἔστηκεν μεστὸς ἔϋφροσύνης.
5. οἶνος δ' ἔστιν ἔτοιμος, ὃς οὐποτε φῆσὶ προδώσειν,
μείλιχος ἐν κεράμοις, ἄνθεος ὀσδόμενος.
ἐν δέ μέσοις ἀγνὴν ὀδυὴν λιβάνωτος ἥσιν,
ψυχρὸν δ' ἔστιν ὑδωρ καὶ γλυκὺ καὶ καθαρόν,
πάρκεινται δ' ἄρτοι ἔστοι γεραρή τε τράπεζα
10. τυροῦ καὶ μέλιτος πίονος ἀχθομένη,
βωμὸς δ' ἄνθεσιν αὐτομάτοις πάντη πεπύκασται,
μολπὴ δ' ἀμφὶς ἔχει δώματα καὶ θαλίη.
χοὴ δὲ πρῶτον μὲν θεὸν ὑμνεῖν εὑφρονιας ἄνδρας
εὐφήμοις μύθοις καὶ καθαροῖσι λόγοις
15. σπείσαντας τε καὶ εὐξαμένους τὰ δίκαια δύνασθαι
πρήσσειν, ταῦτα γὰρ ὡν ἔστι προαιρετέον,
οὐκ ὑβρις, πίνειν δ' ὅπόσον κεν ἔχων ἀφίκοιο
οἴκαδ' ἄνευ προπόλον μὴ πάνυ γηραλέος,
ἀνδρῶν δ' αἰνεῖν τοῦτον, ὃς ἐσθλὰ πιὼν ἀναφαίνει,
20. ὡς οἱ μηνησύνη καὶ πόνος ἀμφ' ἀρετῆς,
οὔτι μάχας διέπειν Τιτήνων οὐδὲ Γιγάντων
οὐδέ γε Κενταύρων, πλάσματα τῶν προτέρων,
ἢ στάσιας σφεδανὰς, τοῖς οὐδὲν χρηστὸν ἔνεστι,
θεῶν δὲ προμηθίην αἰὲν ἔχειν ἀγαθήν.

12.

XENOPHANIS. (Athen. X, 6.)

- Αλλ' εἰ μὲν ταχυτῆτι ποδῶν νίκην τις ἄροιτο
ἢ πενταθλεύων, ἐνθα Διὸς τέμενος
πὰρ Πίσαο ὁῖης ἐν Ὄλυμπίῃ, εἴτε παλαίων,
ἢ καὶ πυκτοσύνην ἀλγινόεσσαν ἔχων
5. εἴτε τὸ δεινὸν ἄεθλον, ὃ παγκράτιον καλέονσιν,

- ἀστοῖσίν καὶ εἴη κυδρότερος προσορᾶν,
καὶ κε προεδρίην φανερὴν ἐν ἀγῶσιν ἔροιτο,
καὶ κεν σῆτε εἴη δημοσίων πτεάνων
ἐκ πόλιος καὶ δῶρον, δοῖ οἱ κειμήλιον εἴη
10. εἴτε καὶ ἵπποισιν· ταῦτα χ' ἀπάντα λάχοι
οὐκ ἐὼν ἄξιος ὁσπερ ἔγω· δώμης γὰρ ἀμείνων
ἀνδρῶν ηδὲ ἵππων ἡμετέρη σοφίη
(ἄλλο εἰκῇ μάλα τοῦτο νομίζεται), οὐδὲ δίκαιον
προκρίνειν δώμην τῆς ἀγαθῆς σοφίης.
15. οὔτε γὰρ εἰ πύκτης ἀγαθὸς λαοῖσι μετείη,
οὐτὲ εἰ πενταθλεῖν, οὔτε παλαισμοσύνην,
οὐδὲ μὲν εἰ ταχυτῆτα ποδῶν, τόπερ ἔστι πρότιμον
δώμης ὅσσος ἀνδρῶν ἔργον ἐν ἀγῶνι πέλει,
τοῦνεκεν ἀν δὴ μᾶλλον ἐν εὐνομίῃ πόλις εἴη.
20. σμικρὸν δοῦ ἀν τι πόλει χάρμα γένοιτε ἐπὶ τῷ
εἴ τις ἀεθλεύων νικῶ Πίσαο παρὸν ὄχθας.
οὐ γὰρ πιαίνει ταῦτα μυχοὺς πόλιος.

13.

THEOGNIDIS οο. 783—788.

- Ἡλθον μὲν γὰρ ἔγωγε καὶ ἐς Σικελήν ποτε γαῖαν,
ἡλθον δοῦ Εὐβοίης ἀμπελόεν πεδίον
Σπάρτην τοῦ Εὐρωτα δονακοτρόφου ἀγλαὸν ἄστυ,
καὶ μὲν ἐφίλεντι προφρόνως πάντες ἐπερχόμενον.
5. ἀλλοὶ οὐτις μοι τέρψις ἐπὶ φρένας ἡλθεν ἐκείνων·
οὕτως οὐδὲν ἄρδεν ἦν φίλτερον ἄλλο πάτρης.

14.

THEOGNIDIS οο. 79—86.

- Παύροντος εὐρήσεις, Πολυπαΐδη, ἀνδρας ἔταιρον
πιστοὺς ἐν χαλεποῖς πρήγμασι γιγνομένους,

οἵπινες ἀν τολμῶν δύμόφρονα θυμὸν ἔχοντες
ἴσον τῶν ἀγαθῶν τῶν τε κακῶν μετέχειν.

5. τοὺς δ' οὐχ εὐρήσεις διζήμενος οὐδὲ ἐπὶ πάντας
ἀνθρώπους, οὓς νηῦς μὴ μία πάντας ἄγοι,
οἵσιν ἐπὶ γλώσσῃ τε καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἐπεστιν
αἰδώς, οὐδὲ αἰσχρὸν κρῆμ ἐπὶ κέρδος ἄγει.

15.

THEOGN. uu. 997—1002. (Ath. VII, 85.)

Τῆμος δ' ἡλίος μὲν ἐν αἰθέρι μώνυχας ἵππονς
ἄρτι παραγγέλλοι μέσσατον ἥμαρ ἔχων,
δείπνου δὴ λήγοιμεν, ὅσον τινὰ θυμὸς ἀνώγοι,
παντοίων ἀγαθῶν γαστρὶ χαριζόμενοι.

5. χέρνιβα δ' αἴψα θύραζε φέροι, στεφανώματα δ' εἴσω
εὐειδῆς ὁαδινῆς χερσὶ Λάκαινα κόρη.

16.

EURIPIDIS. (Androm. 103—116.)

Ιλίῳ αἰπεινῷ Πάρις οὐ γάμοι, ἀλλά τιν ἄταν
ἥγαγετεύναιαν εἰς θαλάμους Ἐλέναν,
ἄς ἐνεκ', ω̄ Τροία, δορὶ καὶ πυρὶ δηιάλωτον
εἶλε σ' ὁ χιλιόνας Ἐλλάδος ὡπὺς Ἀρης

5. καὶ τὸν ἔμὸν μελέας πόσιν Ἐπιορα, τὸν περὶ τείχη
εἴλκυσε διφρεύων παῖς ἀλίας Θέτιδος.
αὐτὰ δὲ ἐκ θαλάμων ἀγόμαν ἐπὶ θῖνα θαλάσσας
δούλοσυνὴν στυγερὰν ἀμφιβαλοῦσα κάρα.
πολλὰ δὲ δάκρυα μοι κατέβα χροὸς, ἀνίκ' ἐλειπον
10. ἄστι τε καὶ θαλαμοὺς καὶ πόσιν ἐν κονίαις.
ῶμοι ἐγὼ μελέα, τί μ' ἐχρῆν ἔτι φέγγος ὁρᾶσθαι,
Ἐρμιόνας δούλαν; ἄς ὑπὸ τειρομένα

πρὸς τόδῳ ἄγαλμα θεᾶς ἵκέτις περὶ χεῖρε βαλοῦσα
τάκομαι ὡς πετρίνα πιδακόεσσα λιβάς.

17.

(Anth. Pal. VII, 334.)

- Nηλεὲς ὡ δαιῆμον, τί δέ μοι καὶ φέγγος ἔδειξας
εἰς δλίγων ἐτέων μέτρα μινυνθάδια;
ἢ ἵνα λυπήσῃς δι' ἐμὴν βιότοιο τελευτὴν
μητέρα δειλαίην δάκρυσι καὶ στοναχαῖς,*
5. *ἢ μὲν ἔτεχ', ἢ μὲν ἀτίτηλε καὶ ἢ πολύ μείζονα πατρὸς
φροντίδα παιδείης ἥνυσσεν ἡμετέρης;
ὅς μὲν γὰρ τιθόν τε καὶ δρφανὸν ἐν μεγάροισι
κάλλιπεν· ἢ δ' ἐπὶ ἐμοὶ πάντας ἔτλη καμάτους.
ἢ μὲν ἐμοὶ φίλον ἦεν ἐφ' ἀγνῶν ἡγεμονήων*
10. *ἐμπρέπεμεν μύθοις ἀμφὶ δικασπολίης·
ἄλλα μοι οὐ γενύων ὑπεδέξατο κούριμον ἄνθος
ἡλικίης ἐρατῆς, οὐ γάμον, οὐ δαιδας,
οὐχ ὑμέναιον ἀεισε περικλυτόν, οὐ τέκος εἶδε
δύσποτμος, ἐκ γενεῆς λείψανον ἡμετέρης*
15. *τῆς πολυθρηγνήτου. λυπεῖ δέ με καὶ τεθνεῶτα
μητρὸς Πωλίτης πένθος ἀεξόμενον
Φρόντωνος γοεραῖς ἐπὶ φροντίσιν, ἢ τέκε παῖδα
ώκυμορον, κενεὸν χάρμα φίλης πατρίδος.*

IV.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

Epigrammata prima, ut ostendit nomen, inscriptiones erant uel sepulcrorum uel donorum uotiuorum uel aliarum rerum, hexametris maxime uersibus aut elegiacis compositae. Mox tales fingebantur, neque iam in certum usum epigrammata scribebantur, sed quasi monumentis inscribenda essent, unde ortus est mos breues sententias epigrammatum forma profrendi.

Multi omnium aetatum poëtae epigrammata reliquerunt, quorum uberrima copia est quum in anthologia Palatina, saeculo decimo a Constantino Cephala collecta, tum in ea, quam saeculo quarto decimo Cephalae opere adhibito composit Maximus Planudes.

1.

SIMONIDIS. (Lyc. in Leocr. c. 28.)

Ἐλλήνων προμαχοῦντες Ἀθηναῖοι Μαραθῶνι
χρυσοφόρων Μήδων ἐστόρεσαν δύναμιν.

2.

SIMONIDIS. (Herod. VII, 228.)

Ωξεῖν, ἀγγέλλειν Λακεδαιμονίοις, ὅτι τὰδε
κείμεθα τοῖς κείνων δῆμασι πειθόμενοι.

3.

SIMONIDIS. (Herod. VII, 228.)

*Μυριάσιν ποτὲ τῷδε τριακοσίαις ἐμάχοντο
ἐκ Πελοποννάσου χιλιάδες τέτορες.*

4.

AESCHYLI. (Βίος Αἰσχύλου. Athen. XIV, 23.)

*Αἰσχύλον Εὐφορίωνος Ἀθηναῖον τόδε κεύθει
μνῆμα καταφθίμενον πυροφόροι Γέλας,
ἀλλὴν δ' εὐδόκιμον Μαραθώνιον ἄλσος ἀν εἴποι
καὶ βαθυχαιτήεις Μῆδος ἐπιστάμενος.*

5.

SIMONIDIS. (Athen. X, 9.)

*Πολλὰ πιῶν καὶ πολλὰ φαγῶν καὶ πολλὰ κάκ' εἰπῶν
ἀνθρώπους κεῖμαι Τιμοκρέων Ρόδιος.*

6.

SIMONIDIS. (Anth. Planud. IV, 232.)

*Τὸν τραγόπονν ἔμε Πᾶνα, τὸν Ἀρκαδα, τὸν κατὰ
Μῆδων,
τὸν μετ' Αθηναίων, στήσατο Μιλιπάδης.*

7.

SIMONIDIS. (Thuc. I, 132.)

*Ἐλλάνων ἀρχαγὸς ἐπεὶ σιρατὸν ὥλεσε Μῆδων
Πανσανίας, Φοίβῳ μνᾶμ' ἀνέθηκε τόδε.*

8.

(Athen. XII, 50.)

*Μνᾶμ' ἀρετᾶς ἀνέθηκε Ποσειδάωνι ἄνακτι
 Πανσανίας, ἀρχων Ἑλλαδος εὐρυχόρον,
 Πόντου ἐπ' Εὐξείνον, Λακεδαιμόνιος γένος, νῖδος
 Κλευμβρότου, ἀρχαίας Ἡρακλέος γενεᾶς.*

9.

(Athen. VI, 21.)

*Θάήσαι μ', ἐτεὸν γὰρ ἐν Ἰλίον εὐρέῃ πύργῳ
 ἦν, ὅτε καλλικόμῳ μαρνάμεθ' ἀμφ' Ἐλένῃ·
 καὶ μ' Ἀντηνορίδης ἐφόρει κρείων Ἐλικάων,
 νῦν δέ με Αητοῖδον θεῖον ἔχει δάπεδον.*

10.

(Athen. VI, 21. Anth. Pal. VI, 49.)

*Χάλκεός εἰμι τρίπονς, Ήνθοῖ δ' ἀνάκειμαι ἄγαλμα,
 καὶ μ' ἐπὶ Πατρόκλῳ θῆκεν πόδας ὡκὺς Ἀχιλλεύς.
 Τυδείδης δ' ἀνέθηκε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
 νικήσας ἵπποισι παρὰ πλατὺν Ἐλλήσποντον.*

11.

THEOCR. XIX. (Anth. Pal. VII, 664.)

*Ἄρχιλοχον καὶ στᾶθι καὶ εἴσιδε τὸν πάλαι ποιητὰν
 τὸν τῶν ἴαμβων, οὐ τὸ μνωίον κλέος
 διῆλθε κὴπι νύκτα καὶ ποτ' ἀῶ.
 Ή δά μιν αἱ Μοῦσαι καὶ δὲ λάλιος ἥγάπευν Ἀπόλλων·
 ώς ἐμμελής τ' ἐγεντο καπιδέξιος
 ἐπεά τε ποιεῖν πρὸς λύραν τ' ἀείδειν.*

12.

(Anth. Planud. IV, 160.)

- Ἡ Παφίη Κυθέρεια δὶς οἴδματος ἐς Κνίδον ἥλθε
βουλομένη κατιδεῖν εἰκόνα τὴν ἴδιην,
πάντη δὲ ἀθρήσασα περισκέπτω ἐνὶ χώρῳ
φθέγξατο· Ποῦ γυμνὴν εἶδε με Πραξιτέλης; —**
5. **Πραξιτέλης οὐκ εἶδεν, ἀλλὰ μὴ θέμις, ἀλλ’ ὁ σίδηρος
ἔξεσεν, οἵαν Ἀρης ἤθελε τὴν Παφίην.**

13.

(Anth. Pal. IX, 115.)

- Ἄσπιδ’ Ἀχιλλῆος, τὴν Ἐκτορος αἷμα πιοῦσαν,
Αρετιάδης Λαναῶν ἡρε κακοκρισίῃ.
νανηγοῦ δὲ θάλασσα κατέσπασε καὶ παρὰ τύμβον
Αἴαντος νηκτὴν ὄρμισεν, οὐκ Ἱθάκη.**
5. **καὶ κρίσιν Ἐλλήνων στηγερήν ἀπέδειξε θάλασσα,
καὶ Σαλαμίς ἀπέχει κῆδος διφειλόμενον.**

14.

(Anth. Pal. IX, 61.)

- Γυμνὸν ἰδοῦσα Λάκαινα παλίντροπον ἐκ πολέμοιο
παῖδ’ ἔὸν ἐς πάτραν ὠκὺν ἵέντα πόδα,
ἀντίη ἀτίξασα δὶς ἥπατος ἥλασε λόγχαν
ἄρδενα δηξαμένη φθόγγον ἐπὶ κταμένῳ.**
5. **Ἄλλοτριον Σπάρτας, εἰπεν, γένος, ἔρδε ποθ’ Ἄιδαν,
ἔρδος, ἐπεὶ ἐψεύσω πατρίδα καὶ γενέταν.**

15.

(Athen. X, 83. Anth. Pal. XIV, 64.)

- Ἐστι δίπονν ἐπὶ γῆς καὶ τετράπον, οὐ μία φωνή,
καὶ τρίπον, ἀλλάσσει δὲ φύσιν μόνον, ὅσσος ἐπὶ γαίαν**

έρπετὰ γίνονται καὶ ἀν' αἰθέρα καὶ κατὰ πόντον.
ἄλλῳ ὅποιαν πλείστοισιν ἐρειδόμενον ποσὶ βαίνῃ,
5. εὗθα τάχος γνίοισιν ἀφαιρότατον πέλει αὐτοῦ.

16.

(Anth. Pal. XIV, 73.)

Γαῖης μὲν πάσης τὸ Πελάγικον Ἀργος ἄμεινον,
ἵπποι Θεσσαλικαί, Λακεδαιμόνιαι τε γυναικες,
ἄνδρες δ' οἱ πίνουσιν ὕδωρ καλῆς Ἀρεθούσης.
ἄλλῳ ἔτι καὶ τῶν εἰσιν ἀμείνονες, οἱ τὸ μεσηγὺ^ν
5. Τίρυνθος ναίονσι καὶ Ἀρκαδίης πολυμήλον,
Ἀργεῖοι λινοθώρηκες, κέντρα πτολέμοιο.
νύμενος δ', ὡς Μεγαρῆς, οὐδὲ τρίτοι οὐδὲ τέταρτοι
οὐδὲ δυωδεκαταῖοι, οὔτ' ἐν λόγῳ οὔτ' ἐν ἀριθμῷ.

17.

DORIEI. (Athen. X, 4.)

Τοῖος ἦν Μίλων, ὃτε ἀπὸ χθονὸς ἥρατο βρῆθος,
ιετραετῇ δαμάλην, ἐν Λιὸς εὐλαπίναις,
ῶμοις δὲ κτῆνος τὸ πελώριον ὡς νέον ἄρνα
ἥνεγκεν δι' ὄλης κοῦφα πανηγύρεως.
5. καὶ θάμβος μὲν, ἀτὰρ τοῦδε πλέον ἥννεσε θαῖμα
πρόσθεν Πισαίου, ξεῖνε, θυηπολίου·
οὖν γὰρ ἐπόμπευσεν βοῦν ἄζυγον, εἰς κρέα τόνδε
κόψας πάντα κατ' οὓν μοῦνος ἐδαίσατό νιν.

18.

CALLIMACHI. (Diog. Laërt. I, 80. Anth. Pal. VII, 89.)

Ξεῖνος Ἀταρνείτης τις ἀνείρετο Πίττακον οὕτω
τὸν Μιτυληναῖον, παῖδα τὸν Ὑρδαδίου·

"Αττα γέρον, δοιός με καλεῖ γάμος· ή μία μὲν δὴ
νύμφη καὶ πλούτῳ καὶ γενεῇ κατ' ἐμέ,

5. η δὲ ἑτέρη προβέβηκε. τί λώιον; εἴδεντος σύν μοι
βούλευσον, ποτέρην εἰς ὑμέναιον ἄγω.

Εἶπεν· ὁ δὲ σκήπτωνα, γεροντικὸν ὅπλον, ἀείρας.
Ἡνίδε κεῖνοί σοι πᾶν ἐρέουσιν ἔπος.

(Οἱ δὲ ἄρρενες ὑπὸ πληγῆσι θοὰς βέμβικας ἔχοντες

10. ἔστρεφον εὐρείη παῖδες ἐνὶ τριόδῳ.)

Κείνων ἐρχεο, φησὶ, μετ' ἵχνια. Χῶ μὲν ἐπέστη
πλησίον, οἱ δὲ ἐλεγον· Τὴν κατὰ σαντὸν ἐλα.

Ταῦτα ἀΐων ὁ ξεῖνος ἐφείσατο μείζονος οἴκου
δράξασθαι παίδων πληδόνα συνθέμενος,

15. τὴν δὲ δλίγην, ὡς κεῖνος, ἐς οἴκον ἐπήγειτο νύμφην.
Οὕτω καὶ σύγενων τὴν κατὰ σαντὸν ἐλα.

19.

(Anth. Planud. IV, 295.)

Οὐχὶ πέδον Σμύρνης ἐλοχεύσατο θεῖον Ὄμηρον,

οὐδὲ Κολοφῶν, τρυφερῆς ἀστιρον Ἰηονίης,

οὐδὲ Χίος, οὐδὲ Αἴγανπτος ἐνσπορος, οὐδὲ Κύπρος ἀγνή,
οὐδὲ νῆσος κραναὴ, Λαριτιάδαο πάτρη,

5. οὐδὲ Άργος Λαναοῦ Κυκλωπείη τε Μυκήνη,

οὐδὲ τὸ Κεκροπίων ἀστιν παλαιογόνων·

οὐδὲ γὰρ ἐφν χθονὸς ἐργον, ἀπ' αἰθέρος ἀλλά εἰ
Μοῦσαι

πέμψαν, ἵνα ἡμερίοις δῶρα ποθητὰ φέροι.

monordi ni dicoe mudi ob etia sicut mudi ni opeas
coocib illoA cuprasi? astupans libentia scindet aliena
sclito ni ioT uifer puerat impia vro nimo? vro enu
empis que eli ston? vro hyspe mudi dui ip? canel
elos grecia? stanque? vro? esquell de nile? vro?
vra quareat? buo? mudi? vro? vro? vro? vro? vro?

V.**MEAH.**

Carmina Graecorum lyrica in duo genera commode diuiduntur, quorum alterum carmina comprehendit ad lyram citharamue ab uno aliquo in conuiuo cantanda. Cui generi, faciliore uersuum structura et complexu utenti, quoniam ab Aeoliis maxime poëtis excultum est, *Aeolio* nomen datum est. Alterum genus est *Doricum*, a Doriensibus in primis usurpatum, cuius generis carmina a choris ad tibias plerumque canebantur diebus festis uel alia quadam occasione publice data. Artificiosiores erant huius generis uersus et strophis antistrophisque et epodis ita distincti, ut una parte (quae στροφὴ dicebatur) a choro certos motus faciente cantata, altera (*η ἀντιστροφὴ*), eodem metro scripta, ab eodem choro eosdem motus retro faciente caneretur, tertia uero pars (*ο ἐπωδός*), alio quodam metro composita, choro pristinum locum tenente adderetur, donec motus denuo inciperentur.

A. Genus Aeolium.

Excelluit in hoc genere *Alcaeus*, Lesbi in urbe Mitylene natus, qui circiter a. 600 uixit, uir acer et in causa optimatum contra Myrsilum aliosque tyrannos et Pittacum, quem plebes αἰσχυνήτην (id est fere dictatorem) creauerat, armis defendenda tota paene uita occupatus. Huius fere aequalis erat

Sappho in eadem insula nata, de cuius amore in Phaonem multa fabulose tradidit antiquitas. Uterque Aeolia dialecto usus est. Ionica uero scripsit *Anacreon*, natus Tei in ciuitate Ioniae, qui sub finem saeculi sexti floruit. Is cum reliquis Teiis patria ab Harpago, Cyri duce, expugnata Abderam coloniam condidit, qua mox relicita primum apud Polycratem, Sami tyrannum († 522), deinde apud Hipparchum, Pisistrati filium († 510), Athenis moratus tota Graecia in magno honore erat. Multos omni tempore imitatores habuit, quorum sub ipsius Anacreontis nomine multa carmina extant. — Posteriore tempore *Theocritus* quoque Syracusanus, bucolici carminis princeps, Aeolia μέλη composit.

Ad hoc genus prope accedunt τὰ σκόλια, id est carmina minora, quae in conuiuiis deinceps canerentur ab iis, quibus propter singularem quandam musicae artis peritiam lyra tradetur. Scolia a multis facta esse dicuntur, ut a septem sapientibus.

1.

ALCAEI. (Heracl. Pont. Alleg. Hom. p. 13.)

* * *

ἀσυνέτην καὶ τῶν ἀνέμων στάσιν·
τὸ μὲν γὰρ ἐνθεν κῦμα κυλίνδεται
τὸ δ' ἐνθεν· ἄμμες δ' ὅν τὸ μέσσον
νᾶϊ φορήμεθα σὺν μελαίνᾳ

5. χείμωνι μόχθεντες μεγάλῳ κάλον·
περ μὲν γὰρ ἄντλος ἵστοπέδαν ἔχει,
λαῖφος δὲ πὰν ζάδηλον ἥδη,
καὶ λάκιδες μέγαλαι κατ' αὐτό.
χόλαισι δ' ἄγκυραι * * *

2.

SAPPHUS. (Dionys. Hal. Compos. uerbb. c. 23.)

*Ποικιλόθρον ἀθάνατ' Ἀφρόδιτα,
παῖς Λίος δολόπλοκε, λίσσουμαι σε,
μή μ' ἄσαισι μηδ' ὄνιαισι δάμνα,
πότνια, θῦμον.*

5. *ἄλλὰ τιδ' ἐλθ', αἴ ποτα κἀτέρωτα
τᾶς ἔμας αὐδως ἀῖοισα πήλυι
ἐκλυνες, πάτρος δὲ δόμον λίποισα
χρύσιον ἥλθες*
- ἄρμ' ὑπαξεύξαισα· κάλοι δέ σ' ἄγον
10. *ἄκεες στροῦθοι περὶ γᾶς μελαινας
πύκνα δίνεντες πιερ' ἀπ' ὠράνω αἰθε-
ρος διὰ μέσσω.*
- αἰψια δ' ἔξικοντο· τὸ δ', ὡς μάκαιρα,
μειδιάσαισ' ἀθανάτῳ προσώπῳ,*
15. *ἡρε', ὅτι δηῦτε πέπονθα, κῶτι
δηῦτε κάλημι,
κῶττι ἐμῷ μάλιστα θέλω γένεσθαι
μαινόλα φύμῳ· τίνα δηῦτε Πείθων
λαῖς ἄγην εἰς σὰν φιλότατα, τίς σ', ὡς*
20. *Ψάπφ', ἀδικήει;
καὶ γὰρ αἱ φεύγει, ταχέως διώξει,
αἱ δὲ δῶρα μὴ δέκετ', ἄλλα δώσει,
αἱ δὲ μὴ φύλει, ταχέως φιλήσει
καῦκ ἐθέλοισαν.*
25. *"Ελθε μοι καὶ νῦν, χαλεπᾶν δὲ λῦσον
ἐκ μεριμνᾶν, ὅσσα δέ μοι τέλεσσαι
θῦμος ἴμερδει, τέλεσον, σὺ δ' αὖτα
σύμμαχος ἔσσο.*

3.

SAPPHUS. (Longin. de sublimi c. 10.)

*Φαίνεται μοι κῆνος ἵσος θέοισιν
ἔμμεν' ὥνηρ, ὅςτις ἐνάντιός τοι
ἰσδάνει καὶ πλάσιον ἀδυ φωνεῖ-
σας ὑπακούει*

5. *καὶ γελαίσας ἴμέροεν· τό μοι τὰν
καρδίαν ἐν στήθεσιν ἐπτόασεν·
ῶς σε γὰρ τίδω βροχέ,
οὐδὲν ἔθ³ ἡκει.*

ἀλλὰ καμ μὲν γλῶσσα τέαγε, λέπτον δ³
10. αὐτικα χρῶν πῦρ ὑπαδεδρόμακεν,
δππάτεσσι δ³ οὐδὲν ὁρημ,
βεισι δ³ ἄκοναι.

ά δέ μ³ ἴδρως κακέεται, τρόμος δὲ
παῖσαν ἄγρει, χλωροτέρα δὲ ποίας
15. ἔμμι, τεθνάκην δ³ δλίγω πιδεύσην
φαίνομαι — —

*

*

*

4.

ANACREONTIS. (Sch. Hephaest. Ench. p. 125.)

*Τουνοῦμαί σ³, ἐλαφηβόλε,
ξανθὴ παῖ Διός, ἀγρίων
δέσποιν³ Αρτεμι θηρῶν,
ἴκον νῦν ἐπὶ Αηθαίον*

5. *δίνησι θρασυκαρδίων δ³
ἀνδρῶν ἐγκαθόρα πόλιν
χαίρονσ³. οὐ γὰρ ἀνημέρους
ποιμαίνεις πολιήτας.*

5.

ANACR. (Dio Chrys. 2 p. 31.)

Ὦναξ, ὡς δαμάλης Ἔρως
καὶ Νύμφαι κνανώπιδες
πορφυρέη τὸ Ἀφροδίτη
συμπαίζουσιν, ἐπιστρέψεαι δὲ
5. ὑψηλῶν κορυφὰς ὁρέων,
γουνοῦμαί σε, σὺ δὲ εὑμενῆς
ἔλθῃ ἡμῖν, πεχαρισμένης δὲ
εὐχωλῆς ἐπακούειν.
Κλευβούλῳ δὲ ἀγαθὸς γενεῦ
10. σύμβονλος, τὸν ἔμὸν δὲ ἔρωτα,
ὡς Λεύνυσε, δέχεσθαι.

6.

ANACR. (Athen. XIII, 72.)

Σφαιρὴ δηῦτε με πορφυρέη
βάλλων χρυσοκόμης Ἔρως
νήνι ποικιλοσαμβάλῳ
συμπαίζειν προκαλεῖται.
5. η δὲ, ἐστὶν γάρ ἀπὸ εὐκτίου
Λέσβου, τὴν μὲν ἐμὴν κόμην,
λεύκη γάρ, καταμέμφεται,
πρὸς δὲ ἄλλην τινὰ χάσκει.

7.

ANACR. (Athen. XI, 10. X, 29 & XI, 50.)

Φέρος ὕδωρ, φέρος οἶνον, ὡς παῖ,
φέρε δὲ ἀνθεμεῦντας ἡμῖν

στεφάνους, ἔνεικον ὡς μὴ
πρὸς Ἔρωτα πυκταλίζω.

- * * *
5. Ἄγε δὴ φέρ, ἡμίν, ὥ παῖ,
κελέβην, ὅκως ἀμνοῦτιν
προπίω, τὰ μὲν δέκ' ἐγγέας
νδατος, τὰ πέντε δ' οἴνου
κνάθους, ὡς ἀνυβριστὶ^{*}
ἀνὰ δηῦτε βασσαρήσω.

- * * *
10. Ἄγε δηῦτε μηκέθ' οὔτω
πατάγῳ τε κάλαλητῷ
Σκνθικῆν πόσιν παρ' οἴνῳ
μελετῶμεν, ἀλλὰ καλοῖς
νποπίνοντες ἐν ὑμνοῖς.

- 15.

8.

ANACR. (Heraclid. Pont. Alleg. Hom. p. 16.)

- Πῶλε Θρησκίη, τί δή με λοξὸν ὄμμασι βλέπονσα
νηλεῶς φεύγεις, δοκέεις δέ μ' οὐδὲν εἰδέναι σοφόν;
ἴσθι τοι, καλῶς μὲν ἀν τοι τὸν χαλινὸν ἐμβάλοιμι,
ἡνίας δ' ἔχων στρέφοιμ' ἀν ἀμφὶ τέρματα δρόμον.
5. νῦν δὲ λειμῶνάς τε βόσκεαι κοῦφά τε σκιρτῶσα παίζεις·
δεξιὸν γὰρ ἵπποσείρην οὐκ ἔχεις ἐπεμβάτην.

9.

Ex Anacreonteis I.

Θέλω λέγειν Ἀτρείδας,
Φέλω δὲ Κάδμον ἄδειν·
δ' βάρβιτος δὲ χορδαῖς
Ἔρωτα μοῦνον ἤχεῖ.

5. ἥμειψα νεῦρα πρώην
καὶ τὴν λύρην ἀπασαν,
πάγῳ μὲν ἥδον ἄθλους
Ἡρακλέους, λύρῃ δὲ
Ἐρωτας ἀντεφώνει.
10. χαίροιτε λοιπὸν ἡμῖν,
ἥρωες· ή λύρῃ γὰρ
μόνους Ἐρωτας ἄδει.

10.

Ex Anacr. 2.

- Φύσις κέρατα ταύροις,
οὐλὰς δ' ἐδωκεν ἵπποις,
ποδωκίην λαγωοῖς,
λέονσι χάσμ' ὀδόντων,
τοῖς ἰχθύσιν τὸ νηκτόν,
τοῖς δρυέοις πέτασθαι,
τοῖς ἀνδράσιν φρόνημα·
γυναιξὶν οὐκ ἔτ' εἶχεν·
τί οὖν δίδωσι; καλλος
ἀντ' ἀσπίδων ἀπασῶν,
ἀντ' ἐγχέων ἀπάντων.
νικᾷ δὲ καὶ σίδηρον
καὶ πῦρ καλή τις οὔσα.

11.

Ex Anacr. 4.

- Ἐπὶ μυρσίναις τερείναις,
ἐπὶ λωτίναις τε ποίαις

- στορέσας θέλω προπίνειν.
 δ' Ἐρως χιτῶνα δήσας
 5. ὑπὲρ αὐχένος παπύρῳ
 μέθυ μοι διακονείτω.
 Τροχὸς ἄρματος γὰρ οἵα
 βίοτος τρέχει κυλισθείς.
 ὀλίγη δὲ κεισόμεσθα
 10. κόνις δστέων λυθέντων.
 τί σε δεῖ λίθον μυρίζειν;
 τί δὲ γῆ χέειν μάταια;
 Ἐμὲ μᾶλλον, ὡς ἐπὶ ζῷ,
 μύρισον, δόδοις δὲ κράτα
 15. πύκασον, κάλει δ' ἔταιρην
 πρὸν ἐκεῖσε δεῖ μ' ἀπελθεῖν
 ὑπὸ νερτέρων χορείας,
 σκεδάσαι θέλω μερίμνας.

12.

Ex Anacr. 11.

- Αέγονσιν αἱ γυναικες·
 Ανακρέων, γέρων εἰ·
 λαβὼν ἔσοπιρον ἄθρει
 κόμας μὲν οὐκέτ² οὖσας,
 5. ψιλὸν δέ σεν μέτωπον.
 ἐγὼ δὲ τὰς κόμας μὲν,
 εἴτ² εἰσὶν εἴτ² ἀπῆλθον,
 οὐκ οἶδα· τοῦτο δ' οἶδα,
 ὡς τῷ γέροντι μᾶλλον
 10. πρέπει τὸ τερπνὰ παῖςειν,
 ὅσῳ πέλας τὰ Μοίρης.

13.

Ex Anacr. 15.

*Oὐ μοι μέλει τὰ Γύγεω
τοῦ Σαρδίων ἄνακτος,
οὐδὲ εἰλέ πώ με ζῆλος,
οὐδὲ φθονῶ τωράννοις.*

5. *ἔμοὶ μέλει μύροισιν
καταβρέχειν ὑπήνην,
ἔμοὶ μέλει δόδοισιν
καταστέφειν κάρηνα.
τὸ σήμερον μέλει μοι,
τὸ δὲ αὔριον τίς οἶδεν;*
- 10.

14.

Ex Anacr. 17.

*Tὸν ἄργυρον τορεύσας,
Ἡφαιστέ, μοι ποίησον
πανοπλίας μὲν οὐχί,
ποτήριον δὲ κοῖλον,
ὅσον δύνη, βάθυνον.*

5. *Ποίει δέ μοι κατ' αὐτὸ²
μήτ² ἄστρα μήθ³ ἀμάξας,
μὴ στυγνὸν Ωρίωνα·
τί Πλειάδων μέλει μοι;
τί δὲ ἀστέρος Βοώτεω;*
10. *Ποίησον ἀμπέλους μοι
καὶ βότρυας κατ' αὐτῶν
καὶ χρυσέους πατοῦντας
ὅμοιν καλῷ Λυαίῳ
Ἐρωτα καὶ Βάθυλλον.*
- 15.

15.

Ex Anacr. 19.

*Ἡ γῆ μέλαινα πίνει,
πίνει δὲ δένδρε' αὐτήν,
πίνει θάλασσ' ἀναύρους,
οὐδὲ ἥλιος θάλασσαν,
5. τὸν δὲ ἥλιον σελήνη.
τί μοι μάχεσθ', ἔταιροι,
καυτῷ θέλοντι πίνειν;*

16.

Ex Anacr. 22.

*Παρὰ τὴν σκιὴν, Βάθυλλε,
κάθισον, καλὸν τὸ δένδρον·
ἀπαλᾶς δὲ ἔσεισε χαίτας
μαλακωτάτῳ κλαδίσκῳ,
5. παρὰ δὲ αὐτό γέντερίζει
πηγὴ ὁέουσα πειθοῦς.
τίς ἀν οὖν ὁρῶν παρέλθοι
καταγάγιον τοιοῦτο;*

17.

Ex. Anacr. 25.

*Οταν πίω τὸν οἶνον,
εῦδονσιν αἱ μέριμναι.
τί μοι γόων, τί μοι πόνων,
τί μοι μέλει μεριμνῶν;
5. Θαυμεῖν με δεῖ, καν μὴ θέλω·
τί τὸν βίον πλανῶμαι;*

πίωμεν οὖν τὸν οἶνον,
τὸν τοῦ καλοῦ Αναίου,
σὺν τῷ δὲ πίνειν ἡμᾶς
40. εῦδονσιν αἱ μέριμναι.

18.

Ex Anacr. 40.

"Ἐρως ποτ' ἐν δόδοισι
κοιμωμένην μέλιτταν
οὐκ εἶδεν, ἀλλ' ἐτρώθη
τὸν δάκτυλον. παταχθεὶς
5. τὰς χεῖρας ὠλόλυξεν·
δραμὼν δὲ καὶ πετασθεὶς
πρὸς τὴν καλὴν Κυθήρην.
"Ολωλα, μῆτερ, εἶπεν,
ὅλωλα κἀποθνήσκω.
10. ὄφις μὲν ἔινψε μικρὸς
πτερωτός, δὲν καλοῦσιν
μέλιτταν οἵ γεωγοί.
"Α δ' εἶπεν· Εἰ τὸ κέντρον
πονεῖ τὸ τῆς μελίττας,
15. πόσον δοκεῖς πονοῦσιν,
"Ἐρως, ὅσους σὺ βάλλεις;

19.

THEOCRITI XXX.

"Ἄδωνιν ἡ Κυθήρη
ώς εἶδε νεκρὸν ἥδη,
στυγνὰν ἔχοντα χαίταν
ώχράν τε τὰν παρειὰν,

5. ἄγειν τὸν ὕν πρὸς αὐτὰν
ἔταξε τὰς Ἐρωτας.
Οἱ δὲ εὐθέως ποτανοὶ
πᾶσαν δραμόντες ὥλαν
στυγνὸν τὸν ὕν ἀνεῦρον
10. οἵσάν τε καπέδησαν
χῶ μὲν βρόχῳ καθάψας
ἔσυρεν αἰχμάλωτον,
οἱ δὲ ἐξόπισθ' ἐλαύνων
ἔπιπτε τοῖσι τόξοις.
15. οἱ θῆροι δὲ ἔβαινε δειλῶς,
φοβεῖτο γὰρ Κυθήρην.
Τῷ δὲ εἶπεν Ἀφροδίτα·
Πάντων κάκιστε θηρῶν,
σὺ τόνδε μηρὸν ἵψω;
20. σύ μεν τὸν ἀνδρὸν ἔινψας;
Οἱ θῆροι δὲ ἔλεξεν ὡδε·
Ὦμνυμί σοι, Κυθήρη,
αὐτάν σε καὶ τὸν ἀνδρα
καὶ ταῦτά μεν τὰ δεσμὰ
25. καὶ τώρεδε τὰς κυναγῶς,
τὸν ἀνδρα τὸν καλόν σεν
οὐκ ἡθελον πατάξαι.
ἀλλ' ὡς ἄγαλμ' ἐξεῖδον,
καὶ μὴ φέρων τὸ καῦμα
30. γνυμὸν τὸν εἶχε μηρὸν
ἐμαινόμεν φιλάσαι,
καὶ μεν σίναζε πράντηρ.
τούτους λαβοῦσα, Κύπρι,
τούτους κόλαζε, τέμνε
35. (τί γὰρ φέρω περισσώς;)

- ἐρωτικῶς ὀδόντας·
 αἱ δὲ οὐχὶ σοι τάδε ἀρκεῖ,
 καὶ ταῦτ' ἐμεῦ τὰ χείλη·
 τί γὰρ φιλεῖν ἐτόλμων;
40. Τὸν δὲ ἡλέησε Κύπρις,
 εἰπέν τε τοῖς Ἔρωσι
 τὰ δεσμά οὐπιλῦσαι.
 Ἐκ τῶν ἐπηκολούθει,
 κεῖς ὑλαν οὐκ ἔβαινε,
45. καὶ τῷ πυρὶ προσελθὼν
 ἔκαιε τὰς ἐρωτας.

20.

THEOCR. XXVIII.

- Γλαυκᾶς, ὡς φιλέριθ' ἀλακάτα, δῶρον Ἀθανάσιον,
 γυναιξὶν, νόος οὐκωφελίας αἰσιν ἐπάβολος,
 θαρσεῦσ' ἄμμιν ὑμάρτη πόλιν ἐς Νείλεω ἀγλαάν,
 ὅππα Κύπριδος ἵρδον καλάμω χλωρὸν ὑπὸ ἀπαλῶ.
5. τιῖδε γὰρ πλόον εὐάνεμον αἰτήμεθα πὰρ Λιὸς,
 ὅππως ξεῖνον ἐμὸν τέρψομεν ἴδων κάντιφιλήσομαι
 Νικίαν, Χαρίτων ἴμεροφώνων ἱερὸν φυτὸν,
 καὶ σὲ τὰν ἐλέφαντος πολυμόχθῳ γεγενημέναν
 δῶρον Νικιάσι εἰς ἀλόχῳ χέρδῳς δπάσσομεν.
10. Σὺν τῷ πολλὰ μὲν ἔογε ἐκτελέσεις, ἀνδρεῖοις πέπλοις,
 πολλὰ δὲ οἵα γυναικες φορέοισιν ὑδάτινα βράκη.
 δῆς γὰρ ματέρες ἀρνῶν μαλακοὶς ἐν βοτάνῃ πόκοις
 πέξαιντες αὐτοενεὶ Θευγενίδος γέννεαν ἐϋσφύρω.
 οὗτως ἀνυσιεργός, φιλέει δέ, δσσα σαόφρονες.
15. Οὐ γὰρ εἴς ἀκιρὰς οὐδὲ ἐς ἀέργω κεν ἔβολλόμαν
 ὅπάσαι σὲ δόμοις, ἀμμετέρας εὔσαν ἀπὸ χθονός.

- καὶ γάρ σοι πατρὶς, ἀν ω̄ξ Ἐφύρας κτίσσε ποτ' Ἀρχίας,
νάσω Τρινακρίας μυελὸν, ἀνδρῶν δοκίμων πόλιν.
νῦν μὰν οἶκον ἔχοισ' ἀνέρος, ὃς πόλλ' ἐδάη σοφὰ
20. ἀνθρώποισι νόσοις φάρμακα λυγραὶς ἀπαλαλκέμεν,
οἰκήσεις κατὰ Μίλατον ἐραννὰν μετ' Ιαόνων,
ώς εὐαλάκατος Θευγενῆς ἐν δαμότισιν πέλη,
καὶ οἱ μνᾶστιν ἀεὶ τῷ φιλαοιδῷ παρέχῃς ξένω.
κεῖνο γάρ τις ἐρεῖ τῷ ποσὶ ιδών σ'. Ἡ μεγάλα χάρις
25. δώρῳ ξὺν ὀλίγῳ· πάντα δὲ τιματὰ τὰ πὰρ φίλων.

21.

MELINNUS. (Stob. VII, 13.)

Χαῖρέ μοι, Ἄρωμα, θνγάτηρ Ἀρηος,
χρυσεόμιτρα δαΐφρων ἄνασσα,
σεμνὸν ἀ ναίεις ἐπὶ γᾶς Ὄλυμπον
αἰὲν ἄθρανστον.

5. σοὶ μόνᾳ πρεσβίστα δέδωκε Μοῖρα
κῦδος ἀδόήκτῳ βασιλῆον ἀρχᾶς,
ὅφρα κοιρανῆον ἔχοισα κάρτος
ἀγεμονεύης.
σᾶ δ' ὑπὸ σδεύγλᾳ κρατερῶν λεπάδυων
10. στέρνα γαίας καὶ πολιᾶς θαλάσσας
σφίγγεται, σὺ δ' ἀσφαλέως πιβερνᾶς
ἄστεα λαῶν.
πάντα δὲ σφάλλων δι μέγιστος αἰῶν
καὶ μεταπλάσσων βίον ἄλλοτ' ἄλλως
15. σοὶ μόνᾳ πλησίστιον οὐδον ἀρχᾶς
οὐ μεταβάλλει.
ἡ γὰρ ἐκ πάντων σὺ μόνα κρατίστους
ἀνδρας αἰχματὰς μεγάλους λοχεύεις,

εῦσταχνν Δάματρος ὅπως ἀνεῖσα
20. καρπὸν ἀπ' ἀνδρῶν.

ΣΚΟΛΙΑ.

22.

SIMONIDIS. (Athen. XV, 50.)

Υγιαίνειν μὲν ἄριστον ἀνδρὶ θνατῷ,
δεύτερον δὲ καλὸν φυὰν γενέσθαι,
τὸ τρίτον δὲ πλούτεν ἀδόλως,
καὶ τὸ τέταρτον ἡβᾶν μετὰ τῶν φίλων.

23.

TIMOCREONTIS. (Sch. Arist. Ran. 1337. Ach. 532.)

Ωφελέν σ', ὡς τηφλὲ Πλοῦτε, μήτε γῆ μήτ' ἐν θαλάττῃ μήτ' ἐν ἡπείρῳ φανῆναι, ἀλλὰ Τάρταρόν τε ναίειν καὶ Ἀχέροντα· διά σε γὰρ πάντ' ἔστ' ἐν ἀνθρώποις κακά.

24.

CALLISTRATI. (Athen. XV, 50.)

Ἐν μύρτον κλαδὶ τὸ ξύφος φορήσω
ώςπερ Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων,
ὅτε τὸν τύραννον κτανέτην
ἰσονόμους τὸν Ἀθήνας ἐποιησάτην.
5. Φίλταθ' Ἀρμόδι, οὐ τι πον τέθνηκας,
νήσοις δ' ἐν μακάρων σέ φασιν εἶναι,
ἴνα περ ποδώκης Ἀχιλεύς,
Τυδεῦδην τέ φασιν Διομήδεα.

Ἐν μύρτον κλαδὶ τὸ ξίφος φορήσω
 10. ὥςπερ Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων,
 ὅτε Ἀθηναίης ἐν θυσίαις
 ἄνδρα τύραννον Ἱππαρχον ἐκαινέτην.
 Αἰεὶ σφῶν κλέος ἔσσεται καὶ αἰαν,
 φίλταθλος Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων,
 15. ὅτι τὸν τύραννον κτανέτην
 ἰσονόμους τὴν Ἀθήνας ἐποιησάτην.

25.

HYBRIAEC. (Athen. XV, 50.)

Ἐστὶ μοι πλοῦτος μέγας δόρυν καὶ ξίφος
 καὶ τὸ καλὸν λαισήιον, πρόβλημα χρωτός.
 τούτῳ γὰρ ἀρῷ, τούτῳ θερίζω,
 τούτῳ πατέω τὸν ἄδυν οἶνον ἀπὸ ἀμπέλω,
 5. τούτῳ δεσπότας μνωῖας κέκλημαι.

Τοὶ δὲ μὴ τολμῶντες ἔχειν δόρυν καὶ ξίφος
 καὶ τὸ καλὸν λαισήιον, πρόβλημα χρωιός.
 πάντες γόνυν πεπτηῶτες ἀμὸν
 — — — — κυνεῦντί τε δεσπόταν
 10. καὶ μέγαν βασιλῆα φωνέοντες.

26.

(Athen. XV, 50.)

Παλλὰς Τριτογένειος ἄνασσος Ἀθηνᾶ,
 ὅρθου τήνδε πόλιν τε καὶ πολίτας
 ἄτερ ἀλγέων καὶ στάσεων
 καὶ θανάτων ἀώρων, σύ τε καὶ πατήρ.
 5. Πλούτον μητέρος Ὄλυμπίαν ἀείδω
 Ἀγήμητρα στεφανηφόροις ἐν ὥραις,

σὲ τε, παῖς Λιὸς Περσεφόνη,
χαιρετον, εὐ δὲ τάγδ' ἀμφέπετον πόλιν.
Ἐν Λήλῳ ποτ' ἔτικτε τέκνα Λατῶ,
10. Φοῖβον χρυσοκόμαν, ἄνακτον Ἀπόλλων,
ελαφηβόλον τὸν ἀγροτέρον
Ἄρτεμιν, ἣ γνναικῶν μέγ' ἔχει κράτος.
Ω Πάν, Ἄρκαδίας μέδων κλεεννᾶς,
δραχηστὰ Βρομίας δπαδὲ Νύμφαις,
15. γελάσειας, ὡς Πάν, ἐπὶ ἔμαις
εὐφροσύναις ἀοιδαῖς κεχαρημένος.

27.

(Athen. XV, 50.)

Παῖς Τελαμῶνος, Αἴταν αἰχμητὰ, λέγονσί σε
ἔς Τροῖαν ἄριστον ἐλθεῖν Δαναῶν μετ' Ἀχιλλέα.
τὸν Τελαμῶνα πρῶτον, Αἴταντα δὲ δεύτερον
ἔς Τροῖαν λέγονσιν ἐλθεῖν Δαναῶν μετ' Ἀχιλλέα.

B. *Genus Doricum.*

Inter poëtas Doriensium lyricos antiquissimi erant *Tyrtaeus*, *ἔμβατηρίων*, id est carminum anapaesticorum, quae in acie canerentur, auctor idemque in elegia clarus, et *Alcman*, Lydo genere ortus, qui Spartaē circiter a. 600 uixit. Horum carmina satis simplicia erant; maiore uersuum artificio usus est *Stesichorus* Himeraeus, qui octogenarius medio fere saeculo sexto mortuus est. Eodem fere tempore, Periandro Corinthi imperium tenente floruit *Arion* Methymnaeus, Lésbi natus, qui imprimis dithyrambos siue carmina in Bacchi honorem

fecisse dicitur. His minor aetate erat *Ibycus* Reginus, qui una cum Anacreonte apud Polycratem, Sami tyrannum († 522) uiuebat, cuiusque poësis in amoribus cantandis maxime uersabatur. Præstantior etiam existimatur *Simonides* Ceus, in oppido Iulide natus a. 556, qui usque ad a. 468 uixit paene ab omnibus eius temporis tyrannis in summo honore habitus. Postquam cum Hipparcho, Pisistrati filio, Athenis et in Thessalia cum Aleuadis et Scopadis, huius regionis principibus, uixerat, sub finem aetatis in Sicilia morabatur apud Gelonem et Hieronem Syracusanos ac Theronem, Agrigenti tyrannum. Neque tamen minus acceptus erat liberis Graeciae ciuitatibus, ut Spartanorum et Atheniensium, quorum res in bello Persarum fortiter gestas quum lyricis carminibus, tum epigrammatis celebrauit. Apud Hieronem cum Simonide uixit et nepos eius ex sorore *Bacchylides* Ceus et, qui consensu antiquitatis omnes priores uicit, *Pindarus* Thebanus, qui a. 522 natus esse et usque ad annum 446 uixisse dicitur. Cum Aleuadis et Siciliae tyrannis, Hierone et Therone, familiariſſime uixit; Arcesilao etiam, Cyrenes rege, et Amynta, Macedoniae, coniunctus erat. Ex carminibus eius nihil fere reliqui est praeter ἐπινίκια siue carmina in eorum honorem scripta, qui ludis publicis uicissent. Diuiduntur secundum ludos in Olympia, Pythia, Nemea, Isthmia.

1.

TYRTAEI. (Dio Chrys. I, 92 R. Tzetz. Chil. I, 26, 692.)

"Ἄγετ', ω̄ Σπάρτας εὐάνδρον,
κοῦροι πατέρων, πολιῆται,
λαιᾶ μὲν ἵνν προβάλεσθε,

δόρυν δ' εὐτόλμως πάλλοντες
 5. μὴ φειδόμενοι τᾶς ζωᾶς·
 οὐ γὰρ πάτριον τᾶς Σπάρτας.

2.

ALCMANIS. (Apollon. lex. Hom. 101, 22 Bekk.)

Εῦδονσιν δ' ὁρέων κορυφαί τε καὶ φάραγγες
 πρῶνές τε καὶ χαράδραι
 φῦλα τε ἐρπετά θ', ὅσσα τρέφει μέλαινα γαῖα,
 θῆρες τ' ὁρεσκῷοι καὶ γένος μελισσῶν
 5. καὶ κνώδαι λέν βένθεσσι πορφυρᾶς ἀλός.
 εῦδονσιν δ' οἰωνῶν φῦλα ταννπτερύγων.

3.

ARIONIS. (Ael. Hist. An. XI, 45.)

Τύψιστε Θεῶν, πόντιε, χρυσοτρίαινε Πόσειδον,
 γαιάοχε, κνμονάρχα.
 βράγχιοι περὶ δὲ σὲ πλωτοὶ θῆρες
 κορεύοντες εἰν κύκλῳ
 5. κούφοισι ποδῶν δίμμασιν ἐλαφρὸν ἀναπαλλόμενοι,
 σιμοὶ, φριξανχένες, ὡκυδρόμοι σκύλακες, φιλόμουσοι
 δελφῖνες,
 ἔναλα θρέμματα κονδᾶν Νηρεῖδων Θεᾶν,
 ἃς ἐγείνατο Άμφιτρίτα,
 οἱ μὲν εἰς Πέλοπος γᾶν ἐπὶ Ταιναρίαν ἀκτὰν ἐπορεύ-
 σατε πλαζόμενον Σικελῶν ἐνὶ πόνιῳ
 10. κνρτοῖσι νάτοις χορεύοντες,
 ἄλοκα Νηρεῖας πλακὸς τέμνοντες, ἀστιβῆ πόρον·

φῶτες δόλιοί μ' ἀφ' ἀλιπλόου γλαφυρᾶς νεώς εἰς
οἶδμα
ἀλιπόρφυρον λίμνας ἔριψαν.

4.

STESICHORI. (Athen. XI, 38.)

Ἄέλιος δ' Υπεριονίδας δέπας ἐσκατέβαινε
χρύσεον, ὅφρα δι' Ὡκεανοῦ περάσας
ἀφίκηθ' ἵερᾶς ποτὶ βένθεα νυκτὸς ἐρεμνᾶς
ποτὶ ματέρα κουριδίαν τὸ ἄλοχον παῖδάς τε φίλους.
οὐδὲ ἐσ ἄλσος ἐβα δάφναισι κατάσκιον

5. ποσσὶ πάϊς Λιός.

5.

SIMONÍDIS. (Diod. XI, 11.)

Τῶν ἐν Θερμοπύλαις θανόντων
εὐκλεῆς μὲν ἀ τύχα, καλὸς δ' ὁ πότμος,
βωμὸς δ' ὁ τάφος, πρὸ γόων δὲ μνᾶστις, οὐδὲ οἴκτος
ἐπαινος.
ἐντάφιον δὲ τοιοῦτον οὐτὸν εὐρώς
5. οὐθὲν δὲ πανδαμάτωρ ἀμαυρώσει χρόνος σὺνδρῶν
ἀγαθῶν.

οὐδὲ σακὸς οἰκέταν εὐδοξίαν
Ἐλλάδος εἴλετο, μαρτυρεῖ δὲ Λεωνίδας
οὐ Σπάρτας βασιλεὺς ἀρετᾶς μέγαν λελοιπὼς
κόσμον ἀέναόν τε κλέος.

6.

PINDAR. OLYMP. XII.

ΕΡΓΟΤΕΛΕΙ ΙΜΕΡΑΙΩΙ ΔΟΛΙΧΟΔΡΟΜΩΙ.

Στροφή. Λίσσομαι, παῖ Ζηνὸς Ἐλευθερίου,
Ἴμέραν εὐρυσθενές ἀμφιπόλει, Σώτειρα Τύχα.

τὸν γὰρ ἐν πόνιῳ κυβερνῶνται θοαὶ
νᾶες, ἐν χέρσῳ τε λαιψηδοὶ πόλεμοι
5. κάγοραι βουλαφόροι· αἱ γε μὲν ἀνδρῶν
πολλῷ ἄγω, τὰ δὲ αὐτὰ ψεύδη μεταμώνια τά-
μνοισαὶ κυλίνδοντες ἐλπίδες.

Ἀντιστρ. Σύμβολον δὲ οὐ πώ τις ἐπιχθονίων
πιστὸν ἀμφὶ πράξιος ἐσσομένας εὔρεν θεόθεν·
τῶν δὲ μελλόντων τετύφλωνται φραδαί.
10. πολλὰ δὲ ἀνθρώποις παρὰ γνώμαν ἐπεσεν,
ἐμπαλιν μὲν τέρψιος, οἵ δὲ ἀνιαραῖς
ἀντικύρσαντες ζάλαις ἐσλὸν βαθὺ πήματος ἐν μικρῷ
πεδάμειψαν χρόνῳ.

Ἐπωδός. Υἱὲ Φιλάνορος, ἡτοι καὶ τεά κεν,
ἐνδομάχας ἀτ' ἀλέκτωρ, συγγόνῳ παρὸς ἐστίᾳ
15. ἀκλεῆς τιμὰ κατεφυλλορόησε ποδῶν,
εἰ μὴ στάσις ἀντιάνειρα Κρωσίας ἀμερσε πάτρας.
νῦν δὲ Ὄλυμπίᾳ στεφανωσάμενος
καὶ δὶς ἐκ Πυθῶνος Ἱσθμοῦ τοῦ, Ἐργότελες,
θερμὰ Νυμφᾶν λοντρὰ βαστάζεις διμιλέων παρὸς
οἰκείαις ἀρούραις.

7.

BACCHYLIDIS. (Athen. II, 10.)

* * * Γλυκεῖν ἀνάγκα
σενομένα κυλίκων θάλπησι θυμὸν,
Κύπριδος δὲ ἐλπὶς διαιθύσπει φρένας
ἀμμιγνυμένα λιοντίσιοι δώροις.
5. ἀνδράσι δὲ ὑψοτάτῳ πέμπει μερίμνας,
αὐτόθε μὲν πόλεων πρήδεμνα λύει,
πᾶσι δὲ ἀνθρώποις μοναρχήσειν δοκεῖ·

χρυσῷ δ' ἐλέφαντί τε μαρμαίρουσιν οἴκοι,
πυροφόροι δὲ κατ' αἰγλήντα πόντον
10. νῆσος ἄγουσιν ἀπ' Αἰγύπτου μέγιστον
πλοῦτον· ὡς πίνοντος δραμάίνει κέαρ.

8.

ARIPHRONIS. (Athen. XV, 63.)

Ὑγίεια πρεσβίστα μακάρων, μετὰ σεῦ ναίουμι τὸ
λειπόμενον βιοτᾶς, σὺ δέ μοι πρόφρων σύνοι-
κος εἴης.

εὶ γάρ τις ἢ πλούτον χάρις ἢ τεκέων ἢ τᾶς ἴσοδαι-
μονος ἀνθρώποις βασιλίδος ἀρχᾶς ἢ πόθων,
οὓς κρυψίοις Ἀφροδίτας ἀρκυσιν θηρεύομεν
ἢ εἴ τις ἄλλα θεόθεν ἀνθρώποισι τέρψις ἢ πόνων
ἀμπνοὰ πέφανται,

5. μετὰ σεῦ, μάκαιρ' Ὑγίεια,
καὶ τέθαλε πάντα καὶ λάμπει Χαρίτων ἔαρ.
σέθεν δὲ χωρὶς οὐτὶς εὐδαίμων ἔφν.

VI.

ΕΚ ΤΩΝ ΑΠΑΜΑΤΩΝ.

Dramatis Graeci ad choros Dionysiacos referenda origo est. Nam et Athenis et alibi in Bacchi honorem capro in pompa ducto chori alii alio modo instructi aut circum aram saltantes dithyrambos canere solebant aut in ipsa pompa sacra quaedam cantica, quibus ex phallo, uirium naturae generantium signo, nomen erat phallicis. Illi uero ex choragis, qui chorum optime instruxisset, simul poëtae, qui optima cantica scripsisset et docuissest, praemia publice dabantur et coronae. Phallicis autem quum coniunctum esset, et maxime id quidem in agris, ubi Bacchanalia inter pocula et iocularia separatim agebantur, ut spectatores aliquique saepe ludibrio haberentur, factum est, ut inde fabulae quoddam genus oreretur, quod ex nomine cantus et comissionum agrestium *κωμῳδία* appellata est. Quod genus aperuisse existimantur Megarenses, sed ad certam quandam formam speciemque primus, ut uidetur, rededit *Thespis* Atheniensis, Pisistrati aequalis. Is ne chori dupli labore et cantandi et saltandi nimis defatigarentur, histrionem aliquem produxit aut ipse processit, ut chori cantus interrumperet eique respondens colloquium institueret. Quod quum in eodem cantu saepius faceret neque semper easdem partes ageret, fieri potuit, ut in colloquiis illis certa argumenta tractari possent. Idem uero argumenta ex mythis sumpta cum choris dithyrambicis, quibus, quia in orbem mouebantur, etiam cyclicis

nomen inditum, ita coniunxit, ut praeter iocosum illud fabulae genus alterum quoddam existeret, quod ex capro in pompa ducto *τραγῳδία* appellata est. Illud, quod praeter Athenas etiam in Sicilia excultum est per *Epicharmum* (circiter a. 500), apud Athenienses diu iacuit; hoc autem ab Atticis solis in maius auctum est. Mox enim *Phrynicus* histriones mulierum partes agentes in scenam produxit, et *Aeschylus* cothurnum pallamque et personam inuenit et alterum histrionem cum priore choroque colloquente induxit, qua re maior in fabulis uarietas extitit. Idem uersibus iambicis trimetris, qui postea ad diuerbia paene unice adhibiti sunt, primus est usus, quem *Phrynicus* trochaicis tetrametris, forma ad imitandum sermonem hominum minus apta, usus esset. In chori autem canticis, iisque, quae histriones interdum canerent, eodem uersuum genere utebantur tragicci poëtae, quo iamdiu usi erant poëtae Doriensium lyrici. Ornamenta demum scenae a *Sophocle* addita sunt et, id quod grauius est, ab eodem tres histriones simul in scenam producti, qua re fabularum apparatus est absolutus. Has enim emendationes, ut priores, omnes poëtae aequales et posteriores, quum tragicci tum comici receperunt, nec quidquam noui, quod quidem commemoratione dignum esset, postea inuentum.

A. *Comoedia.*

Post *Thespin*, dramatis inuentorem, comoedia, ut supra diximus, apud Athenienses aliquantum temporis iacuit. Pericle autem res Atheniensium administrante, quum iam tragedia paene ad summum peruenisset, subito effloruit comoedia et omnia, quae publice priuatimque fierent, ludibrio uertere coepit. Ad res publicas tractandas ciuiumque mores emendandos comoediam primus adhibuisse uidetur *Cratinus*, qui a. 423

extrema aetate postremam fabulam docuit; eum secutus est inter primos *Eupolis*, qui initio belli Peloponnesii floruit, et qui hoc paullo minor erat aetate, *Aristophanes*, ex cuius fabulis maior pars eaque melior etiamnunc restat. Fabulas ab a. 427 per omne reliquum belli Peloponnesii tempus docuit atque etiam eo bello finito, et ut omnes priores uicit, ita ipse *ueteris* comoediae quasi finem fecit. Aristophanes enim eiusque aequales omnes homines, poetas et philosophos, ut Euripidem et Socratem, et imprimis principes ciuitatis, ut Periclem, Cleonem, alios, grauiter insectati erant, neque eos in fabulis loquentes inducere dubitauerant eodem habitu, quo in publicum prodire solebant; sed libertate et uirtute ciuium debilitata rem publicam comoedia paene deseruit, in oratoribus tamen et philosophis deridendis aliquamdiu perseverauit. Neque iam eadem insectandi licentia erat, et chori partes imminutae, cuius dux antea in parte quadam fabulae, quae a statu chori ad spectatores conuersi παράβασις appellabatur, eos, qui spectarent, poetae nomine uel chori allocutus erat cum admonitione, sed ea iam omissa allocutio est. Facta est haec mutatio sub finem uitae Aristophanis, ex cuius fabulis undecim reliquis una, quae inscribitur Plutus, ad hoc genus pertinet, cui postea medio nomen datum est. Post mortem enim Alexandri Magni argumentis comoediarum ad amores et res priuatas hominum uulgarium traductis et choro plane sublato nouum genus, quod uocant, extitit, cuius generis erant illae *Menandri* aliorumque fabulae, quas Latine interpretati uel imitati sunt praeter alios Plautus Terentiusque.

Scripta sunt diuerbia comoediae Atheniensium sermone Attico eoque haud multum a uulgari sermone abhorrente; in canticis autem haud raro Doricae uerborum formae immixtae sunt Atticis. Singulare est, quod in nonnullis fabulis homines

peregrini sua quisque lingua loquentes singuntur, ut Boeoti, Lacones, Megarenses.

EX ARISTOPHANE.

1.

ΙΠΠΗΣ 551—564 & 581—594.

Στρ. Ἰππι' ἄναξ Πόσειδον, ὃς χαλκοχότων ὑππων κιύπος καὶ χρεμετισμὸς ἀνδάνει καὶ κνανέμβολοι θοαὶ μισθοφόροι τριήρεις μειρακίων Φ' ἄμιλλα λαμπρυνομένων ἐν ἄρμασιν καὶ βαρυδαιμονούντων, δεῦρ' ἔλθ' ἐς χορὸν, ὃς χρυσοτρίαιν', ὡς δελφίνων μεδέων, Σουνιάρατε, ὡς Γεραίστις παῖ Κρόνου, Φορμίωνί τε φίλτατ' ἐκ τῶν ἄλλων τε θεῶν Αθηναίοις πρὸς τὸ παρεστός.

5. Άντ. Ω πολιοῦχε Παλλὰς, ὃς τῆς ιερωτάτης, ἀπασῶν πολέμῳ τε καὶ ποιηταῖς δυνάμει Φ' ὑπερφερούσης, μεδέουσα χώρας, δεῦρ' ἀφίκουν λαβοῦσα τὴν ἐν στρατιαῖς τε καὶ μάχαις ἥμετέραν ξύνεργον Νίκην, ἣ χορικῶν ἐστιν ἔταιρα, τοῖς δ' ἐχθροῖσι μεθ' ἥμῶν στασιάζει.

Νῦν οὖν δεῦρο φάνηθι· δεῖ γὰρ τοῖς ἀνδράσι τοῖςδε πάσῃ τέχνῃ πορίσαι σε νίκην εἴπερ ποτὲ καὶ νῦν.

2.

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ 1136—1159.

Παλλάδα τὴν φιλόχορον ἐμοὶ δεῦρο καλεῖν νόμος ἐς χορὸν, πάρθενον, ἄξυντα κούρην,

ἢ πόλιν ἡμετέραν ἔχει καὶ πράτος φανερὸν μόνη
κληδοῦχός τε καλεῖται.

φάνηθ', ὡς τυράννους στηγοῦσ' ὕσπερ εἰκός.

5. δῆμός τοι σε καλεῖ γυναικῶν· ἔχουσα δέ μοι μόλοις
εἰρήνην φιλέορτον.

ἥκετε³ εὐφρονες, Ἰλαοι,
πότνιαι, ἄλσος ἐς ὑμέτερον,
οὐδὴ ἀνδράσιν οὐδὲ Θειτὸν εἰζορᾶν
ὅργια σεμνὰ Θεαῖν, ἵνα λαμπάσι φαίνετον ἄμβρο-
τον ὅψιν.

10. μόλετον, ἔλθετον, ἀντόμεθ', ὡς Θεσμοφόρῳ πολυ-
ποτνίᾳ.

εἰ καὶ πρότερον ποτὲ ἐπηκόω
ἥλθετον, νῦν ἀφίκεσθον, ἵκετεύομεν, ἐνθάδε³ ἥμιν.

3.

ΝΕΦΕΛΑΙ 563—574 & 595—606.

Στρ. Ὅψιμέδοντα μὲν Θεῶν Ζῆνα τύραννον ἐς χορὸν
πρώτα μέγαν κικλήσκω·

τόν τε μεγασθενῆ τριαίνης ταμίαν, γῆς τε καὶ ἀλμυ-
ρᾶς Θαλάσσης ἄγριον μοχλευτήν·

καὶ μεγαλώνυμον ἡμέτερον πατέρο³ Αἰθέρα σεμνότα-
τον, βιοθρέμμονα πάντων·

τόν Φ³ ἵππονώμαν, ὃς ὑπερλάμπροις ἀκτῖσιν κατέχει
5. γῆς πέδον, μέγας ἐν Θεοῖς ἐν Θυητοῖς τε δαιμῶν.

Αντ. Ἀμφὶ μοι αὖτε, Φοῖβ³ ἄναξ, Λήλιε, Κυνθίαν ἔχων
ὑψικέρατα πέτραν·

ἢ τὸ Ἔφεσον μάκαιρα πάγκρυσον ἔχεις οἶκον, ἐν τῷ
κόραι σε Λυδῶν μεγάλως σέβονσιν·

ἡ τὸ ἐπικχώριος ἡμετέρα θεὸς, αἰγίδος ἡνίοχος, πολιοῦ-
χος Ἀθάνας.

Παρηνασίαν δὲ διατέχων πέτραν σὺν πεύκαις
σελαγεῖ

10. Βάκχαις Δελφίσιν ἐμπρόστων, κωμάστης Διόνυσος.

4.

ΝΕΦΕΛΑΙ 275—290 & 299—313.

Στρ. Ἀέναιοι Νεφέλαι,

ἀρθῶμεν φανερὰὶ δροσερὰν φύσιν εὐάγητον
πατρὸς ἀπὸ Ωκεανοῦ βαρυαχέος ὑψηλῶν ὁρέων κορυ-
φὰς ἐπὶ δενδροκόμους, ἵνα τηλεφανεῖς σκοπιὰς
ἀφοράμεθα καρποὺς ἀρδομέναν δὲ οὐράνια χθόνα
καὶ ποταμῶν ζαθέων κελαδήματα καὶ πόντον κελά-
δοντα βαρύβρομον· ὅμμα γὰρ αἰθέρος ἀκάματον
σελαγεῖται

μαρμαρέαις ἐν αὐγαῖς.

5. ἄλλ' ἀποσεισάμεναι νέφος ὅμβριον ἀθανάτας ἰδέας
ἐπιδώμεθα τηλεσκόπῳ ὅμματι γαῖαν.

Αντ. Πάρθενοι ὅμβροφόροι,

ἔλθωμεν λιπαρὰν χθόνα Παλλάδος, εὖανδρον γᾶν
Κένροπος δψόμεναι πολυήρατον· οὐ σέβας ἀρδήτων
ιερῶν, ἵνα μνιστοδόκος δόμος ἐν τελεταῖς ἀγίαις
ἀναδείκνυται οὐρανίοις τε θεοῖς δωρήματα ναοί
δὲ ὑψερεφεῖς καὶ ἀγάλματα καὶ πρόσοδοι μακά-
ρων ιερώταται εὐστέφανοί τε θεῶν θυσίαι θα-
λίαι τε

παντοδαπαῖς ἐν ὕραις

10. ἥρι τὸ ἐπερχομένῳ Βρομίας χάρις εὐκελάδων τε χορῶν
ἐρεθίσματα καὶ Μοῦσα βαρύβρομος ἀνλῶν.

5.

ΝΕΦΕΛΑΙ 1115—1130. Ἐπίρρημα.

Τοὺς κριτὰς ἀκερδανοῦσιν, ἦν τι τόνδε τὸν χορὸν
ἀφελῶσ³ ἐκ τῶν δικαίων, βουλόμεσθ³ ὑμῖν φράσαι.
πρώτα μὲν γὰρ ἦν νεᾶν βούλησθ³ ἐν ὥρᾳ τοὺς ἀγροὺς,
ὑσομεν πρώτοισιν ὑμῖν, τοῖσι δὲ ἄλλοις ὕστερον.

5. εἶτα τὸν καρπὸν τεκούσας ἀμπέλους φυλάξομεν
ῶστε μήτ² αὐχμὸν πιέζειν μήτ² ἄγαν ἐπομβρίαν.
ἦν δὲ ἀτιμάσῃ τις ἡμᾶς θνητὸς ὃν οὔσας θεᾶς,
προσχέτω τὸν νοῦν, πρὸς ἡμῶν οἵα πείσεται κακὰ
λαμβάνων οὗτ² οἶνον οὗτ² ἄλλον οὐδὲν ἐκ τοῦ χωρίου.
10. ἡνίκ² ἂν γὰρ αἱ τρέχειν βλαστάνωσ³ αἱ τρέχειν
ἀποκεκόψονται· τοιαύταις σφενδόναις παιήσομεν.
ἦν δὲ πλινθεύονται² ἴδωμεν, ὕσομεν καὶ τοῦ τέγονος
τὸν κέραμον αὐτοῦ χαλάζαις στρογγύλαις ξυντρίψομεν.
κἄν γαμῇ ποτ² αὐτὸς ἢ τῶν ξυγγενῶν ἢ τῶν φίλων,
15. ὕσομεν τὴν νύκτα πᾶσαν, ὥστ² ἵσως βουλήσεται
κἄν ἐν Αἰγύπτῳ τυχεῖν ὃν μᾶλλον ἢ κρῖναι κακῶς.

B. *Tragoedia.*

Iam *Thespis* mythos heroum in tragediis tractauerat,
iidem posterioribus paene soli tragediarum argumenta prae-
buerunt, ita ut nihil fere praeter heroum fata et molestias
spectatoribus ante oculos poneretur oratione etiam ad grauita-
tem personarum accommodata. *Phrynicus* quidem, qui ali-
quot annis ante bellum Persarum fabulas docere coepit, argu-
menta ex sui temporis historia sumere conatus est, sed nullo
successu. Eius aequales erant *Choerilus* et *Pratinas* *Phliasius*,

quorum hic nouum genus poësis exorsus est, quod ex potiore personarum parte σατυρικὸν δρᾶμα appellatum est. In eo heroës non grauiter et seuere dicentes inducebantur, sed satyris similibusque permixti hilare et iocose colloquentes. Exceluisse dicitur etiam in hoc genere, ut in ipsa tragoedia, *Aeschylus* Eleusinius (525—456), uir fortis, qui ad Marathonem et Salaminem pugnauit, et prope septuaginta annos natus in Sicilia apud Hieronem decessit. Qui quum ternas tragoedias ad mythorum aliquos quasi orbes pertinentes (quae τριλογία dicebatur) simul in certamina poëtarum afferre instituisset, quartum addere solebat δρᾶμα σατυρικόν, unde τετραλογία nomen habuit. Ex fabulis eius non nisi septem supersunt, inter quas una τριλογία, Agamemnonis mortem et ultionem Orestisque fata et furorem continens. Apud Aeschylum, qui duo, non amplius, histriones simul producebat, chori partes grauissimae erant, omnisque tragoedia eo fere spectabat, ut, quomodo chorus reliquorum rebus afficeretur, perspiceremus; mutauit numerum histrionum *Sophocles* et cum eo tragoediae rationes, ut imprimis, quomodo personae in scena agentes afficerentur, appareret. Natus erat *Sophocles* in pago Atticae Colono a. 495; prope nonagenarius mortuus est a. 406. Propter poëticam laudem ad summos honores prouectus est, quumque a. 440 Antigonam docuisset seque optime de re publica sentire in ea fabula ostendisset, στρατηγὸς in annum proximum creatus est. Quo in magistratu ei obtigit, ut cum Pericle collega aduersus Samios rebellantes proficiseretur. Huius quoque septem fabulas habemus. Tertius ac postremus eorum, quorum fabulae etiamnunc supersunt, *Euripides*, in insula Salamine ipso proelii Salaminii die natus (a. 480), paullo ante Sophoclem (a. 407) in Macedonia apud Archelaum regem supremum diem obiit. Erat uir subtilis et acutus et in philo-

sophia sui temporis uersatus; in tragediis hominum et praecipue mulierum affectus uehementiores ob oculos ponebat; chori cantica apud eum cum ipsa actione minus arte cohaeribant. Ex fabulis eius undeuiginti supersunt, inter quas unum δρᾶμα σατυρικὸν, quod ex hoc genere solum reliquum est. Hi tres principes tragediae Graecae semper habitu sunt, quamquam praeter eos multi extiterunt et eodem et posteriore tempore poëtae tragicci minime contemnendi; sed horum nihil est reliqui. — In diuerbiis tragediarum Attica oratio est uulgari grauior multo et elatior; cantica sermone Attico scripta sunt Doricis formis permixto.

1.

SOPHOCL. ELECTRA 660—711.

- Παιδαγωγός.* Ξέναι γυναικες, πῶς ἀν εἰδείην σαφῶς,
εὶ τοῦ τυράννου δώματ' Αἴγισθου τάδε;
- Χορός.* Τάδ' ἔστιν, ω̄ ξέν̄· αὐτὸς εἴκασας καλῶς.
- Π.* Ἡ καὶ δάμαρτα τήνδ' ἐπεικάζων κυρῶ
5. κείνουν; πρέπει γὰρ ὡς τύραννος εἰζορᾶν.
- Χ.* Μάλιστα πάντων. ἥδε σοι κείνη πάρα.
- Π.* Ὡ χαῖρ̄ ἄνασσα. σοὶ φέρων ἥκω λόγους
ἥδεις φίλον παρ̄ ἀνδρὸς Αἴγισθῳ θ̄ δύον.
- Κλυταιμνήστρα.* Ἐδεξάμην τὸ δηθέν· εἰδέναι δέ σου
10. πρώτιστα χρῆσω, τίς σ' ἀπέστειλεν βροτῶν.
- Π.* Φανοτεὺς ὁ Φωκεὺς, πρᾶγμα πορσύνων μέγα.
- Κ.* Τὸ ποῖον, ω̄ ξέν̄; εἰπέ· παρὰ φίλον γὰρ ὡν
ἀνδρὸς, σάφ̄ οἶδα, προσφιλεῖς λέξεις λόγους.
- Π.* Τέθνηκ̄ Όρέστης. ἐν βραχεῖ ἔνυθεὶς λέγω.
15. *Ηλέκτρα.* Οἱ γὰρ τάλαιν', ὅλωλα τῇδ' ἐν ἥμέρᾳ.

- K. Τί φῆς, τί φῆς, ω̄ ξεῖνε; μὴ ταύτης κλύε.
 Π. Θανόντ' Ὁρέστην νῦν τε καὶ πάλαι λέγοι.
 Η. Ἀπωλόμην δύστηγος, οὐδέν εἰμι ἔτι.
 K. Εὐ μὲν τὰ σαντῆς πρᾶσσον· εμοὶ δὲ σὺ, ξένε,
 20. τάληθες εἶπε, τῷ τρόπῳ διόλλυται.
 Π. Κἀπειπόμην πρὸς ταῦτα καὶ τὸ πᾶν φράσω.
 κεῖνος γὰρ ἐλθὼν εἰς τὸ κλεινὸν Ἑλλάδος
 πρόσχημα ἀγῶνος Δελφικῶν ἀθλῶν χάριν,
 ὅτι ἥσθετο ἀνδρὸς δρόσιων κηρυγμάτων
 25. δρόμου προκηρύξαντος, οὐ πρώτη κρίσις·
 εἰςῆλθε λαμπρὸς, πᾶσι τοῖς ἐκεῖ σέβας·
 δρόμου δὲ ἵσσας τῇ φύσει τὰ τέρματα,
 νίκης ἔχων ἐξῆλθε πάντιμον γέρας.
 χῶπως μὲν ἐν πολλοῖσι παῦρά σοι λέγω,
 30. οὐκ οἴδα τοιοῦθεν ἀνδρὸς ἔργα καὶ κράτη.
 ἐν δὲ ἴσθι· ὅσων γὰρ εἰςεκήρυξαν βραβῆς,
 τούτων ἐνεγκὼν πάντα τάπινίκια
 ὠλβίζετο, Ἀργεῖος μὲν ἀνακαλούμενος,
 ὄνομα δὲ Ὁρέστης τοῦ τὸ κλεινὸν Ἑλλάδος
 35. Ἀγαμέμνονος στράτευμα ἀγείραντός ποτε.
 καὶ ταῦτα μὲν τοιαῦθεν· ὅταν δέ τις θεῶν
 βλάπτῃ, δύναται ἀν οὐδοῦ ἀν ἰσχύων φυγεῖν.
 κεῖνος γὰρ ἄλλης ἡμέρας, ὅθι ἵππικῶν
 ἦν ἥλιον τέλλοντος ὁκύποντος ἀγῶν,
 40. εἰςῆλθε πολλῶν ἀρματηλατῶν μέτα.
 εἰς ἦν Ἀχαιός, εἰς ἀπὸ Σπάρτης, δύο
 Λίβυες ζυγωτῶν ἀρμάτων ἐπιστάται,
 κακεῖνος ἐν τούτοισι Θεσσαλὰς ἔχων
 ἵπποντος δὲ πέμπτος, ἔκτος ἐξ Αἰτωλίας
 45. ξανθαῖσι πώλοις, ἐβδομοὶς Μάγνης ἀνήρ,
 δὲ δὲ ὄγδοος λεύκηππος, Αἰνιὰν γένος,

- ἐνατος Ἀθηνῶν τῶν θεοδμήτων ἀπο,
Βοιωτὸς ἄλλος δέκατον ἐκπληρῶν ὅχον.
στάντες δ', ὁδὸς αὐτοὺς οἱ τεταγμένοι βραβῆς
 50. ἀλήρους ἔπηλαν καὶ κατέστησαν δίφρους,
χαλκῆς ὑπαὶ σάλπιγγος ἥξαν· οἱ δ' ἄμα
ἵπποις ὁμοκλήσαντες ἡνίας χεροῦν
ἔσεισαν, ἐν δὲ πᾶς ἐμεστώθη δρόμος
κιύπον κροτητῶν ἀρμάτων, κόνις δ' ἄνω
 55. φορεῖθ', ὁμοῦ δὲ πάντες ἀναμεμιγμένοι
φείδοντο κέντρων οὐδὲν, ὡς ὑπερβάλοι
χνόας τις αὐτῶν καὶ φρνάγμαθ' ἵππικά.
ὁμοῦ γὰρ ἀμφὶ νῶτα καὶ τροχῶν βάσεις
ἥφριζον, εἰςέβαλλον ἵππικαὶ πνοαι.
 60. κεῖνος δ' ὑπὸ αὐτὴν ἐσχάτην στήλην ἔχων
ἐχριπτ' ἀεὶ σύριγγα, δεξιόν τ' ἀνεὶς
σειραῖον ἵππον εἰργε τὸν προσκείμενον.
καὶ πρὸν μὲν δρθοὶ πάντες ἐστασαν δίφροι,
ἔπειτα δ' Αἰνιάνος ἀνδρὸς ἄστομοι
 65. πῶλοι βίᾳ φέρονσιν, ἐκ δ' ὑποστροφῆς
τελοῦντες ἐκτον ἐβδομόν τ' ἥδη δρόμον
μέτωπα συμπαίοντι Βαρκαίοις ὅχοις.
κάντεῦθεν ἄλλος ἄλλον ἔξ ἐνὸς κακοῦ
ἔθραυε κάνεπιπτε, πᾶν δ' ἐπίμπλατο
 70. ναυαγίων Κοισαῖον ἵππικῶν πέδον.
γνοὺς δ' οὐξ Ἀθηνῶν δεινὸς ἡνιοστρόφος
ἔξω παρασπᾶ κάνακωχεύει παρεὶς
κλύδων' ἐφιππον ἐν μέσῳ κυκώμενον.
ἥλαινε δ' ἐσχατος μὲν ὑστέρας ἔχων
 75. πώλους Ὁρέστης τῷ τέλει πίστιν φέρων,
οὐδὲν δὲ μόνον νιν ἐλλελειμμένον,
δέξῃν δὲ ὥτων κέλαδον ἐνσείσας θοαῖς

- πώλοις διώκει, καξισώσαντε ζυγὰ
ἡλαυνέτην, τότ’ ἄλλος, ἄλλοθ’ ἄτερος
80. κάρα προβάλλων ἵππικῶν ὀχημάτων.
καὶ τοὺς μὲν ἄλλους πάντας ἀσφαλεῖς δρόμους
ῳδοῦθ’ ὁ τλήμων δρόδος ἐξ δρόδων δίφρων,
ἐπειτα λίων ἡνίαν ἀριστερὰν
κάμπτοντος ἵππου λανθάνει στήλην ἄκραν
85. παίσας, ἔθραυσε δ’ ἄξονος μέσας χνόας,
καξ ἀντύγων ὠλισθε, σὺν δ’ ἐλίσσεται
τηλοῖς ἴμᾶσι, τοῦ δὲ πίπτοντος πέδῳ
πῶλοι διεσπάρησαν ἐς μέσον δρόμον.
στρατὸς δ’ ὅπως ὁρᾷ νιν ἐκπεπτωκότα
90. δίφρων, ἀνωλόλυξε τὸν νεανίαν,
οἵ ἔργα δράσας οἰα λαγχάνει κακὰ
φρονύμενος πρὸς οὐδας, ἄλλοι δὲ οὐρανῷ
σκέλη προφαίνων, ἔστε νιν διφρηλάται
μόλις καιασχεθόντες ἵππικὸν δρόμον
95. ἐλίσαν αἰματηρὸν, ὥστε μηδένα
γνῶναι φίλων ἰδόντ’ ἀν ἄθλιον δέμας.
καὶ νιν πυρῷ κέαντες εὐθὺς ἐν βραχεῖ
χαλκῷ μέγιστον σῶμα δειλαίας σποδοῦ
φέροντιν ἀνδρες Φωκέων τεταγμένοι,
100. ὅπως πατρῷας τύμβον ἐκλάχῃ χθονός.
τοιαῦτά τοι ταῦτ’ ἐστὶν, ως μὲν ἐν λόγοις,
ἀλγεινὰ, τοῖς δὲ ἰδοῦσιν, οὕτερος εἴδομεν,
μέγιστα πάντων, ὃν ὅπωπ’ ἐγὼ κακῶν.
- X. Φεῦ, φεῦ· τὸ πᾶν δὴ δεσπόταισι τοῖς πάλαι
105. πρόδρυζον, ως ἔοικεν, ἐφθαρται γένος.
- K. Ω Ζεῦ, τί ταῦτα, πότερον εὐτυχῆ λέγω,
ἢ δεινὰ μὲν, κέρδη δέ; λυπηρῶς δὲ ἔχει,
εἰ τοῖς ἐμαντῆς τὸν βίον σώζω κακοῖς.

Π. Τί δ' ὡδὸς ἀθυμεῖς, ω γύναι, τῷ νῦν λόγῳ;
110. Κ. Λεινὸν τὸ τίκτειν ἐστίν, οὐδὲ γὰρ κακῶς
 πάσχοντι μῆσος, ων τέκη, προεγίγνεται.

2.

SOPH. TRACHIN. 204—224.

Ἄνολοινξεται δόμος ἐφεστίοις ἀλαλαγαῖς
 ὁ μελλόνυμφος, ἐν δὲ κοινὸς ἀρσένων
 ἵτω κιλαγγὰ τὸν εὐφαρέτραν Ἀπόλλωνα προστάταν,
 δύμοῦ δὲ παιᾶνα, παιᾶν ἀνάγετ', ω πάρθενοι,
5. βοᾶτε τὰν δύμόσπορον Ἀρτεμιν Ὄρτυγίαν, ἐλαφηβό-
 λον, ἀμφίπινδον, γείτονάς τε Νύμφας.
 αείρομ, οὐδ' ἀπώσομαι τὸν αὐλὸν, ω τύραννε τᾶς
 ἔμᾶς φρενός.
 ἵδού, μ' ἀναταράσσει,
 εὐοῖ, μ' ὁ κισσὸς ἄρτι Βακχίαν ὑποστρέψων ἄμιλλαν.
 ἵω, ἵω, Παιάν.
10. ἵδ', ἵδ', ω φίλα γύναι, τάδ' ἀντίπρωρα δή σοι
 βλέπειν πάρεστ' ἐναργῆ.

3.

SOPH. OEDIP. COLON. 668—719.

Στρ. α. Εὐπίπον, ξένε, τᾶσδε χώρας ἵκου τὰ κράτιστα
 γᾶς ἐπανλα,
 τὸν ἀργῆτα Κολωνόν, ἐνθ' ἡ λίγεια μινύρεται Θαμί-
 ζουσα μάλιστ' ἀηδῶν χλωραῖς ὑπὸ βάσσαις,
 τὸν οἰνῶπ' ἀνέχουσα κισσὸν καὶ τὰν ἄβατον θεοῦ
 φυλλάδα μυριόκαρπον, ἀνάλιον ἀνήνεμόν τε πάν-
 των

5. χειμώνων, ἵν' ὁ βακχιώτας ἀεὶ Λιόνυσος ἐμβατεύει
θείαις ἀμφιπολῶν τιθήναις.

Ἀντ. α. Θάλλει δ' οὐρανίας ὑπὸ ἄχνας ὁ καλλίβοτρυς
κατ' ἥμαρον αἰὲν
νάρκισσος, μεγάλαιν θεᾶν ἀρχαῖον στεφάνωμ', ὁ τε
χρυσανγής πρόσπος, οὐδὲν ἄϋπνοι πρῆναι μινύ-
θονσι
Κηφισοῦ νομάδες δεέθρων, ἀλλ' αἰὲν ἐπ' ἥματι
10. ὡκυτόκος πεδίων ἐπινίσσεται ἀκηράτῳ ξὺν ὅμβρῳ
στερνούχου χθονός· οὐδὲ Μουσᾶν χοροί νιν ἀπε-
στύγησαν, οὐδὲ
ά χρυσάνιος Ἀφροδίτα.

Στρ. β'. Ἐστιν δ', οἷον ἐγὼ γᾶς Ἀσίας οὐκ ἐπακούω,
οὐδὲ ἐν τῷ μεγάλᾳ Δωρίδι νάσῳ Πέλοπος πώποτε
βλαστὸν

15. φύτευμ' ἀχείρωτον, αὐτόποιον,
ἐγχέων φόβημα δαῖων, ὃ τῷδε θάλλει μέγιστα χώρα,
γλαυκᾶς παιδοτρόφου φύλλον ἐλαίας·
τὸ μέν τις οὐ νεαρὸς οὔτε γήρα
σημαίνων ἀλιώσει χερὶ πέρσας· ὁ γὰρ αἰὲν ὁρῶν
κύκλος

20. λεύσσει νιν Μορίου Διὸς χάρη γλαυκῶπις Ἀθάνα.
Ἀντ. β'. Ἄλλον δ' αἶνον ἔχω ματροπόλει τῷδε πρά-
τιστον
δῶρον τοῦ μεγάλου δαίμονος εἰπεῖν, χθονὸς αὐχημα
μέγιστον,

εὐπόπον, εὐπαλον, εὐθάλασσον.
ὤ παῖ Κρόνου, σὺ γάρ νιν εἰς τόδ' εἰσας αὐχημ',
ἄναξ Ποσειδάν,

25. ἵπποισιν τὸν ἀκεστῆρα χάλινον
πρώταισι ταῖσδε κίσας ἀγνιαῖς.

ἀ δ' εὐήρετμος ἔκπαγλ' ἀλία χερσὶ παραπτομένα
πλάτα
θρώσκει, τῶν ἑκατομπόδων Νηρήδων ἀκόλουθος.

4.

EURIP. IPHIG. AUL. 49—114.

- Ἄγαμέμνων. Ἐγένοντο Λήδᾳ Θεσπιάδι τρεῖς παρθένοι,
Φοίβῃ Κλυταιμνήστρᾳ τ', ἐμὴ ξυνάοδος,
Ἐλένη τε· ταύτης οἱ τὰ πρῶτ' ὡλβισμένοι
μνηστῆρες ἥλθον Ἑλλάδος νεανίαι.
5. δεινὰι δ' ἀπειλαὶ καὶ κατ' ἄλλήλων φόνος
ξυνίσταθ', ὅστις μὴ λάβοι τὴν παρθένον.
τὸ πρᾶγμα δ' ἀπόρως εἶχε Τυνδάρεω πατρὶ,
δοῦναί τε μὴ δοῦναί τε, τῆς τύχης ὅπως
ἀψαιτ' ἄριστα. καὶ νιν εἰςῆλθεν τάδε,
10. ὄρκους συνάψαι δεξιάς τε συμβαλεῖν
μνηστῆρας ἄλλήλοισι, καὶ δι' ἐμπύρων
σπονδὰς καθεῖναι καπαράσσασθαι τάδε,
ὅτου γυνὴ γένοιτο Τυνδαρὶς κόρη,
τούτῳ συναμύνειν, εἴ τις ἐκ δόμων λαβὼν
15. οἴχοιτο τόν τ' ἔχοντ' ἀπωθοίη λέχους,
καπιστρατεύειν καὶ κατασκάπτειν πόλιν
Ἑλλην' ὁμοίως βάρβαρον θ' ὅπλων μέτα.
ἐπεὶ δ' ἐπιστώθησαν, εὖ δέ πως γέρων
ὑπῆλθεν αὐτοὺς Τυνδάρεως πυκνῇ φρενὶ.
20. δίδωσ' ἔλέσθαι θυγατρὶ μνηστῆρων ἓνα,
ὅπου πνοαὶ φέροιεν Ἀφροδίτης φίλαι.
ἡ δ' εἰλεθ' — ὡς γε μήποτ' ὥφελεν λαβεῖν! —
Μενέλαον. ἔλθων δ' ἐκ Φρυγῶν ὁ τὰς θεὰς
κρίνας ὕδ', ως ὁ μῆθος ἀνθρώπων ἔχει,

25. Απειδαίμον' ἀνθηρὸς μὲν εἰμάτων στολῇ
χρυσῷ τε λαμπρὸς, βαρβάρῳ χλιδήματι,
ἔρῶν ἔρῶσαν ὥχετ' ἔξαναρπάσας
Ἐλένην πρὸς Ἰδης βούσταθμόν, ἔκδημον λαβὼν
Μενέλαιον· ὁ δὲ παθ' Ἑλλάδ' οἰστρήσας μολὼν
30. ὄρκους παλαιοὺς Τυνδάρεω μαρτύρεται,
ώς χρὴ βοηθεῖν τοῖσιν ἡδικημένοις.
τοῦντεῦθεν οὖν Ἑλληνες ἄξαντες δοοὶ,
τεύχη λαβόντες στενόπορος Αὐλίδος βάθρα
ῆκουσι τῆςδε ναυσὶν ἀσπίσιν θρόμον
35. ἵπποις τε πολλοῖς ἄρμασίν τ' ἡσκημένοι,
κάμε στρατηγεῖν πάρτα Μενέλεω χάριν
εἴλοντο σύγγονόν γε· τᾶξιν δὲ
ἄλλος τις ὥφελ' ἀντ' ἐμοῦ λαβεῖν τόδε!
ἡθροισμένου δὲ παὶ ξυνεστῶτος στρατοῦ,
40. ἡμεσθ' ἀπλοίᾳ χρώμενοι πατ' Αὐλίδα,
Κάλχας δ' ὁ μάντις ἀπορίᾳ πεχοημένοις
ἀνεῖλεν Ἰφιγένειαν, ἣν ἐσπειροῦ ἐγὼ,
Ἀρτέμιδη θῦσαι τῇ τόδ' οἰκουσῃ πέδον,
καὶ πλοῦν τ' ἔσεσθαι παὶ πατασκαφὰς Φρυγῶν
45. Θύσασι, μὴ θύσασι δ' οὐκ εἶναι τάδε.
κλύων δ' ἐγὼ ταῦτ' ὅρθιῷ πηρύγματι
Ταλαθίβιον εἶπον πάντ' ἀφιέναι σιρατὸν,
ώς οὐ ποτὲ ἀν τλὰς θυγατέρα κτανεῖν ἐμήν.
οὐ δή μ' ἀδελφὸς πάντα προσφέρων λόγον
50. ἐπεισε τλῆναι δεινά. πάν δέλτον πινχαῖς
γράψας ἐπειψα πρὸς δάμαρτα τὴν ἐμὴν
πέμπειν Ἀχιλλεῖ θυγατέρῳ ώς γαμουμένην
τό τ' αξιώματα τάνδρὸς ἐκγανρούμενος,
συμπλεῖν τ' Ἀχαιοῖς οὖνεκ' οὐ θέλοι, λέγων,
55. εἰ μὴ παρ' ἡμῶν εἶσιν ἐς Φθίαν λέχος.

- πειθὼ γὰρ εἶχον τήνδε πρὸς δάμαρτ' ἐμὴν
ψευδῆ συνάψας ἀμφὶ παρθένου γάμον.
μόνοι δ' Ἀχαιῶν ἵσμεν, ὡς ἔχει τάδε,
Κάλχας, Ὁδυσσεὺς Μενέλεως θ'. ἀ δ' οὐ καλῶς
60. ἔγνων τότ', αὐθὶς μεταργάφω καλῶς πάλιν
ἔς τήνδε δέλτον, ἦν καὶ εὐφρόνης σκιὰν
λύοντα καὶ συνδοῦντά μ' εἰςεῖδες, γέρον.
ἄλλ' εἴτα χώρει τάξδ' ἐπιστολὰς λαβὼν
πρὸς Ἀργος· ἀ δέ πέκενθε δέλτος ἐν πινχαῖς,
65. λόγῳ φράσω σοι πάντα ταγγεγραμμένα,
πιστὸς γὰρ ἀλόχῳ τοῖς τ' ἐμοῖς δόμοισιν εἴ.

5.

EUR. IPH. AUL. 1508—1590.

Ἄγγελος. Ὡ Τυνδαρεία πᾶς, Κλυταιμνήστρα, δόμων
ἔξω πέρασον, ὡς κλύης ἐμῶν λόγων.

Κλυταιμν. Φθογγῆς κλύουσα δεῦρο σῆς ἀφικόμην
ταρβοῦσα τλήμων κάκπεπληγμένη φόβῳ,

5. μὴ μοί τιν' ἄλλην ἔνυμφορὰν ἥκεις φέρων
πρὸς τῇ παρούσῃ;

A. Σῆς μὲν οὖν παιδὸς πέρι
θαυμαστά σοι καὶ δεινὰ σημῆναι θέλω.
K. Μὴ μέλλε τοίνυν, ἄλλὰ φράζ, ὅσον τάχος.
10. A. Ἄλλ, ὡς φίλη δέσποινα, πᾶν πεύσει σαφῶς.
λέξω δ' ἀπ' ἀρχῆς, ἦν τι μὴ σφαλεῖσά που
γνώμη ταράξῃ γλῶσσαν ἐν λόγοις ἐμήν.

ἐπεὶ γὰρ ἴκόμεσθα τῆς Λιὸς κόρης

Ἀρτέμιδος ἄλσος λείμακάς τ' ἀνθεψφόρους,

15. ἵν' ἦν Ἀχαιῶν σύλλογος στρατεύματος,
σὴν παῖδ' ἄγοντες, εὐθὺς Ἀργείων ὄχλος

- ἡ θροῖςε θ'. ὡς δ' ἐξεῖδεν Ἀγαμέμνων ἄναξ
ἐπὶ σφαγὰς στείχουσαν εἰς ἄλσος κόρην,
ἀνεστέναξε, κάμπαλιν στρέψας κάρα
 20. δάκρυα προῆγεν ὀμμάτων πέπλον προθείσ.
ἥ δὲ σταθεῖσα τῷ τεκόντι πλησίον
ἔλεξε τοιάδ'. Ὡ πάτερ, πάρειμί σοι,
τοῦμὸν δὲ σῶμα τῆς ἐμῆς ὑπὲρ πάτρας
καὶ τῆς ἀπάσης Ἑλλάδος γαίας ὑπερ
 25. Θῦσαι δίδωμ' ἐκοῦσα πρὸς βωμὸν θεᾶς
ἄγοντας, εἶπερ ἐστὶ θέσφατον τόδε.
καὶ τούπ' ἔμ' εὐτυχοῦτε καὶ νικηφόρου
δώρου τύχοιτε, πατρίδα δ' ἐξίκοισθε γῆν.
πρὸς ταῦτα μὴ ψαύσῃ τις Ἀργείων ἐμοῦ.
 30. [σιγῇ παρέξω γὰρ δέρην εὐκαρδίως.]
Τοσαῦτ' ἔλεξε· πᾶς δ' ἐθάμβησεν κλίων
εὐψυχίαν τε καρετὴν τῆς παρθένου.
στὰς δ' ἐν μέσῳ Ταλαθύβιος, φ τόδ' ἦν μέλον,
εὐφημίαν ἀνεῖπε καὶ σιγὴν στρατῷ.
 35. Κάλχας δ' ὁ μάντις ἐς κανοῦν χρυσήλατον
ἔθηκεν ὅξὺ χειρὶ φάσγανον σπάσας
κολεῶν ἔσωθεν κράτα τ' ἐστεψεν κόρης.
ὅ παῖς δ' ὁ Πηλέως ἐν κύκλῳ βωμοῦ θεᾶς
λαβὼν κανοῦν ἔθρεξε χέρνιβάς θ' ὁμοῦ.
 40. ἔλεξε δ'. Ὡ θηροκτόνῳ Ἀρτεμισὶ Διὸς,
τὸ λαμπρὸν εἰλίσσοντος ἐν εὐφρόνῃ φάος,
δέξαι τὸ θῦμα τόδ', ὅ γέ σοι δωρούμεθα
στρατός τ' Ἀχαιῶν Ἀγαμέμνων τ' ἄναξ ὁμοῦ
ἄχραντον αἷμα καλλιπαρθένου δέοντος,
 45. καὶ δὸς γενέσθαι πλοῦν νεῶν ἀπήμονα
Τροίας τε Πέργαμος ἐξελεῖν ἡμᾶς δορί.
Ἐς γῆν δ' Ἀιρεῖδαι πᾶς στρατός τ' ἐστη βλέπων,

ίερεὺς δὲ φάσγανον λαβὼν ἐπεύξατο
λαιμόν τ' ἐπεσκοπεῖθ', ἵνα πλήξειεν ἄν·

50. ἐμοὶ δ' ἐξῆει τ' ἄλγος οὐ μικρὸν φρενὶ,
καστην νενευκώς· θαῦμα δ' ἦν αἴφνης ὁρᾶν·
πληγῆς κιύπον γὰρ πᾶς τις ἥσθετ' ἀν σαφῶς,
τὴν παρθένον δ' οὐκ εἶδεν, οὐ γῆς εἰξέδν.
βοᾷ δ' ίερεὺς, ἅπας δ' ἐπήχησε στρατὸς,

55. ἄελπτον εἰξιδόντες ἐκ θεῶν τινος
φάσμ', οὐ γε μηδ' ὁρωμένου πίστις παρῆν·
ἔλαφος γὰρ ἀσπαίροντος ἔκειτ' ἐπὶ γθονὶ¹
ἰδεῖν μεγίστη διαπρεπής θ', ἡς αἴματι
ὅ βωμὸς ἄρδην τῆς θεᾶς ἐῳδαίνετο.

60. καν τῷδε Κάλχας — πῶς δοκεῖς; — χαίρων ἔφη·
Ω τοῦδ' Ἀχαιῶν κοίρανοι κοινοῦ στρατοῦ,
ὁρᾶτε τήνδε θυσίαν, ἣν ή θεὸς
προύθηκε βωμίαν, ἔλαφον ὁρειδόμον;
ταύτην μάλιστα τῆς κόρης ἀσπάζεται,

65. ὡς μὴ μιάνῃ βωμὸν εὐγενεῖ φόνῳ.
ἡδέως τε τοῦτ' ἐδέξατο καὶ πλοῦν οὔριον
δίδωσιν ἡμῖν Ἰλίου τ' ἐπιδρομάς.
πρὸς ταῦτα πᾶς τις θάρσος αἰρε ναυβάτης
χώρει τε πρὸς ναῦν· ἡμέρᾳ γὰρ τῇδε δεῖ

70. λιπόντας ἡμᾶς Αὐλίδος κοίλους μυχοὺς
Αἰγαῖον οἰδμα διαπερᾶν. Ἐπεὶ δ' ἄπαν
κατηνθρακάθη θῦμ' ἐν Ἡφαίστου φλογὶ,
τὰ πρόσφροδ' ηὕξαθ', ὡς τύχοι νόστον στρατός.
πέμπει δ' Ἀγαμέμνων μ' ὕστε σοι φράσαι τάδε

75. λέγειν θ', ὅποίας ἐκ θεῶν μοίρας κινεῖ
καὶ δόξαν ἔσχεν ἄφθιτον καθ' Ἑλλάδα.
ἔγω παρὼν δὲ καὶ τὸ πρᾶγμα ὁρῶν λέγω·
ἢ παῖς σαφῶς σοι πρὸς θεὸν ἀφίπταιτο.

λύπας δ' ἀφαιρεῖ καὶ πόσει πάρες χόλον.

80. ἀπροσδόκητα δὲ βροτοῖς τὰ τῶν Θεῶν,

σώζοντες θ', οὓς φιλοῦσιν. ἥμαρ γὰρ τόδε
θαυοῦσαν εἶδε καὶ βλέπονταν παιδα σήν.

Χορός. Ως ἡδομαί τοι ταῦτ' ἀκούσασ' ἀγγέλου·

ζῶν δ' ἐν Θεοῖσι σὸν μένειν φράζει τέκος.

6.

EUR. IPH. TAUR. 1—66.

Ιφιγένεια. Πέλοψ δ' Ταντάλειος ἐς Πίσαν μολὼν

θοαῖσιν ὑπποις Οἰνομάον γαμεῖ κόρην,

ἐξ ἷς Ἀτρεὺς ἔβλαστεν· Ἀτρέως δὲ παῖς

Μενέλαος Ἀγαμέμνων τε· τοῦ δ' ἔφυν ἐγὼ

5. τῆς Τυνδαρείας θυγατρὸς Ιφιγένεια παῖς,

ἥν ἀμφὶ δίναις, ἃς Θάμ' Εὔριπος πυκναῖς
αὔραις ἔλισσων κωνέαν ὅλα στρέφει,

ἔσφαξεν Ἐλένης οὐνεχ', ὡς δοκεῖ, πατὴρ

Ἀρτέμιδι αἰλειναῖς ἐν πυκναῖσιν Αὐλίδος.

10. ἐνταῦθα γὰρ δὴ χιλίων ναῶν στόλον

Ἐλληνικὸν συνήγαγ' Ἀγαμέμνων ἄναξ

τὸν καλλίνικον στέφανον Ἰλίου Θέλων

λαβεῖν Ἀχαιοὺς τούς θ' ὑβρισθέντας γάμους

Ἐλένη μετελθεῖν, Μενέλεω χάριν φέρων.

15. δεινῆς δ' ἀπλοίας πνευμάτων τὸν οὐ τυγχάνων

ἐς ἔμπυρον ἥλθε, καὶ λέγει Κάλχας τάδε·

Ω τῆςδ' ἀνάσσων Ἐλλάδος στρατηγίας

Ἀγάμεμνον, οὐ μὴ ναῦς ἀφορμίσει χθονὸς,

ποὶν ἀν κόρην σὴν Ιφιγένειαν Ἀρτεμις

20. λάβῃ σφαγεῖσαν· δὲ τι γὰρ ἐνιαυτὸς τέκοι

καλλιστον, εὖξω φωςφόρῳ θύσειν θεᾶ.

παῖδ' οὖν ἐν οἴκοις σὴ Κλυταιμνήστρα δάμαρ
 τίκτει, (τὸ καλλιστεῖον εἰς ἔμ' ἀναφέρων)
 ἦν χρή σε θῆσαι. καὶ μὲν Ὁδυσσέως τέχναις
 25. μητρὸς παρείλοντ' ἐπὶ γάμοις Ἀχιλλέως.
 ἐλθοῦσα δ' Αὐλίδ' ἡ τάλαιν' ὑπὲρ πυρᾶς
 μεταρρίσια ληφθεῖσ' ἐκαινόμην ξίφει·
 ἀλλ' ἐξέκλεψεν ἔλαφον ἀντιδοῦσά μου,
 "Ἄρτεμις Ἀχαιοῖς, διὰ δὲ λαμπρὸν αἰθέρα
 30. πέμψασά μὲν ἐς τήνδ' ὕκιστεν Ταύρων χθόνα,
 οὐ γῆς ἀνάσσει βαρβάροισι βάρβαρος
 Θόας, ὃς ὡκὺν πόδα τιθεὶς ἵσον πτεροῖς
 ἐς τοῦνομ' ἥλθε τόδε ποδωκείας χάριν.
 ναοῖσι δ' ἐν τοῖςδ' ἴερίαν τίθησί με,
 35. ὅδ' ἐννόμοισι τοῖσίδ' ἥδεται θεὰ
 "Ἄρτεμις ἑορτῆς, τοῦνομ' ἡς καλὸν μόνον·
 θύω γὰρ ὄντος τοῦ νόμου καὶ πρὸν πόλει,
 ὃς ἂν κατέλθῃ τήνδε γῆν Ἑλλην ἀνήρ.
 κατάρχομαι μὲν, σφάγια δ' ἄλλοισιν μέλει
 40. ἄρδητ' ἐσωθεν τῶνδ' ἀγαπόρων θεᾶς.
 τὰ δ' ἄλλα σιγῶ τὴν θεὸν φοβουμένη.
 ἀ καίνα δ' ἥκει νὺξ φέρουσα φάσματα,
 λέξω πρὸς αἰθέρ', εἴ τι δὴ τόδ' ἐστ' ἄκος.
 ἐδοξέν ἐν ὑπνῷ τῆςδ' ἀπαλλαχθεῖσα γῆς
 45. οἰκεῖν ἐν "Ἄργει, παρθένοισι δ' ἐν μέσαις
 εῦδειν, χθονὸς δὲ νῶτα σεισθῆναι σάλω,
 φεύγειν δὲ καέω στᾶσα θριγκὸν εἰςιδεῖν
 δόμων πινόντα, πᾶν δ' ἐρειψιμον στέγος
 βεβλημένον πρὸς οὔδας ἐξ ἄκρων σταθμῶν.
 50. μόνος δ' ἐλείφθη στῦλος, ὃς ἐδοξέ μοι,
 δόμων πατρώων, ἐκ δ' ἐπικράνων κόμας
 ξανθὰς καθεῖναι, φθέγμα δ' ἀνθρώπου λαβεῖν.

- καγὰ τέχνην τήνδ', ἦν ἔχω ξενοκτόνον,
πιμᾶσ' ὕδραινον αὐτὸν ὡς θανούμενον
55. κλάουσα. τοῦναρ δ' ὥδε συμβάλλω τόδε·
τέθνηκ' Ὁρέστης, οὐκ πατηρξάμην ἔγω.
στῦλοι γὰρ οἴκων εἰσὶ παῖδες ἄρσενες,
θνήσκουσι δ', οὓς ἀν χέρνιβες βάλωσ' ἐμαί.
οὐδὲν αὖ συνάψαι τοῦναρ ἐς φίλους ἔχω,
60. Στροφίῳ γὰρ οὐκ ἦν παῖς, ὅτε ὥλλομην ἔγω.
νῦν οὖν ἀδελφῷ βούλομαι δοῦναι χοὰς
παροῦσ' ἀπόντι (ταῦτα γὰρ δυναίμεθ' ἀν)
σὺν προςπόλοισιν, ἃς ἔδωκ' ἡμῖν ἀναξ
Ἐλληνίδας γυναικας. ἀλλ' ἐξ αἰτίας
65. οὕπω τινὸς πάρεισιν ἐς ἐμοῦ εἴσω δόμων,
ἐν οἷσι ναίω, τῶνδ' ἀνακτόρων θεᾶς.

7.

EUR. IPH. AUL. 162—291.

Στρ. ἀ. Ἔμολον ἀμφὶ παραπτίαν ψάμαθον Αὐλίδος
ἐναλίας Εὐρίπου διὰ χευμάτων κέλσασα στενόπορ-
θμον

Χαλκίδα, πόλιν ἐμὰν, προλιποῦσ', ἀγχιάλων ὑδάτων
τροφὸν τὰς κλεινᾶς Ἀρεθούσας,

Ἄχαιῶν στρατιὰν ὡς κατιδοίμαν

Ἄχαιῶν τε πλάτας ναυσιπόρους ἡμιθέων, ὡς ἐπί⁹³
Τροίαν ἐλάταις χιλιόνασιν

5. τὸν ξανθὸν Μενέλαον ἀμέτεροι πόσεις
ἐνέπουντ' Ἀγαμέμνονα τ' εὐπατρίδαν στέλλειν ἐπὶ τὰν
Ἐλέναν, ἀπ' Εὐρώτα δονακοτρόφου
Πάρις δ' βούκολος ἀν ἐλαβεν δῶρον τὰς Ἀφρο-
δίτας,

ὅτε ἐπὶ κρηναίαισι δρόσοις Ἡραὶ Παλλάδι τὸ ἔριν,
ἔριν μορφᾶς, ἀ Κύπρις ἔσχεν.

Ἀντ. ἀ. Πολύθυτον δὲ διὸ ἄλσος Ἀρτέμιδος ἥλθον
δρωμέναν φοινίσσοντα παρῆδρος ἐμὰν αἰσχύνα νεο-
θαλεῖ,

10. ἀσπίδος ἔρημα καὶ κλισίας ὁπλοφόρους Δαναῶν
θέλουσ' ἵππων τὸ ὄχλον ἴδεσθαι.

κατεῖδον δὲ δύο Αἴαντε συνέδρω,
τὸν Οἰλέως Τελαμῶνός τε γόνον, τῆς Σαλαμῖνος στέ-
φανον, Πρωτεσίλαον τὸ ἐπὶ θάκοις,
πεσσῶν ἡδομένους μορφαῖσι πολυπλόκοις,
Παλαμήδεα Φῶν, δὲ τέκε παῖς ὁ Ποσειδᾶνος, Διο-

μήδεά Φῶν ἡδοναῖς δίσκου κεχαρημένον,

15. παρὰ δὲ Μηριόνην, Ἀρεος ὅζον, Θαῦμα βροτοῖσι,
τὸν ἀπὸ νησαίων τὸ δρέων Λαέρτα τόκον, ἀμα δὲ
Νιρέα, κάλλιστον Ἀχαιῶν.

Ἐπωδ. ἀ. Τὸν ἰσάνεμόν τε ποδοῖν λαιψηροδρόμον
Ἄχιλῆα,

τὸν ἀ Θέτις τέκε καὶ Χείρων ἔξεπόνασεν,
εἶδον αἰγιαλοῖσι

20. παρά τε κροκάλαις δρόμον ἔχοντα σὺν ὅπλοις.
ἄμιλλαν δὲ ἐπόνει ποδοῖν
πρὸς ἄρμα τέτρωρον ἐλίσσων περὶ νίκας.
οἱ δὲ διφρηλάτας ἐβοᾶτο Εὔμηλος Φερητιάδας,
ῳ καλλίστους εἰδόμαν

25. χρυσοδαιδάλτους στομίοισι πώλους
κέντρῳ θεινομένους, τοὺς μὲν μέσσους ζυγίους λευ-
κοστίκτῳ τριχὶ βαλιοὺς, τοὺς δὲ ἔξω σειραφόρους,
ἀντήρεις καμπαῖσι δρόμων,
πιθέροτριχας, μονόχαλα δὲ ὑπὸ σφυρῷ ποικιλοδέρμο-

νας, οὶς παρεπάλλετο Πηλείδας σὺν ὅπλοισι παρ' ἄντυγα καὶ σύριγγας ἀρματείους.

Στρ. β'. Ναῶν δὲ εἰς ἀριθμὸν ἥλυθον καὶ θέαν ἀθέσφατον,

30. τὰν γνναικείαν ὄψιν ὁμμάτων ὡς πλήσαιμι, μείλινον ἀδονάν.

καὶ νέρας μὲν ἦν δεξιὸν πλάτας ἔχων Φθιώτας δὲ Μνημιδόνων Ἀρης

πεντήκοντα νανὸι θονρίαις. χρυσέαις δὲ εἰκόσιν

35. κατ' ἄκρα Νηρῆδες ἐστασαν θεαὶ, πρύμναις σῆμα Ἀχιλλείου στρατοῦ.

Αντ. β'. Ἀργείων δὲ ταῖςδε ἵσηρεται στρατηλάτας νᾶες ἐστασαν πέλας,

ῶν δὲ Μηιστέως στρατηλάτας

40. παῖς ἦν, Ταλαὸς δὲν τρέφει πατήρ, Καπανέως τε παῖς Σθένελος· Ἀτθίδος δὲ ἄγων ἔξηκοντα νῆας δὲ Θησέως

παῖς ἐξῆς ἐναυλόχει θεὰν Παλλάδεν ἐν μωνύχοις ἔχων πτερωτοῖσιν ἀρμασιν θετὸν

45. εὐσημόν τε φάσμα ναυβάταις.

Στρ. γ'. Τῶν Βοιωτῶν δὲ ὅπλισμα, ποντίας

πεντήκοντα νῆας εἰδόμαν

σημείοισιν εὐστολισμένας.

τοῖς δὲ Κάδμος ἦν χρύσεον δράκοντες ἔχων

50. ἀμφὶ ναῶν κόρυμβα· Λήιτος δὲ δὲ γηγενῆς ἀρχε ναίον στρατοῦ.

Φωκίδος δὲ ἀπὸ χθονός λοκραὶ τε τοῦσδε ἵσαις ἄγων ναῖς ἦν Οἰλέως τόκος κλυτὰν Θρονιάδεν ἐκλιπὼν πόλιν.

55. **Αντ. γ'.** Ἐκ Μικήνας δὲ τᾶς Κυκλωπίας παῖς Ἀτρέως ἐπερπετε ναυβάταις

ναων ἐκατὸν ἡθροϊσμένους.

σὺν δὲ Ἀδραστος ἦν ταγὸς, ὡς φίλος φίλῳ,

τὰς φυγούσας μέλαθρα βαρβάρων χάριν γάμων

60. πρᾶξιν Ἑλλὰς ὡς λάβοι.

ἐκ Πύλου δὲ Νέστορος Γερηνίου κατειδόμαν

πούμνας σῆμα τανρόπονν ὄραν,

τὸν πάροικον Ἀλφεόν.

Ἐπωδ. β'. Αἰνιάνων δὲ δώδεκα στόλοι

65. ναῶν ἥσαν, ὡν ἄναξ Γουνεὺς

ἀρχεῖ τῶνδε δὲ αὐτὸν πέλας

Ἡλιδος δυνάστορες,

οὓς Ἐπειοὺς ὀνόμαζε πᾶς λεώς.

Εὐρυτος δὲ ἄνασσε τῶνδε.

70. λευκήρετμον δὲ Ἀρη Τάφιον ἥγον, ὡν Μέγης ἄνασσε,

Φυλέως λόχευμα,

τὰς Ἐχίνας λιπῶν νήσους ναυβάταις ἀπροσφόρονς.

Αἴας δὲ ὁ Σαλαμῖνος ἔντροφος

δεξιὸν κέρας πρὸς τὸ λαιὸν ξύναγε.

τῶν ἄσσον ὕρμει πλάταισιν ἐσχάταισι συμπλέκων

75. δώδεκα εὐστροφωτάταισι ναυσίν.

ὡς ἄιον καὶ ναυβάταν εἰδόμαν λεών.

ῳ τις εἰ προσαρμόσει

βαρβάρονς βάριδας, νόστον οὐκ ἀποίσεται.

ἔνθα δάιον εἰδόμαν νάιον πόρευμα,

80. τὰ δὲ κατ' οἴκους κλίνουσα συγκλήτον μνήμην σώζο-

μαι στρατεύματος.

8.

EUR. ANDROM. 274—309.

Στρ. α. Ἡ μεγάλων ἀχέων ἀρ υπῆρξεν, ὅτε Ἰδαίαν ἐς
νάπταν ἥλθε ὁ Μαίας τε καὶ Λιὸς τόκος

τρίπολον ἄρμα δαιμόνων ἄγων τὸ καλλίζυγες,
ἔριδι στυγερῷ πεκορυθμένον εὑμορφίας σταθμοὺς ἐπι-
βούται
βοτῆρά τῷ ἀμφὶ μονότροπον νεανίαν ἔρημόν θεὸν ἐστι-
οῦχον αὐλάν.

5. *Αντ. α.* - Ταὶ δὲ ἐπεὶ ὑλόκουμον νάπος ἥλυθον,
δρειᾶν πιδάκων νίψαν αἰγλᾶντα σώματα ἐν δοαῖς,
ἔβαν δὲ Πριαμίδαν ὑπερβολαῖς λόγων δυσφρόνων
παραβαλλόμεναι. Κύπρις εἶλε λόγοισι δολίοις, τερ-
πνοῖς μὲν ἀκοῦσαι,
πικρὰν δὲ σύγχυσιν βίου Φρυγῶν πόλει ταλαίᾳ Περ-
γάμοις τε Τροίας.

Σπρ. β'. Εἴθε δὲ ὑπὲρ πεφαλὰν ἔβαλεν κακὸν, ἅπις
τέκεν ποτὲ Πάριν,

10. πρὸν Ἱδαῖον κατοικίσαι λέπας,
ὅτε νιν παρὰ Θεσπεσίῳ δάφνα βόασε Κάσανδρα
κτανεῖν,

μεγάλαν Πριάμου πόλεως λώβαν·
τίν' οὐκ ἐπῆλθε; ποῖον οὐκ ἐλίσσετο
δαμογερόντων βρέφος φονεύειν;

15. *Αντ. β'.* Οὕτ' ἀν ἐπὶ Ἰλιάσι ζυγὸν ἥλυθε δούλειον,
οὔτε σὺ, γύναι,

τιράννων ἔσχες ἀν δόμων ἔδρας·
παρέλνετε δὲ ἀν Ἑλλάδος ἀλγεινοὺς πόνους, ὅτι
ἀμφὶ Τρωίας .03

δεκέτεις ἀλάληντο νέοι λόγχαις·

λέχη τῷ ἔρημῷ ἀν οὗποτε ἔξελείπετο

20. καὶ τεκέων δρφανὸν γέροντες.

9.

EUR. TROAD. 801—852.

Στρ. α. Μελισσοτρόφου Σαλαμῖνος ὡς βασιλεῦ Τελαμὼν,
νάσου περικύμονος οἰκήσας ἔδραν

τᾶς ἐπικεκλιμένας ὅχθοις ἴεροῖς, ἵν' ἐλαίας
πρῶτον ἔδειξε κλάδον γλαυκᾶς Ἀθάνα,
οὐράνιον στέφανον, λιπαραῖσιν κόσμον Ἀθήναις,
5. ἔβας, ἔβας τοξοφόρῳ συναριστεύσων ἀμὲν Ἀλκμήνας
γόνῳ,

Ἴλιον, Ἴλιον ἐκπέρσων, πόλιν ἀμετέραν, τοπάροι^δ
οτέ^δ ἔβας, — — —

Αντ. α. ὁ δ^ρ Ἐλλάδος ἄγαγε πρῶτον ἄνθος ἀνδρόμενος
πώλων, Σιμόεντι δ^ρ ἐπ^ρ εὐρείτᾳ πλάταν

ἔσχασε ποντοπόρον καὶ ταύδετ^ρ ἀνηψατο πρυμνᾶν
καὶ χερὸς εὐστοχίαν ἔξειλε ναῶν,

10. Λαομέδοντι φόνον· κανόνων δὲ τυκίσματα Φοίβου
πυρός γε φοίνικι πνοῇ καθελὼν Τροίας ἐπόρθησεν
χθόνα,

δὶς δὲ δυοῖν πιτύλοιν τείχη περὶ Λαρδανίας φονία
κατέλυσεν αἰχμά.

Στρ. β'. Μάταν ἄρ^δ, ὡς χρυσέαις
ἐν οἰνοχόαις ἀβρὰ βαίνων

15. Λαομεδόντις παῖ, Ζηνὸς ἔχεις κυλίκων πλήρωμα,
καλλίσταν λατρείαν·

αἱ δέ σε γειναμένα πυρὶ δαίται· ἥμώνες δ^ρ ἄλιαι
ἰαχοῦσ^ρ, οἶνον δ^ρ ὑπὲρ οἰωνὸς τεκέων βοᾷ,
αἱ μὲν εὐνάς, αἱ δὲ παῖδας, αἱ δὲ ματέρας γεραιάς.
τὰ δὲ σὰ δροσόεντα λοντρὰ γυμνασίων τε δρόμοι
βεβᾶσι, σὺ δὲ πρόσωπα νεαρὰ χάρισι παρὰ Διὸς
θρόνοις

20. καλλιγάλανα τρέφεις, Πριάμοιο δὲ γαῖαν Ἑλλὰς
ώλεσ' αἰχμά.

Ἄντ. β'. Ἔρως, Ἔρως, ὃς παρὰ
Λαρδάνια μέλαθροά ποτ' ἥλθες
Οὐρανίδαισι μέλων· ως τότε μὲν μεγάλως Τροίαν
ἐπύργωσας θεοῖσιν
πῆδος ἀναψάμενος! τὸ μὲν οὖν Διὸς οὐκ ἐς ὄντειδος
ἔρω·

25. τὸ δὲ τᾶς λευκοπτέρου Ἀμέρας φίλιον βροτοῖς
φέγγος ὅλοὸν εἶδε γαῖαν, εἶδε Περγάμων ὅλεθρον,
τεκνοποιὸν ἔχουσα τᾶςδε γᾶς πόσιν ἐν Θαλάμοις, ὃν
ἀστέρων τέθριππος ἔλαβε χρύσεος ὄχος ἀναρπάσας
ἔλπιδα γῇ πατρίᾳ μεγάλαν· τὰ θεῶν δὲ φίλτρα
φροῦδα Τροία.

ANNOTATIONES.

АТОИТАОИИА

I. HYMNI HOMERICI.

1. 1. **M**ercurius in monte Arcadiae Cyllene partu editus esse dicebatur.
2. 2. Minerua ob eam causam a Graecis Ἐργάνη dicta est. — 3. Iungendum est *οἱ περ*.
3. 3. **Ἐλικῶνα**) Non mons Boeotiae huius nominis, sed potius urbs Achaiae, quae alibi Ἐλίκη appellatur, intelligenda est (cfr. Hom. II. VIII, 203). Inde Neptunus **Ἐλικώνιος** dicitur. — **Αἰγάς**) Huius nominis plures urbes erant, ex quibus h. l. intelligenda est ea, quae in Achaia erat, nisi forte significatur insula quaedam parua prope Euboeam sita, Neptuno sacra. — 5. **ἵππων δμήτηρα**) Inde **Ἴππιος** appellatus est. (Cfr. VI, A, 1, 1.)
4. 1. **ἐρίβομον**) propter tumultum in orgiis celebrandis excitatum. — 3. Bacchus primum Inoni, deinde nymphis Nysaeis educandus est traditus. Ubi mons Nysa fuerit, dubium est; Thraciae montem fuisse plerique consentiunt. — 12. **ἐς ὥρας**) *ad idem tempus*, id est uindemiae.
5. 1. **χονσηλάκατον**) *aureis sagittis instructam*. — **κελαδεινήν**) propter tumultum uenatorum canumque. — 8. **κλαγγῆς θηρῶν**) rugitus ferarum, uenatione excitarum. — 22. *Te uero etiam aliis cantibus celebrabo.*
6. 3. **ἐρνσίπτολιν**) Inde **Πολιὰς** siue **Πολιοῦχος** dicebatur (VI, A, 1, 5). — 4. **Τριτογενῆ**) ex capite

Iouis ortam; τριτῷ enim apud Aeoles caput significasse dicitur.

7. 4. Taygetus mons in parte occidentali Laconices situs in promontorium Taenarum desinit. — 8. οἱ δὲ ἀπὸ νηῶν) nautae.

II. IDYLLIA.

1. Cfr. V, A, 18. — 8. ὁ τυρθός) paruuus.
2. 5. γύον δονεύμενος) mente mota. — 8—11. Cfr. V, A, 9. — 10. Λυκίδαν) amicum Bionis.
3. 1. Ἔσπερε) Lucifer, pulcherrima stellarum. — 4. κῶμον ἄγοντι) ad amicam cantibus celebrandam abeunti. (Cfr. 14, 1.) — 8. συνέρχασθαι) h. l. amorem adiuuare.
4. 11. ἄγρια) ἄγριως. — 14. Ἄΐδεω βασιλῆα) Plutonem. Apud Homerum Ἄΐδης siue Ἄιδης ipse deus Orci est. — 23. τὸν Ἀλιον) Apollinem, qui recentioribus deus solis erat.
5. 1. Alpheus, Elidis fluuius Olympiam et Pisam, ubi ludi Olympii dabantur, praeterfluens, Arethusae nymphae amore captus, eam sub mari in Siciliam persecutus est, ubi nympba postea habitauit in fonte eiusdem nominis, qui erat Syracusis in insula Ortygia. (Cfr. Ouid. Met. V, 572 sqq.) — κουνηφόρον) quia οἱ Ὄλυμπιονίκαι coronis oleagineis coronabantur. — 3. ἔδνα) Fluuius cum nympba fontis matrimonium initurus dona affert ludorum Olympiorum reliquias. — κόνιν ἰράν) ubi athletae certabant. — 5. Cfr. Hom. Il. II, 753 sqq.
6. 13. τὸν ἄγριον) τὸν ἄγροῦκον.
7. 3. ἐστέψατο ποίην) gramine coronata est. — 13. βοηγενέεσσι) quia in bouis plagis imperfecti cadauere nasci putabantur, quam rationem Aristaeus, Apollinis

filius, primus inuenisse dicitur. (Uirg. Georg. IV, 281 sqq.) — 15. *νεόδρυτα κάλλεα υηροῦ* fauum pulchrum, nouo melle perfusum.

8. Colloquuntur duo pastores fictis nominibus.
9. Adonis, Cinyra, Assyiae aut Cypri rege, eiusque filia Myrrha natus, tanta erat pulchritudine, ut a puero a Uenere amaretur eique ab Ioue adiudicaretur, etsi Proserpina puerum per incestum natum sibi vindicare frustra conata esset. Adolescens hortis et uenationi operam dabat, donec uenans ab apro ictus occidit et Proserpinæ traditus est. Ueneris tamen precibus ab Ioue concessum est, ut quotannis senos menses Adonin secum haberet. (Ouid. Met. X, 503 sqq.) — In Adonidis honorem multis locis Adonia a mulieribus agebantur, ut Theocriti tempore Alexandriae (Theocr. XV.), quorum una pars erat ἀγανισμὸς, altera εὐρησις. In illa mulieres planctu et clamoribus (*αἱ αἱ* maxime uociferabantur) Adonin mortuum lugebant, floresque ignis calore pubescentes (qui κῆποι τὸν Ἀδωνίδος dicebantur) in mare proiciebant; hanc uero, scilicet quod Adonis ad Uenerem reuertisset, summa laetitia celebrabant. — Adonidis fata anni rationes significare uidentur, cuius una pars, uer et aestas, pulchritudine et amoenitate florum fructuumque laeta est, sed ab altera imbrium plena uincitur (*ἀγανισμός*), ita tamen, ut uicissim redeat (*εὐρησις*). (Meisling, Idylliske Digte af Bion p. 52 sqq.) — Fieri potest, ut hoc carmen Adoniis olim cantatum sit. — 1. *Αἰάζω τὸν Ἀδωνιν*) Adoniis enim clamabant mulieres: *αἱ αἱ τὸν Ἀδωνιν.* — 3. Cypri in oppido Papho colebatur Uenus, unde et Cypris et Paphia (u. 64) appellata est. Cynras in hac insula sacra eius instituisse dicitur. — 14. *ὅτι*; cfr. u. 57. —

17. *Κυθέρεια*) In insula Cythera, a meridionali parte Laconices sita, templum erat Ueneris Uraniae, quae prope eam insulam e mari orta esse dicebatur. (Hesiod. Theog. 191: *πλῶτον δὲ Κυθήρουσι ζαθέοισιν Ἐπληγῆ*, ἐνθεν ἐπειτα περίδόντον ἵκετο *Κύπρον* κ. τ. λ.) — 18. *παιᾶδα*) puerum, id est adolescentem amatum. — 57. Etiam Uenus etsi dea Orcum metuit et abominatur. — 58. *πόθος*) meum desiderium, Adonis. — 60. *κέστος*) redimiculum Ueneris, quo amor et instrumenta eius omnia continebantur. (Hom. Il. XIV, 214 sqq.) — 70. Adoniis simulacrum Adonidis in lecto exponebatur. — 78. *τὸ σὸν μύρον*) tuae deliciae. — 82. *εὐπτερον*) sagittis pennatis plenam. — *ἀγε*) fregit. — 87. In nuptiis faces et coronae adhibebantur, et *Υμὴν, ω̄ Υμέναιε* clamabatur. — 96. *οὐκ ἔθέλει*) non uult, ut *οὐ φησι*, negat. — *Κώρα*) Kóρη, Cereris filia, Proserpina. — 98. *εἰς ἔτος*) Quotannis enim uerno tempore Adonia agebantur.
10. 1. *Αἴλινα*) cfr. u. 5 et 125 et 4, 11. — *Δώριον* *ὑδωρ*) fontes Siciliae, bucolicae poësis patriae (cfr. u. 12 *Δωρὶς αἴοιδά*), quam regionem Dores incolebant. — 6. Delphinium Aiakis (sic enim a botanicis nuncupatur *όνάκινθος*) in medio folio inscriptum habet ΑΙΑΙ, quod ad querelas Apollinis Hyacinthum a se disci iactu interfec- tum lugentis aut ad Aiakis nomen poëtae antiqui referebant; nam ex alterutrius moribundi sanguine florem illum natum fingebant. (Ouid. Met. X, 215 et XIII, 395.) — 14. Hortatur cycnos ad Strymonem, Thraciae fluum, ex qua terra Orpheus fuit, habitantes, ut in Bionis honorem naeniam canant, qualem olim Orpheo imperfecto cantauerint. — 17. *κώραις Οἰαγρίσι*) Nymphis Thraciae,

ex Oeagro, Orphei patre. — 18. Bistones Thraciae gens erant. — *Δώριος Ὀρφεύς* qui apud Dores Orphei similis fuit. — 23. *βόες*) quos Bio ὁ βουνόλος pauisse singitur. — 26. Dii pastorum lugent, inter quos Apollo, qui in Thessalia apud Admetum pastor fuerat, idem *Μουσαγέτης* et poëtarum deus. — 34. Mel mortuum est prae maerore, id quod proprium erat apum. — 37. „Delphinus non homini tantum amicum animal, uerum et musicae arti, gemitum humano similem edit.” (Plin. Hist. Nat. IX, 7 sqq.) — 38. Significantur narrationes mythicae de Aëdone, Pandarei filia, Itylum, quem ex Zetho pepererat, sed inuita occiderat, lugente (Hom. Od. XIX, 518 sqq.) et de Procne (siue illa Philomela fuit) Ityn, suum et Terei filium deplorante, quarum illa in lusciniam, haec in hirundinem mutata est. — 40. Alcyone, Aeoli filia, mortem Ceycis mariti lugens in auem cognominem mutata est cum coniuge, qui, dum illa nidum seruat, cum clamore circumuolat. (Ouid. Met. XI, 410 sqq.). — 41. *ηρύλος* secundum nonnullos idem est atque alcyon mas. Alii legunt: *κεῖρις ἄειδεν*; in hanc enim auem Scylla, Nisi filia, mutata est. (Uid. Virgilii uel potius Cornelii Galli Ciris.) — 43. Quum Memnon, Aurorae et Tithoni filius, ab Achille imperfectus et in rogum impositus esset, aues ex fauillis natae sunt, quae quotannis quasi inferias eius agere dicebantur. (Ouid. Met. XIII, 576 sqq.) — 49. *ὅρνιθες* gallinae. — 58. *Γαλάτεια*) Nerei et Doridis filia, quam amauit Polyphemus Cyclops. Cfr. 12. — 69. Cfr. 9, 12 et 45. — 72. Meles fluuius Smyrnam praeterfluit, isque Homeri pater fuisse dicebatur. De Homeri patria uid. IV, 19. — 75. Bio igitur Smyrnae natus erat. — 83. *ἀδέα*) Dor. = *ἡδύν* (11,

- 17) et ἡδεῖαν. Cfr. 13, 8. Hom. Od. XII, 369: ἥδὺς ἀὐτηγ. — 88. Ἀσηρα) Boeotiae oppidum, ubi Hesiodus natus erat. — 89. Ὑλαι) Secundum plerosque Cynoscephalae Pindari patria erat. Uixit Thebis. — 91. Τήιον ἄστυ) Tei, in urbe Ioniae, Anacreon natus erat. Alii scribunt: Κήιον ἄστυ, id est Iulis in insula Ceosita, Simonidis patria. (Cfr. de his poëtis caput V.) — 92. Archilochus Parius (circ. a. 650), iambicae poësis auctor, ab Homero proximum locum tenere existimabatur. Cfr. IV, 41. — 94. Ante hunc uersum nonnulla exciderunt, quorum loco in editionibus plerisque supplementum quoddam inseritur. — 95. Αὔσονικᾶς) Moschus in Magna Graecia uisisse uidetur. — 110. Praeter ea, quae hoc uersu et proximis continentur, nihil de Bionis morte scimus. — 117. Ὁδυσσεύς) Uid. Hom. Od. XI. — 118. Ἄλκείδᾶς) Hercules, Alcaei nepos. — 122. Proserpina in Sicilia nata ibique in Hennensium nemore a Plutone rapta cum Cerere matre in eadem insula religiosissime colebatur (Cic. Uerr. IV, 48 sqq.) — 124. *Ut Eurydicen, ita te quoque reddet.*
11. 1. Tres filiae Cadmi enumerantur, quarum una Agaue Pentheum ex Echione pepererat. — 4. ἀσφοδελὸν τὸν ὑπὲρ γᾶς) Erat enim etiam apud inferos ἀσφοδελὸς λειμῶν (Hom. Od. XI, 539 et saepius). — 7. κίστας) In cista mystica instrumenta sacra seruabantur, quae profanis aspicere non licebat. — 8. εὐφάμως) linguis fauentes, tacitae. — νεοδρέπτων) Quod proprium est frondium, aris tribuitur. — 17. ἐκ ζωστῆρος) id est ζωστῆρι. — ἰγνύα) = ἰγνύν. (Cfr. 10, 83.) — 27. οὐκ ἀλέγω) non reprehendo. — 29. Quid sibi uelit haec pueri nouennis commemoratio, ignotum est. — 31. αἰετός) augurium;

cfr. Hom. Il. XII, 243. — 33. Dracanum Icariae insulae promontorium est.

12. Ad Niciam, medicum Milesium. Cfr. V, A, 20. — 3. *Πιερίδες*) a Pieria, quae Thessaliae regio erat prope Olympum. — 4. *ἐπ' ἀνθρώποις*) in hominum potestate. — 10. Mala et rosae et cincinni puellis dono dari solebant. — 12. *αὐται*) ipsae, sua sponte. — 26. *ματρὶ*) Thoosa, Nympha marina, Phorcynis filia, Polyphemum ex Neptuno peperit (Hom. Od. I, 71.). — 33. *ἥσ*) = *εἰς*. — 50. Si nimis hirsutus tibi uideor, facile patiar te pilos adurere; ligna non desunt. — 57. *πλαταγώνια*) Ex foliorum brachio aut manu impositorum ac deinde percussorum strepitu omina capiebantur. Nam si clarus sonus editus esset, rem optatam prospere euenteram putabant. Tale folium appellatur etiam *τηλέφιλον* (14, 28). — 61. A suis discere non potest. — 72. Reuocat se ab insania. — 75. *τὸν φεύγοντα*) Prouerbii loco dictum est. — 79. *τίς*) aliquis, cum ui dictum est. — 81. Quam si medico pecuniam dedisset.
13. 8. *ἄδεα*) Uid. 10, 83. — 11. Ut fascinationes et mali oculi auerterentur, ter in sinum spuebant. Quod imprimis tum factum est, si quis aut sibi placuisset aut ab aliis laudatus esset. — 34. *βάτᾳ*) Anchisae. — 39. Latmus mons Cariae est. — *εἰς ἔνα κάθευδε*) una dormiuit. Dicitur item *εἰς μίαν καθεύδειν*. — 40. *Πέα*) Mox u. 43 cum Cybele confunditur. — *βωκόλον*) Atyn, quem, quum Nymphae amori se dedisset, plorauit. — 41. *παῖδα βοήνομον*) Ganymedem. — 44. Optat, ut Uenus, sui incommodi auctor, ne meliore condicione sit.
14. 1. *Κωμάσδω*) Cfr. 3, 4. — 3. *τὸ καλόν*) *καλῶς*;

- cfr. u. 18. — 4. ἐνόρχαν) τράγον. — κορύξη) feriat. — 26. καικα) καὶ αἱ κε. — τὸ τεὸν ἀδύ) quod tibi gratum est. — 28. τηλέφιλον) Ibid. 12, 57. — ποτιμαξάμενον) h. l. passiu usurpatum est. — 30. κοσκινόμαντις) Cribrum ad fures detegendos ita adhibebatur, ut is pro conuicto haberetur, cuius nomine audito cibrum filo religatum motum esset. — 31. παραιθάτις) quae messores sequitur. — 34. ἀ Μέρουνωνος) Θυγάτηρ. — 36. Ex palpitatione (παλμῷ) omina capiebantur. — 42. Ὁθρονος) montis Thessaliae. — 44. μάτηρ) Pero, Nelei filia, ei, qui Iphicli boues adduxisset, praemio a patre proposita. — 49. Endymion, quem Luna amabat, ab Ioue impetravit, ut immortalis factus semper dormiret. — 49. Ad Iasionem, Minois filium, in prato dormientem descendit Ceres, ex eoque Plutum peperit.
- 15.** 3. πνοδοτρίχω) ξανθώ. — 10. Non me uinces cantando, ne si uitam quidem periclitere. — 32. Sequuntur uersus elegiaci, de quibus uid. p. 30. — 51. In silua uersatur Milo. — κόλος) hircus cornibus carens. — 56. Prospiciens oves simul pascentes et usque ad Siculum mare. Et μᾶλα et ἔς ἄλα pertinent ad ἐζορῶν. — 76. τὸ πνεῦμα) fistulae cantus. — 90. ἀκάχοιτο) quia parentibus relictis in ignoti uiri potestatem uenisset.

III. ELEGIAE.

1. Ciues Ephesios hortatur poëta, ut Cimmeriis appropinquantibus fortiter resistant. — 5. τις) omnes. — 15. ἐρχεται) δι δειλός.
2. Et hoc carmen et id, quod sequitur, ex eorum genere est, quibus nomen fuit ὑποθήκαις. — 21. Cf. Hom. II. XXII, 71.

3. 1. Herculis genus sunt Spartani, quando quidem reges eorum ab Hercule originem ducunt. — 2. *αὐχένα λοξὸν ἔχει* oculos deflexit. — 9. *Et inter fugientes et inter persequentes fuistis.* — 31. Cfr. Hom. Il. XIII, 130 sqq.
4. 6. Midae et Cinyrae diuitiae in prouerbia abierunt. Ille, Gordiae filius, rex Phrygiae erat, hic uero Cypri, ubi in oppido Papho Ueneris sacra instituerat. Cfr. Il, 9, 3. — 8. *Ἀδρήστον* qui aduersus Thebas expeditionem fecit.
5. 1. *Πνθωνόθεν* Urbs Delphorum et *Πνθὼν* et *Πνθῶν* appellatur. (Cfr. IV, 10, 1 et V, B, 6, 18). — 5. *ἄρχειν βουλῆς* consilii capiendi initium facere. — 8. *Respondentes senatui rectis legibus.* *Πήτρα* apud Spartanos lex est. — Uid. Bojesen, Haandbog i de græske Antiquiteter p. 48 sqq.
6. Ex elegia Solonis, quae *Σαλαμὶς* inscripta est, nihil praeter hos uersus extat. Recitauit eam quasi furibundus, stans in saxo praeconis, magna Atheniensium multitudine circumdatus, quo ciues suos ad Salaminem a Megarensibus bello repetendam incitaret, quum propter priores clades lex esset, quae ei mortem minaretur, qui de ea insula repetenda tulisset. — 3. *Φολέγανδρος* et *Σίκινος* duae paruulae insulae sunt maris Aegaei, quae Cycladibus annumerantur. — 6. *Σαλαμιναφέτης* qui Salaminem hostibus cedit.
7. 6. Quum Sol a nonnullis poculo uestus esse dicatur (V, B, 4), sunt, qui legant *κύλη* (id est *κύλιξ*). — 8. *χώρου Εσπερίδων* in Africa occidentali.
8. 1. Cfr. Hom. Il. VI, 146. — 9. *Quum iuuentus praeterfluxerit.* — *τοῦτο τέλος ὥρης* αὐτῇ ἡ ὥρα.
9. 1. Cfr. Horat. Epp. I, 6, 65.

10. Elegia Anacreontis Teii, de quo uid. p. 50.
11. 5. *προδώσειν*) se defectum. — 15. Precantes, ut sibi liceat esse iustis.
12. 3. *Ηίσης* riuus prope Pisam et Olympiam. — 7. Olympionicae praeter alia loco insigni honestabantur ludis et alimentis publice datis, ut Athenis in Prytanio (Plat. Apol. Socr. p. 36 D). — 10. *Haec omnia assequeretur non tam dignus, quam ego sum.*
13. 3. Eurotas per urbem Spartam fluxit. — 6. Cfr. Hom. Od. IX, 34 sqq.
14. Cyrnum, Polypaidis filium, alloquitur poëta.
15. 6. *Ακανθα νόρη*) Nobilis erat pulchritudo mulierum Spartanarum (IV, 16, 2).
16. Andromache fortunam suam deplorat. — 5. *περὶ τείχη Τροίας*. Homerus Achillem Hectoris cadauer circum Patrocli tumulum raptantem facit (Il. XXIV, 14 sqq.). — 12. Andromachen Neoptolemus, Achillis filius, Phthiam profectus pro pellice habuerat; iam uero Hermionam, Menelai et Helenae filiam, in matrimonium ducere uult.
17. Naenia postremae aetatis. Phronto, iuuenis dicendi studiosus, de morte sua praematura querens et matris Politiae luctum dolens fingitur.

IV. EPIGRAMMATA.

1. De Simonide uid. p. 66.
2. Ab Amphictyonibus incisum in cippo eorum, qui apud Thermopylas ceciderunt. — 2. *ὅμιλοι ὅμηραις*.
3. Eodem consilio incisum, quo antecedens.
4. De Aeschylo uid. p. 78.
5. Timocreon athleta et poëta nobilis erat, Themistoclis

aequalis, quem carminibus insectatus est. — Athletae roboris augendi causa multa carne uescebantur.

6. Inscriptum in statua Panis Athenis consecrata. Pan enim ante pugnam Marathoniam ab Atheniense quodam uisus et auxilium pollicitus esse dicebatur. (Herod. VI, 105.)
7. In tripode Delphis consecrato.
8. In basi crateris Byzantii consecrati.
9. In ense, qui Helicaonis fuisse dicebatur. — 4. *Ἀγτοῦδον*
Ἀπόλλωνος.
10. 1. *Πυθοῖ* uid. ad III, 5, 4. — 2. Hom. Il. XXIII,
264 et 511. — Hoc epigramma, ut antecedens, post
longum demum tempus inscriptum est.
11. (Metrum 1.) De Archilocho uid. ad II, 10, 92.
12. Praxiteles, nobilis statuarius (circiter a. 350) duas Ueneres fecit, unam uelatam in insula Co collocatam, alteram nudam Cnidi, quae erat Lacedaemoniorum colonia in ora
Cariae sita. Scripsit hoc epigramma Plato, clarus ille
Academiae auctor (430—348), cuius plura epigrammata
extant.
13. De armorum iudicio uid. Hom. Od. XI, 543 sqq. et
Ouid. Met. XII, 621 sqq. ac XIII, 1 sqq.
14. 1. *Γύμνον*) sine clipeo, *ξιψάσπιδα*.
15. Aenigma Sphingis ab Asclepiade mythographo (circ. a.
360) in libris, quibus nomēn erat *Τραγῳδουμένοις*,
uersibus expressum.
16. Oraculum Megarensibus datum, quum a deo gloriabundi
quaesissent, quo loco se haberet. — 1. *τὸ Πελασγι-*
ζὸν Ἀργος) Phthia siue Phthiotis, pars Thessaliae meridionalis (Hom. Il. II, 681), quemadmodum etiam Peloponnesus appellata est *τὸ Ἀχαικὸν Ἀργος*. Aliud est

- τὸ Αμφιλοχικὸν Ἀργος*, Acarnaniae oppidum. — 2. Cfr. ad III, 45, 6. — 7. *Μεγαρῆς*) trisyllabum est.
17. In honorem Milonis Crotoniatae, athletae nobilissimi, qui sexiens Olympiae uicerat (circ. a. 450). — 2. *ἐν Αἰδίς εἰλαπίναις*) in *Iouis epulo*, id est ludis Olympiis. — 6. Cfr. III, 42, 3. — 8. Ut inter athletas corporis robore excelluit Milo, ita etiam uoracitate. Carnis uicinas minas (17½ ℥) comedisse et totidem panis, uinternos congios (10 Potter) potasse dicitur.
18. Callimachus Cyrenaeus (270), grammaticus Alexandrinus, multa et grammatica et historica scripta reliquit atque etiam poëmata, ex quibus hymni aliquot et epigrammata extant. — 1. *Αταρνεὺς* erat regio et oppidum Mysiae ex aduerso Lesbi.
19. 4. Ithaca, Ulixis patria. — 5. *Κυκλωπείη*) muris Cyclopiis circumdata, quorum maxima pars etiamnunc extat. (Cfr. VI, B, 7, 55.) — 6. Athenienses erant *αὐτόχθονες*. — 8. *ἥμερίοις*) mortalibus.

V. CARMINA LYRICA.

A. Genus Aeolium.

1. (Metr. 2.) Scriptum est dialecto Aeolia, cuius hoc inter alia proprium est, ut accentus quam longissime a fine uocabuli retrahatur, exceptis tamen particulis; ut spiritus asper non ponatur, nisi ubi in aliis linguis radix s aut j litteram continet; ut littera F (*βαῦ*, *δίγαμμα*) saepe, quem in uetustissima Graecorum lingua locum occupauerit, eum retineat; ut ν littera ante σ posita semper uocalis antecedens in diphthongum i littera terminatam mutetur; ut α productum, quemadmodum apud Dores, praeualeat. In

- declinatione tertia accusatiuus in *v* saepe exit, feminina in *ω* cadentia in genitio *ως* habent; in uerbis infinitiuus in *ην* plerumque cadit. — Cfr. Horat. Od. I, 14. —
1. *ἀσυνέτην*) insin. uerbi, q. e. *ἀσυνέτημι*. — (*Uides*) etiam uentorum seditionem insanire. — 3. *ὸν*) *ἄνα*. — 5. *μόχθεντες*) a *μοχθέω*. — 6. *περέχει*) *ὑπερέχει*. — *χόλαισι*) *χαλῶσι*.
 2. (Metr. 3.) Lingua Aeolia. — 3. *ὸνίαισι*) *ἀνίαις*. — 5. *τιθε*) *huc*; cfr. 20, 5. — *αἱ ποτα*) *εἰ ποτε*. — *κατέρωτα*) *καὶ ἀτέρωτα* (*ἐτέρωτε* ut *ἄλλοτε*, cett.). — 6. *αὔδως*) ab *αὔδω* = *αὐδή*. — *πήλνι*) *τήλοσε*. — 9. *ὑπαζεύξαισα*) *ὑποζεύξασα*. — 10. Passeres propter lasciuiam et fecunditatem Ueneri sacri erant. — 11. *δίνεντες*) a *δινέω*. — 18. *Πείθων*) acc. uoc., q. e. *Πείθω*. — 19. *λαῖς*) *λῆς*, *ἔθέλεις*. — *ἄγην*) *ἄγειν*. — *Ψάπφα*) *Σαπφοῖ*. — *φίλει*) *osculatur*.
 3. (Metr. 3.) Lingua Aeolia. — 1. *κῆνος*) *ἐκεῖνος*. — 2. *ῶνηρ*) *ὅς ἀνήρ*. — 3. *φωνείσας*) *φωνούσης*. — 5. *γελαίσας*) *γελώσης*. — 6. *ἐπτόασεν*) a *πτοέω*. — 7. *είδω*) *ἰδῶ*. — *βρόχεα*) *βραχέα*, id est *βραχέως*. — 9. *φέαγε*) *ἔαγε*. — 10. *χρῶν*) *χρῶτα*. — 11. *διπάτεσσι*) *δύμασι*. — *δρημι*) *δράω*. — *ἐπιδρόμιβεισι*) ab *ἐπιδρόμοιβέω*. — 14. *παῖσαν*) *πᾶσαν*. — *ἄγρει*) *αἴρει*. — 15. *τεθνάζην*) *τεθνηκέναι*. — *ἐπιδεύσην*) *ἐπιδεύσειν*. — *Uideor mihi parum abesse a moriendo*.
 4. (Metr. 4.) 4. Prope Magnesiam, Cariae urbem, ubi Diana sanctissime colebatur, Lethaeus fluuius in Maeandrum influit.
 5. (Metr. 4.) 9. Cleobulus, puer eximia pulchritudine praeditus, apud Polycratem Sami uixit. — 11. *Δεύννος*) Sic *Διόνυσος* a Samiis appellabatur.
 6. (Metr. 4.) 1. *Σφαίρη*) Malis enim amantes sese inuicem pete-

bant. — 3. *νήνι) νεάνιι.* — *σάμβαλον) σάνδαλον.* — 8. *ἄληγν) iuuvenilem.*

7. (Metr. 5.) Tanquam *συμποσίαρχος* siue magister bibendi seruis imperat et conuiuas adhortatur poëta. — 3. Sertis redimiti Graeci potabant. Cfr. 13, 7. — 10. *Ἀναβασσαρεῖν* deriuatur a cognomine Bacchi, quod est *Βασσαρεύς*. — 11. Cfr. Hor. Od. I, 27. — 13. Scythae merum (*άκρατον*) potabant.
8. (Metr. 6.) Puella superba cum equa comparatur. Cfr. Hor. Od. III, 11. — 6. *Neque enim prudentem equitem habes, qui te uinculo inecto domet.*
9. (Metr. 7.) Hoc carmen et nouem, quae sequuntur, ab Anacreontis imitatoribus facta sunt.
10. (Metr. 7.) 5. *τὸ νηπτόν)* facultas natandi.
11. (Metr. 5.) 11. Moris erat Graecorum cippos unguentis et coronis ornare et liquores uarios in tumulos effundere. — 17. Cfr. Uirg. Aen. VI, 644.
12. (Metr. 7.) 10. *τερπνά) hilare.* — *τὰ Μοίρης) ἡ Μοίρα.*
13. (Metr. 7.) 1. Gyges, rex Lydiae, unus e maioribus Croesi. — 7. Cfr. 7, 3.
14. 1. (Metr. 7.) *Tὸν ἄργυρον)* hoc argentum, quod tibi tradidi. — 7. In sidus, cui *Ἄμαξα* siue *ἄρκτος* nomen datum, Callisto mutata est. (Ouid. Met. II, 409 sqq.). — 8. *στργνὸν Ζρίωνα)* quia et oriens et occidens uehementes tempestates concitat. Orion uir pulcherrimus et uenandi studiosus ab Aurora amatus, sed a Diana imperfectus est. Post mortem inter sidera relatus est. (Cfr. Hom. Od. V, 121 sqq. XI, 571 sqq.). — 9. *Πλειάδων*) Septem filiae Atlantis in totidem stellas mutatae sunt. — 10. *Βοώτεω)* Magna stella est in uicinia plaustri siue arcti, unde etiam *Ἄρκτονρος* dicitur siue *Ἄρκτοφύλαξ*. —

14. *Αναίω*) Baccho, ἀπὸ τοῦ λύειν τὰς μερίμνας. —
15. *Βάθυλλον*) puerum a se amatum. (Cfr. 16, 1.)
15. (Metr. 7.) 4. Solem Oceani humoribus ali credebant Stoici. — 5. A sole luna lumen habet.
16. (Metr. 5.) 6. *πηγὴ πειθοῦς*) fons, qui nos inuitat.
17. (Metr. 8.)
18. (Metr. 7.) Cfr. II, 1.
19. (Metr. 7.) 28. *ἄγαλμα*) statua, perfectae pulchritudinis exemplum. — 46. *ἔρωτας*) ἔρωτικοὺς ὁδόντας.
20. (Metr. 9.) Scriptum dialecto Aeolia. — 2. *Quarum animi domestici laboris studiosi sunt.* — 3. *ὑμάρτη*) ὅμαρτει. — *πόλιν Νείλεω*) Miletum, a Nileo, Codri filio, conditam. — 4. Templum Ueneris marinae, quae Mileti religiosissime colebatur, in arundineto extructum erat. — 7. *Νικίαν*) cfr. II, 1, 2. — 9. *χέρδας*) χεῖρας. — 10. *ἀνδρεῖοις πέπλοις*) ἀνδρείους πέπλους. — 11. *ὑδάτινα*) caerulea aut pellucida. — 12. *μαλακοὶς πόκοις*) μαλακοὺς πόκονς. — 13. *Θευγενίδος*) uxoris Niciae. — 15. *ἔβολλόμαν*) ἔβονλόμην. — 16. *δόμοις*) δόμους. — *εὔσαν*) οὐσαν. — 17. Syracusarum conditor est Archias Corinthius (a. 734). — 18. Siciliae tria promontoria sunt, Pachynum, Pelorum, Lilybaeum, unde a poëtis *Τρινακρία* dicitur. — 20. *νόσοις λυγραίς*) νόσους λυγράς. — 24. *τῶπος*) τὸ ἔπος. —
21. (Metr. 3.) Melinno quae fuerit et quo tempore uixerit, dubium est. Carmen eius in honorem deae Romae scriptum est. — 3. Romae pro Olympo est terra et urbs Roma. — 19. Iung. *ἀνεῖσαι εὔσταχνν καρπὸν ἀπ' ἀνδρῶν* (prouentum uirorum) ὅπως *Δάματρος καρπόν*.
22. (Metr. 10.) 1. *Υγιαίνειν*) trisyllabum est h. 1.
23. (Metr. 11.) De Timocreonte uid. IV, 5.

24. (Metr. 10.) In honorem Harmodii et Aristogitonis, quos quamuis falso Hipparchi morte Athenas liberasse putabant Athenienses. — 1. Panathenaeis magnis myrtorum rami ad sacra adhibebantur, quibus coniurati enses abscondiderunt. — 3. τὸν τύραννον) Ἰππαρχον; neque tamen hic fuit tyranus, sed frater maior Hippias. — 6. νήσοις ἐν μακάρων) ad Oceanum, ubi heroes Saturno rege uiuunt et terra ter in anno fruges edit.
25. (Metr. 12.) Carmen Hybriae Cretensis, describens, quid intersit inter dominos et seruos Cretensium, quorum condicio eadem fere erat, quae helotarum Spartae. — 5. μνωῖας) familiae, unde μνωῖας, seruus.
26. (Metr. 10.) Quattuor scolia deos celebrantia. — 14. Βρομίαις Νύμφαις) ταῖς Βάκχαις.
27. (Metr. 13.)

B. Genus Doricum.

1. (Metr. 14.) Ἐυβατήριον Tyrtaei, a Spartanis in pugnam eunibus cantatum. — 2. νοῦροι πατέρων) filii patribus digni.
2. (Metr. 15.)
3. (Metr. 16.) Dicitur hoc carmen esse Arionis τοῦ διθνόρευστοιον, Methymna, Lesbi urbe, oriundi, qui Periandro imperante Corintho Tarentum nauigans a nautis praedae cupidis in mare deiectus, sed a delphine exceptus et Taenarum, Laconiae promontorium, uectus est. (Herod. I, 23—24.) Carmen spurium esse uidetur.
4. (Metr. 17.) Particula carminis Stesichorei, quo Herculis aduersus Geryonem expeditio descripta est. Cfr. III, 7. — 5. πάις Διός) Hercules.
5. (Metr. 18.) Ἔγκώμιον eorum, qui ad Thermopylas ceciderunt. — 5. ἀνδρῶν ἀγαθῶν) quippe fortium uiorum. — 6. In sepulcro eorum habitat gloria Graeciae.

6. (Metr. 19.) In honorem Ergotelis *τοῦ δολιχοδρόμου*, id est cursoris, qui stadium quater et uicies percurrit. — 2. Fortuna Parcarum una est secundum Pindarum et filia Iouis Liberatoris, quo cognomine hic deus Himerae in Sicilia cultus esse uidetur, postquam ea urbs tyranno crudeli Thrasydaeo, Theronis filio, liberata est (a. 472). — 3. Mercatura et nauigatio in tua potestate est. — 6. Hominum spes tanquam in mari sursum deorsum fertur per errores. — 12. *βαθύ ingens.* — 12. *πεδάμειψαν* nacti sunt. — 14. *ἐνδομάχας ἀλέκτωρ* id est ἡ τιμὴ τοῦ ἀλέκτορος. — 15. *τιμὰ ποδῶν* praeclara uis pedum. — Cretae tantum in patria certasses, nec ad ludos sacros uenisses. — 16. Cnosus erat oppidum Cretae. — 19. Himerae thermae erant nobiles, quas Nymphae in Mineruae gratiam Herculi aperuisse dicebantur. — *οἰκείαις ἀρούραις* quia ciuitas Ergoteli ab Himeraeis data erat.
7. (Metr. 20.) Ebrii omnia se assecutos esse putant. — 5. *Spes animos erigit.* — 6. *αὐτόθε* statim. — *ηρήδεμνα* pinnas. — *λένει* soluere se putat.
8. (Metr. 21.) Aiphron Sicyonius, qui hunc *παιᾶνα* scripsit, seculo quinto uixisse uidetur. — 2. *ἴσοδαιμονος* qua deorum similes sumus. — 6. *λάμπει Χαρίτων* *έαρ* instar ueris a *Gratiis dati fulgent.*

VI. FRAGMENTA POETARUM SCENICORUM.

A. Aristophanis.

1. (Metr. 22.) Chorus, qui ex equitibus Atheniensium constare singitur, Neptunum Equestrem et Mineruam Poliadem adorat. — 1. *μισθοφόροι* mercenarios milites uehentes, — 2. *βαρυδαιμονούντων* qui *ἱπποτροφίᾳ* opes exhausti.

Neque enim nisi locupletissimi equos certaminum causa alere potuerunt. — 3. Σοννιάρατε) In Sunio, meridionali Atticae promontorio, Neptuni templum erat. — 4. Γεραίστιε) Geraesti in promontorio Euboeae meridionali item Neptuni templum erat. — Φορμίωνι) Phormio, dux Atheniensium, plures uictorias nauales bello Peloponnesio reportauerat. — τὸ παρεστός) Fabula acta est anni 424 initio. — 5. τῆς ἴερωτάτης) de qua dei, Minerua et Neptunus, certarunt, aut ubi religiones sanctissimae obseruantur. Cfr. 41, 8. — 6. Minerua Uictoriam manu gestans ab artificibus fingebaratur. — 7. Uictoria choros sequitur atque etiam in bello Atheniensibus fauet. — 8. τοῖς ἀνδράσι τοῖς δέ) choro equitum.

2. (Metr. 23.) Chorus mulierum Atheniensium, Thesmophoria in Cereris et Proserpinae honorem celebrantium, Mineruam et duas illas deas inuocat. — 3. πόλιν ἔχει) unde πολιοῦχος. — 5. δῆμος γυναικῶν) αἱ θεσμοφοριάζουσαι. — 7. ἄλσος) Eleusine, ubi templum Cereris erat et mysteria agebantur. — 9. λαμπάσι) facibus ardentibus. — 10. Θεσμοφόρω) Λημήτηρ et Κόρη, quae leges dederunt hominibus, eosque frugibus datis mansuetos reddiderunt.
3. (Metr. 24.) Chorus uirginum, quae nubes esse singuntur, deos inuocat. — 2. τριαίνης ταμίαν) Neptunum. — 3. ἡμέτερον πατέρα) nubium patrem. — 4. τὸν ἵππονώμαν) Ἡλιον, quadrigis uectum. — 6. Κυνθίαν πέτραν) in insula Delo. — 7. Ἐφέσον) ubi Diana colebatur. — 8. ἥριοχος) quae moderatur. — 9. Παρνασίαν πέτραν) in Phocide prope Delphos. — σὺν πεύκαις σελαγεῖ) qui taedis ardentibus fulges.
4. (Metr. 25.) Chorus nubium habitu indutus in orchestram introit. — 2. φανεραὶ φύσιν) ita ut natura nostra conspiciantur. — 3. ὅμμα αἱ θέρος) sol. — 5. Nubium ornatu deposito

deae uirgines fiunt. — 8. ἀρρήτων ἴερῶν) mysteriorum Eleusiniorum. Cfr. 1, 5. — πρόσοδοι μακάρων) preces et sacrificia. — 10. Βρομία χάρις) Bacchi festiuitas, Saturnalia. — Μοῦσα αὐλῶν) tibiarum cantus.

5. (Metr. 26.) Chorus nubium spectatores per ducem suum alloquitur. — 1. ροιτάς) qui in certamine chorico iudices sunt. Quinque erant numero ab archonte dati. — 16. ἐν Αἰγύπτῳ) ubi inundationes sunt annuae.

B. Tragicorum.

1. (Metr. 27.) Orestes patris mortem ulturus cum paedagogo suo domum redit ex Phocide, quo puer imperfecto Agamemnone, ne et ipse occideretur, ab Electra, sorore maiore, missus erat ad regem Strophium, Pyladis patrem. Quo melius omnium consilia perspiciat, paedagogum praemittit, qui falsum de morte sua nuntium afferat. Adest praeter Clytaemnestram et Electram chorus mulierum Argiuarum. — 5. πρέπει) insignis est. — 9. ἔδεξ. τὸ δηθέν) omen accipio. — 22. Ἐλλάδος πρόσχημ' ἀγῶνος) Graeciae decus certaminis siue honestum certamen. — 25. πρώτη ρόισις) primum certamen. — 27. Quum cursum corporis maiestati conuenienter perfecisset. — 45. Magnetes in orientali parte Thessaliae Magnesiam peninsulam incolebant. — 46. Aenianes Thessaliae gens erat. — 49. Ubi designatores sortitione facta eos et currus collocarunt. (*Ἐπηλαν ναι pro πῆλαντες*). — 56. Ut aliquis eorum axes et frementes equos praeuerteret. — 60. Circum columnam extremam (id est metam) breuissimo gyro sinistrorum flectit. — 62. δεξιὸν σειραῖον) dextrum funalem; quadrigis enim certabant. — 65. βίᾳ φέρονσιν) aufugiunt. — 65. In contrariam partem uersi,

dum sextum septimumue cursum perficiunt, (duodecim autem peragebantur) aduersas frontes impingunt in currum Barcaeum. — 67. Βαρκαῖοις ex Libya. Barca tamen Orestis tempore nondum condita erat. — 76. ὁ δέ ὁ Ἀθηναῖος. — 98. σῶμα σποδοῦ) corpus ex cineribus constans. — 101. ὡς μὲν ἐν λόγοις) ut in uerbis, quantum quidem uerbis assequi possumus.

2. (Metr. 28.) Hercule Trachinem ad Deianiram uxorem reuerso chorus mulierum Trachiniarum paeanem prae gaudio canit. —
 1. Ululatus erit in domo uirginum (*δόμος μελλόνυμφος*) et puerorum in Apollinis honorem. — 3. *προστάτιαν* deum tutelarem. — 4. *ῳ πάρθενοι* Chorus se ipsum alloquitur. — 5. *Ορτυγίαν* natam in insula Ortygia, id est Deli. — *ἀμφίπνων* facem utraque manu gestantem. Eadem enim est atque Hecate. — *γείτονας Νίυφας* Oreades prope Trachinem habitantes. — 7. *Excitat me ad certamen Bacchicum hedera*, qua coronata esse mihi uideor, quaeque me circumagit (*ὑποστρέψων*). — 10. Iam ipsum Herculis agmen ante oculos est.
3. (Metr. 29.) Chorus senum Atticorum Colonum, Atticae pagum, Oedipode praesente laudibus celebrat. Carmen eo quoque nobilitatum est, quod Sophocles a filio Iophonte in iudicium uocatus, ut quasi desipiens a re familiari remoueretur, hoc carmen recitasse iudicibus dicitur quaeuisseque, num id desipientis uideretur, quo facto sententiis iudicatum est liberatus. (Cic. Cat. Mai. 7, 22 et alibi.) — 1. *ξένε* Oedipu. — *γᾶς ἐπανλα* habitacula orbis. Duo genitiui ex eo, quod est *ἐπανλα*, pendent, *χώρας* et *γᾶς*. — 2. *ἀογῆτα* glareosum, oleis aptissimum. — 3. *ἀνέχουσα* τιμῶσα, colens. — *Θεοῦ* Bacchi. — 6. Peragrans cum nutricibus, de quibus uid. I, 4, 3. —

7. *καλλίβοτρυς*) floribus spissus. — 9. Cephisus prope Eleusinem in mare influit. — 13. Antiquissimo tempore in Attica sola fuisse dicuntur oleae. (Herod. V, 82; cfr. 9, 2). — 16. *φόβημα*) Lacedaemonii enim quum Archidamo duce (a. 431) in Atticam impetum fecissent, quas diras Athenienses iis, qui oleas cecidissent, imprecati erant, eas metuentes oleis pepercerunt. — 18. *Nemo neque iuuenis neque senex imperator delebit.* Significantur Xerxes iuuenis (Herod. VIII, 55) et Archidamus senex. — 22. *τοῦ μεγ. δαίμονος*) Neptuni. — 25. *ἀκεστῆρα*) ferociae equorum medentem. — 27. *Remus marinus* (id est nauis) saltat manibus remigum littora praeteruehens. 28. *ἐκαιωμπόδων*) multipedum, id est pernicium.
4. (Metr. 27.) Agamemno seruo seni de quiete heri sollicito, quae Calchas de immolanda Iphigenia sit uaticinatus, aperit. — 5. *ἀπειλαὶ καὶ φόνος*) minae necis. — 16. *πόλιν*) αὐτοῦ, raptoris. — 23. *ὁ τὰς θεᾶς κρίνας*) Paris trium dearum, Iunonis, Mineruae, Ueneris iudex. — 46. *Iubere uolebam Talthybiū omnem exercitū claro praeconio dimittere.*
5. (Metr. 27.) Nuntiatur Clytaemnestrae, quomodo Iphigenia, quum Diana immolanda esset, seruata sit. Adest chorus mulierum Chalcidensium.
6. (Metr. 27.) Iphigenia quomodo Aulide in Tauros uenerit, quodque somnium de Orestis morte habuerit, *προλογίζουσα* exponit. — 1. *Πίσσαν*) uid. III, 12, 3. — 2. *Οἰνομάον κόρην*) Hippodamiam. — 21. *φωεφόρῳ*) Diana h. l. cum Luna confunditur. — 60. *Στροφίῳ*) Phocidis regi, Pyladis patri.
7. (Metr. 30.) Chorus uirginum Chalcidensium de exercitus Graeci Aulide manentis multitudine et apparatu canens in

orchestram introit. — 2. Ἀρεθούσας) fontis Euboici. — 4. ὡς) quippe. — 6. Εὐρώτας) fluuius per Spartam fluens. — 9. Rubore perfunduntur puellae a uiris uisae. — 14. παῖς ὁ Ποσειδᾶνος) Nauplius. — 18. ἐξεπόνασεν) erudituit. — 33. Cfr. Hom. Il. II, 681 sqq. — 35. Νηρῆδες) propter Thetidem Nerei filiam, Achillis matrem. — 37. Apud Hom. Il. II, 559 sqq. Arguii octoginta naues habent et summum ducem Diomedem. — 39. Μεκίστει filius, Talai nepos Euryalus est. — 40. τρέψει) pro ἔτρεψε. — 41. Apud Homerum (ibid. 546 sqq.) Menestheus quinquaginta nauium Atheniensium dux est. — 42. ὁ Θησέως παῖς) Duos filios ex Phaedra habuit Theseus, Acamantem et Demophontem, quorum modo hic, modo ille bello Troiano affuisse dicitur. — 49. Cadmus draconem tenet propter dentes serpentis olim satos, unde Spartae extiterunt. — 50. Leitus apud Homerum (Il. II, 494) non solus, sed cum quattuor aliis Boeotis imperat. 52. Αἴας, Oilei filius, apud Homerum (l. I. 527) Locrorum quadraginta nauibus imperat, Phocensium autem totidem alios duces habent (l. I. 517). — 54. Θρονιάδα πόλιν) Thronium, Locrorum Epicnemidiorum oppidum. — 55. Κυκλωπίας) cfr. IV, 49, 5. — 58. Ἀδραστος) Polynicis filius, Adrasti Sicyonii nepos, quem Atridae regno aucto spoliauerant. Itaque modo in speciem Agamemnonis amicus est (ὡς φίλος φίλῳ). — 63. Alpheus, qui in uicinia Pyli per Elidem fluit, taurinis pedibus praeditus est. Capita taurorum dis fluualibus plerumque tribuuntur. — 64. Aenianes, Thessaliae gens, apud Homerum duas et uiginti naues implent (Il. II, 748). — 69. Apud Homerum cum tribus aliis Epeorum dux est Thalpius, Euryti filius (l. I. 615 sqq.). — 70. Taphii iusulam prope Acarna-

- niam tenebant. — 71. Echinades extra ora Acheloi sitae erant. — 73. Classis in orbem stat.
8. (Metr. 34.) Chorus mulierum Phthiotidarum Andromaches fortunam deplorat, quam Neoptolemus, Achillis filius, Phthiam duxit et pro pellice habet. (Cfr. III, 16.) — 1. *ὑπῆρξεν* initium fecit, quod cett. — 2. Quia currus tres deas gestabat, tres equi ei tribuuntur. — 4. *νεανίαν* Paridem. — *Iuerunt ad Priami filium.* 8. *πικρὰν δὲ σύγχυσιν* Audiatur ἔχονσιν, interitum afferentibus. Cfr. Herod. IV, 71: ἀναλαμβάνοντι τὸν νεκρὸν πατακενηρωμένον μὲν τὸ σῶμα, τὴν δὲ νηδὸν ἀνασκισθεῖσαν καὶ καθαρισθεῖσαν, πλέην κυπέρου καὶ..., συνεῳδαμμένην ὁπίσω. — 9. Purgamenta ab auersis trans caput iaciebantur. — 11. *δάφνας* Fortasse ea laurus intelligenda est, quae in aedibus Priami fuisse dicitur a Virgilio (Aen. II, 513). — 14. *Ἀημογέροντες* Troum senatores appellantur. (Hom. Il. III, 149.) — 15. *σύ* Andromache.
9. (Metr. 32.) Chorus captiuarum Troadum Troiae fata deplorat. — 2. Cfr. 3, 13. — 4. Oleagineis enim coronis et uictores Olympiae coronabantur et apud antiquiores Athenienses ciues de re publica bene meriti. — 7. *ἀνζόμενος πώλων* iratus propter equos, quos Laomedon Herculi ob Hesionen, filiam suam, a bellua marina, cui Neptuni placandi causa tradenda esset, liberandam pollicitus erat. Hesione autem liberata Laomedon Herculem, ut antea Neptunum et Apollinem, muri fabricatores, mercede pacta defraudauit, quare Troiam Telamone comite aggressus est. — 10. *κανόνων υκίσματα* murus factus ex lapidibus ad regulam exactis. — 15. *Ἄσομεδόντιε παῖ* Ganymedes. — 18. *εὐνάς* Cubilia pro maritis nominantur. — 19. *χάρισι τρέφεις* laetitia alis. — 24. Ganymedem

Ioui non exprobrabo. — 25. Ἀμέρας) Aurora. — 26. *Lux perniciosa uidit terram*, id est in perniciem eius. — 27. ἔχουσα) referendum est ad φέγγος Ἀμέρας, sed fem. genus usurpatum est, quasi dictum fuisse Ἀμέρα. — τεκνοποιὸν πόσιν) Tithonum, Laomedontis filium, ex quo Aurora Memnonem peperit. — 28. φίλτρα) h. l. amores.

METRA.

1. (IV, 40.)

—o c — — —o c — o c — o — o — — (uers.)

(Archilochius maior)

—o — o — | —o — o — | o — o — — (u. iambicus trimeter
acatalecticus)

cc — o — | —o — o — | o — o — — (u. iamb. trim.
catalect.)

2. Metrum Alcaicum. (V, A, 1.)

—o — o — | —o — o — o — — (bis) (u. Alcaic. hen-
decasyllabus)

—o — o — | —o — o — | —o — (u. Alcaic. enneasyll. siue
iamb. dimeter hypercatal.)

—o c — o c — o — — (u. Alcaic. decasyllabus)

3. Metrum Sapphicum (minus). (V, A, 2. 3. 21.)

—o — — | —o o — o — — (ter) (u. Sapphicus minor)

—o o — — (u. Adonicus)

4. (V, A, 4. 5. 6.)

— — — o o — o — — (u. Glyconeus)

— — — o o — — (u. Pherecrateus)

5. Metrum Anacreonteum. (V, A, 7. 11. 16.)

o o — — — o — — (u. Anacreon teus.)

6. (V, A, 8.)

— o — — | — o — — | — o — — | — o — — (u. tro-
chaicus tetram. acatal.)

— o — — | — o — — | — o — — | — o — — (u. troch.
tetram. catalect.)

7. (V, A, 9. 10. 12. 13. 14. 15. 18. 19.)

— — — | — — — (u. iamb. dimet. catal.)

8. (V, A, 17.)

— — — | — — — (u. iamb. dim. catal.)

— — — | — — — (u. iamb. dim. acatal.)

9. Metrum Asclepiadeum maius. (V, A, 20.)

— c |
— c | c — — c c — — c c — c — (u. Ascle-
piad. maior)

10. (V, A, 22. 24. 26.)

— c — c c — c — c — (bis) (u. Phalaecius)

c c — c — c c —

— c c — c — | — c c — c —

11. Systema trochaicum. (V, A, 23.)

— c — — | — c — c | — c — — | — c — — | — c

— — | — c — — | — c — c | — c — — | — c — c |

c c c — — | — c — — | — c — c

12. (V, A, 25.)

— c — — — c — c c — c c

— c c — — — c — c — c — c

— — c c — — — c — c — c

— — c c — c — c — c c — c —

— c — c c — c — c — c — c

13. (V, A, 27.)

— c c — c — c — | — c c — c c

— c c — c — c — | — c c — c c — c c

14. (V, B, 1.)

— c c — c c — | — c c — c (u. anapaest. dim. catal.)

15. (V, B, 2.)

— — — c c — c c — c — c — c —

— — c — | — c — —

- c c - c c - c c - c - c -
 -- c - - - | - c - c - -
 -- c c - | - c c - c - c - c
 --- - - - - c c - c c -

16. (V, B, 3.)

-- c c - - c c - c c - c -
 -- c c - c - -
 - c - c | c c c - - | - c
 - c - c - c - c -
 - - c c - c c - c c - c c -
 - - - c c - c c - c c - c c - - - - c
 - c c - c c - - - c c - c | -
 - c - c c - c - -
 - - c c - - c c - - - c c - c c
 - - c c - - c c - - - - c c -
 - c c - c - c - c - c - c - c - c
 - - c c - c c - c c - c c - c - c - c
 - c c - c - - - c - c

17. (V, B, 4.)

- c c - c c - c c - c e - c c - c
 - c c - c c - c c - c c - c c - c
 - c c - c c - | c c - c c - | c c - -
 - c c - c c - | c c - c c - | - c c - |
 - c c - c c - | - c c - | c c - | c c
 - c c - c c -

18. (V, B, 5.)

- - - c c - c - -
 - c - c | - c - c | - c - c
 - - c c - | c c - - - | c c - c c - | c
 - c c - c c - c - - -

- c - c c - c - - - c c - - c c -
 - c c - c - c - - - c -
 - c c - c c - c - c c - c -
 - - - c c - c c - c - c -
 - c - c c - c c - c -

19. (V, B, 6.)

Str. et ant. - c - - - | c c c - c c -
 - c - - - c c - c c - - - c c | c
 - c - - | - c - - | - c -
 - c - - - c - - - c c | c
 - c - - - c c - c c -
 - c - | c - c - - - c c - c c - - - c
 - - - c | c -

Epod. - c c - c c - - - c - c
 - c c - c c - - - c - c - c -
 - c - - - c c - c c - c - c -
 - - c c - c c - c c - c - c -
 - c - c - c c - c c - c c
 - c - - - c - - - c c - c
 - c - - | - c - - | - c - c | - c - - | c -

20. (V, B, 7.)

- - c c - c c - | c - c - -
 - c c - c c - - - c - c (bis)
 - c - - | - c - - | - c c

21. (V, B, 8.)

c c - c - - - c c - c c - - - c c -
 c c - c c - c c - - - c - c -
 - - c - - | c c - c c - - - | c c - c c -
 - - | c c - c c - - - | c -
 - c c - c c - - - c - - - c c

--- c | c c c c | --- c | c | c |
 c c | c c | c c | c
 - c - c - c | - c c - c c
 c - c - | c - c - | - c -

22. (VI, A, 4.)

- c c - c | e - | - c c - | c - c - | - c c
 - c - c - | - c c - c - c - | - c c
 - c - -
 - c c - c - c - | - c c - c - c - | - c c
 - c - | c
 --- | c c - - c c | --- | - c c - - c c
 - | c
 - | c c c - c - c - | - | c - c c - c - | - --
 - c c - c - | - - - c c - | c

23. (VI, A, 2.)

- c c | c c c c
 - c c | c c - c - | - c c - c c | -
 - c c | c c - c - | - c c - c c - | -
 - c | - c - | - | c - - c | c
 - c | - c c - c - | - | c - c c - c - | - --
 - c c | - c c - c -
 - c c | c c - c c c
 --- | c c - c c - c - | c
 - c c | c c - c c - c c - c c - c c
 c c c | c c - c c - | - c c - c c - c c | c -
 --- | c c | c c - c - | - | c - c - | -

24. (VI, A, 3.)

- c c - c - c - | - c c - c - c - | - c c
 - c -
 - c c - c - c - - c c - | - c c - c - c -
 - c c - c -|
 - c c - c c - c c - c c - c c - c c - c c
 - c c - c c -
 - - o - - c c - | - - - - c c -
 - c - c c - c - | - - - c c - c

25. (VI, A, 4.)

- c c - c c -
 - - - c c - c c - c c - - - | c
 - c c - c c - c c - c c - c c - c c - c c
 - c c - c c - c c - c c - c c - c c - c c
 - c c - c c - c c - c c - c c - c c - c c
 - c c - c c - c c - c c - c c - c c - c c
 - c c - c c - c c - c c - c c - c c - c c
 - c c - c c - c c - c c - c c - c c - c c
 - c c - c c - - - c c - c c - c c - c c
 - c c - c c - - - c c - c c - c c - c c

26. (VI, A, 5.) Cfr. metrum 6.

- c - c | - c - c | - c - c | - c - c

27. (VI, B, 1. 4. 5. 6.)

c | c - c c - c c | c - c c - c c - c c | c - c c - c c - c

28. (VI, B, 2.)

c c c - c - c c - c - c c -
 c - c - | c - c - | c - c -
 c - - - c - c c - c - - c - c -

c - c - - c - - c c c - - c -
 c - c - c - | c c c - c c - c c - c
 c - c - | c - c - c - | c - c - | c - c
 c - c c c - -
 - - c - | c - c - | c - c - | c - c - | c -
 c - c -
 c c - c - c - c - c - c - -
 c - c - | c - -

29. (VI, B, 3.)

Str. 1 et ant. --- - c c - c - | - c - - c c
 | c - - c c - c - | - c - c c - c - | c -
 | c - - c c - c - | - c - c c - c - | c -
 | c - - c c - c - | - c - c c - c - | c -
 - c c - c c - c c - c c - c c - c - -
 - - - c c - c - | - c - c c - c c - c - | c -
 - - - c c - c - | - c - c c - c c - c - | c -

Str. 2 et ant. --- - c c - - c c - - c c - | c
 - - - c c - - c c - - c c - - c c - - c
 | c - - c c - - c c - - c c - - c c - - c
 - - c - c - c - c - c - c - - c - c - -
 - - - c c - - c c - - c c - - c c - - c
 | c - - c c - - c c - - c c - - c c - - c
 - - - c c - - c c - - c c - - c c - - c
 - - - c c - - c - | - - - c c - - c c - - c

30. (VI, B, 7.)

Str. 1 et ant. c c c - c c - c - | c c c
 - c c | c c c - | - - - c c - c - | c - | - -
 - c c - | c -

- c c - c c c - c c | / / c c - c c - | c
 c c -
 c c -
 - - - c c - | c | c c - c c - c c - c c - | c
 c c | c c | c c | c c | c c | c c | c c | c
 c c c - c e - c e | c | c c | c c | c c | c
 c c c -
 - - - c c - | / / - c c - c c - c c - | c
 - - - c c - c c - c c - c c - c c - | c

Ep. I. c - c c - c c - - - c c c c c - c

c - c - c c - - - - - c c - c

- c - c c - c

c c - c c - c c c - c c - -

c c - c c - c - -

c c - c - c c - c c - -

c c - c - c c - | - - - - c - c c -

- - - - - c -

- c - - - - c c - c -

- - - - c c - - - - - - - - - - - - - - - -

- c c - c c - - - - c c - - - - - - - - - -

- c c - c c - c c - c c - c c - c c - c c

- c c - c c - - - - c c - c c - c c - c c

- - c - c - c - -

Str. 2 et ant. - - - c - c - c | c

- c - c - c c

- c - - - c - c - c -

- - c c c | cc c - c -

c c - c - c c c - c - c -

- | - c - c c - c -
 - | - c - c - c - | c - - c | c
 c - c - c - c - c | c
 - | - c - c - c - c - c -
 Str. 3 et ant. - c - - c - c - c -
 - | c | c - c - c - c -
 - | - c | c c - c - c -
 - c - - c - - c - c - c -
 - c - - c - c - c - c - c -
 - c - - c | - c - c | - c - c | - c -
 - | - c | - c | - c | - c | - c | - c | - c | -
 - | c | c - c | - c c
 Ep. 2. - c - - c - c - c - c -
 - | - c - c - - - -
 - c - - c | - c c
 - c - - c | - c c
 - c - - c | - c | c | - c -
 - c - - c | - c | - c
 - | c - c - c - c c - c - c - c - c - c
 - c - - c - - - - c - c - c -
 - | c c c - c - c c
 - c - c - - c - - c - c -
 - | c - c - - c - c - c - c -
 - c - - c | - c - c | - c
 - | c - - c - - c - c -
 - c - c c - - c - c - c -
 c c c - - c - - - - c - c - c c

31. (VI, B, 8.)

Str. 1 et ant. — c c — c c — c c — c c
 — c — — c — — c — — c — c — c — c
 c — e c c c c — c c — c c — c c — c
 c c c — c c c — c c — c c — c c — c
 —
 c — c — | c c c c c — | c c — c — | c c — — | c —
 c — | —

Str. 2 et ant. — c c — c c — c c — c c —
 c — c c c c — c — c — c — c — c — c —
 c — — c — c — c — c — c — c — c — c —
 c c c — c c c — c c — c — c — c — c —
 c c c — | c c c — —
 c — c — | c — c — | c — c — c — c — c —
 — c c — — c — c — c

32. (VI, B, 9.)

Str. 1 et ant. c — c c — c c — c — c — c —
 c c — c c — — — c c — c c — — — c —
 — c c — c c — — — c —
 — c c — c c — c c — c c — c c —
 c — c — c c — c c — — — c — — — c — c
 — c c — c c — — — c c — c c — c c — c c
 — c — —

Str. 2 et ant. c — c — — c — c
 — c c — c c — — — c c — c c — — — c —
 — c c — c c — c c — c c — c c — c c —
 — c c — c c — c c — c c — c c — c c —

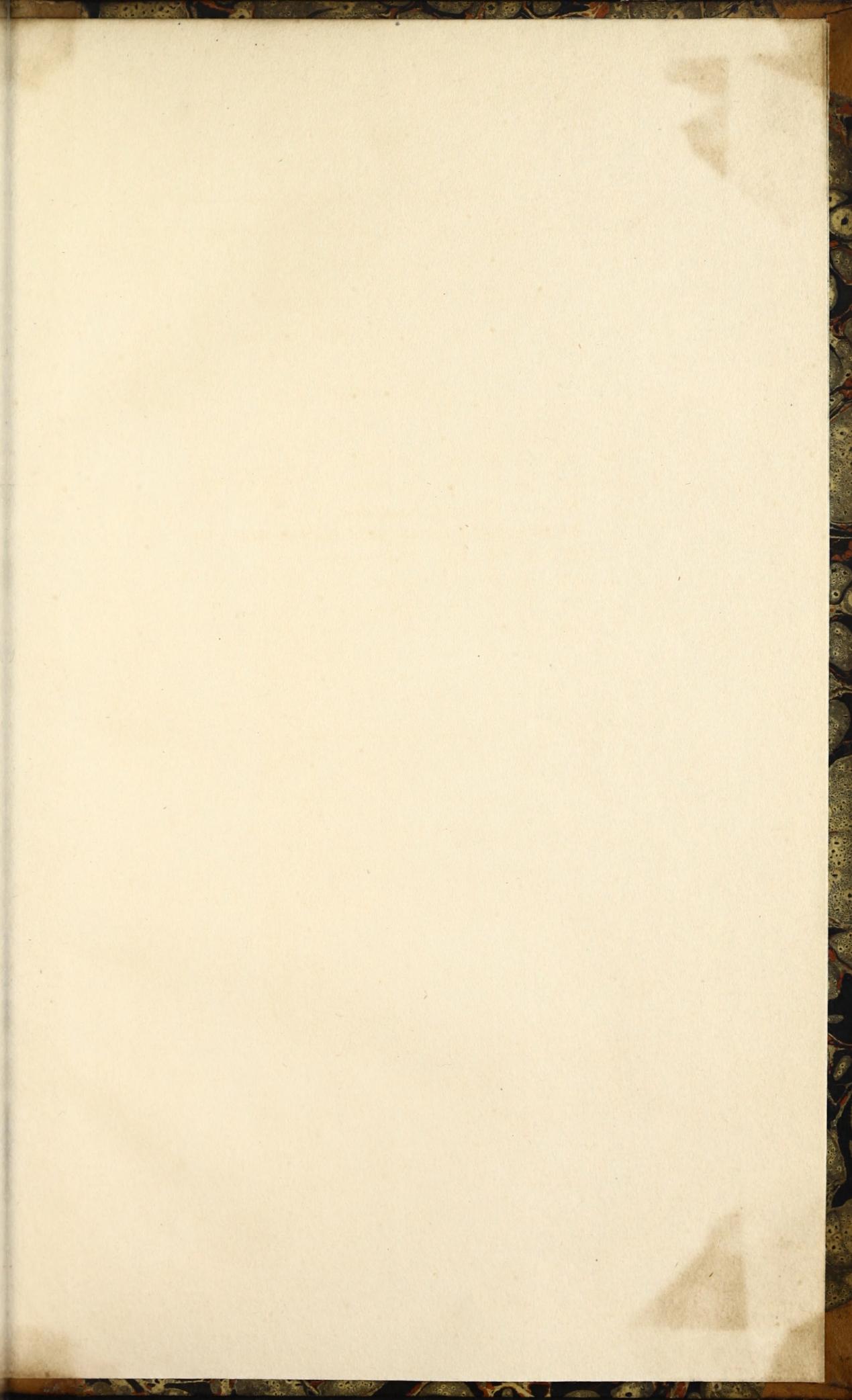
c c - - - c c - |c - c c - c -
- c c c c - c - c - c - c - c - c
c c - c c - c - c - c c - c c - c -
c c c c - c c c c c c c c c c - c -
- c c - c c - c c - c c - c c - c -

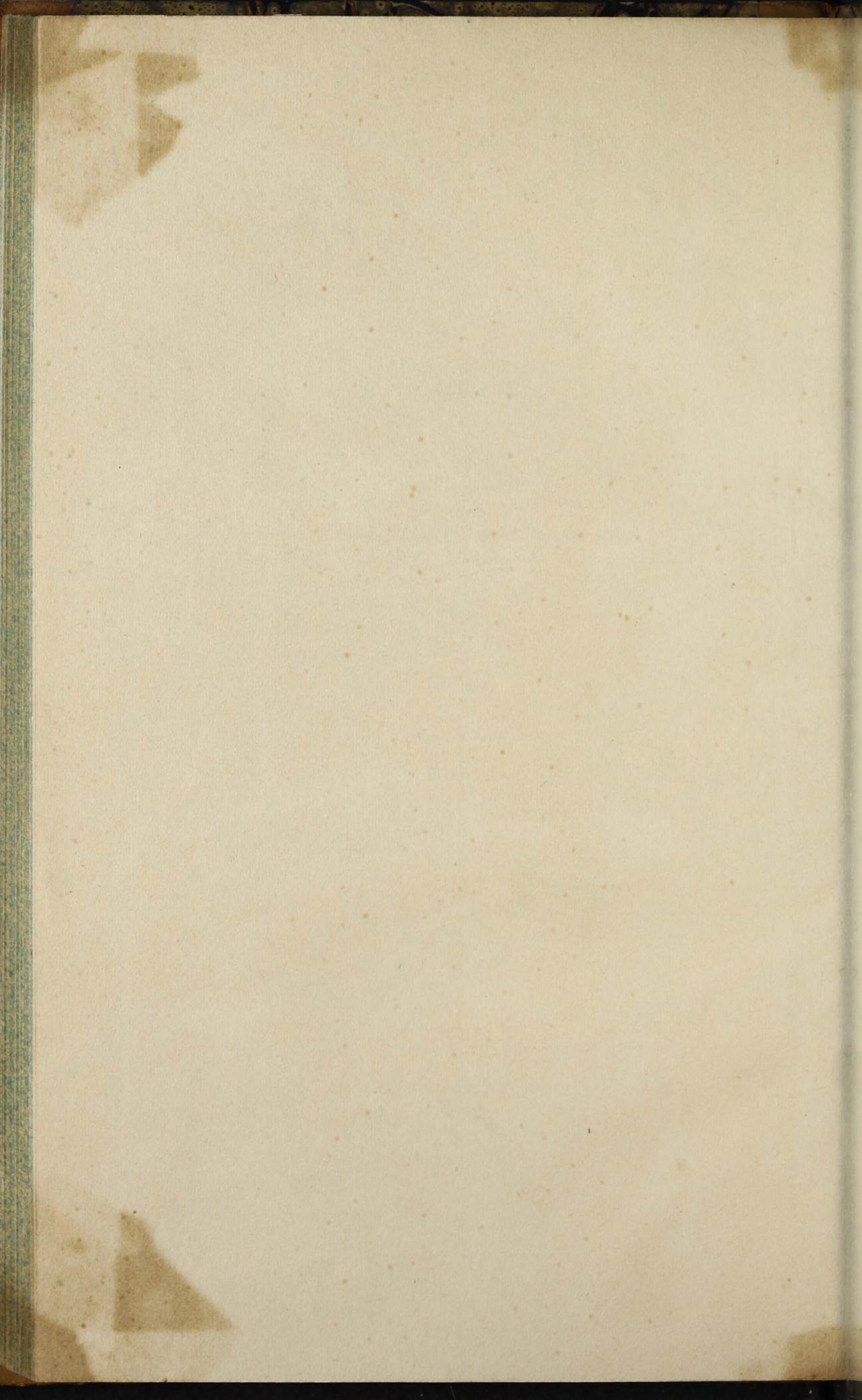
COLLECTED

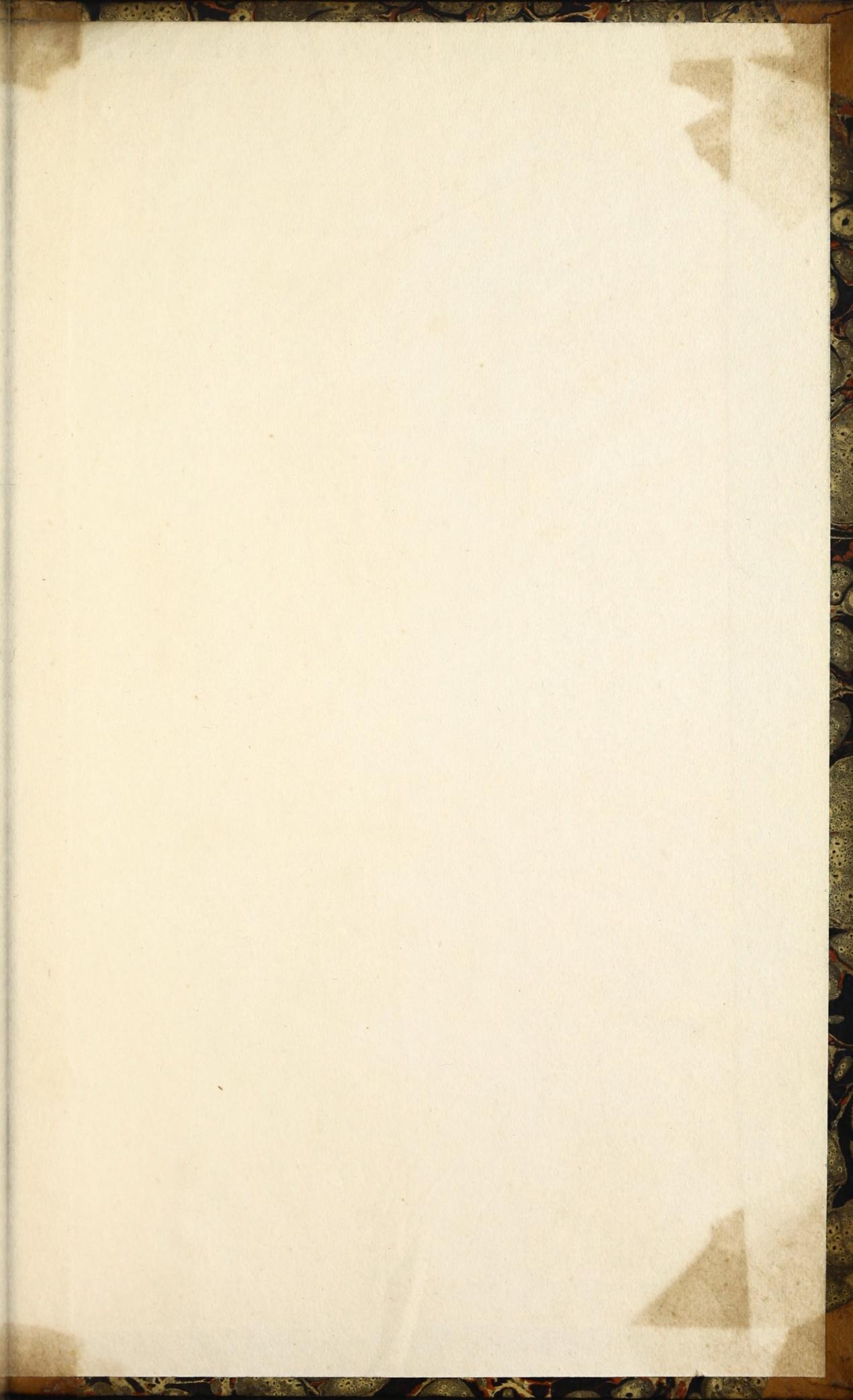
1 — 6 — 6 6 — 9 — 6 6 — — 6 6
 6 — 6 — 6 — 6 — 6 — 6 — 6 — 6 — 6
 1 — 6 — 6 6 — 6 6 — 6 6 — 6 6 — 6 6
 6 — 6 — 6 6 — 6 6 — 6 6 — 6 6 — 6 6
 — 6 — 6 — 6 6 — 6 6 — 6 6 — 6 6 — 6 6

CORRIGENDA.

- Pg. 26. 15, 10 leg. *πάθοις*,
 - — — 11 — *χρήσδεις*
 - 27. — 35 — *ἀμνάδας*
 - 36 in elegia 5 uersus male indicati sunt.
 - 47. 16, 1 leg. *Πελασγικὸν*
 - 52. 3, 7 — *βρόχε'*
 - 54. 7, 7 — *ἴγχέας*
 - 80. 1, 19 — *Σὺ*
-

Evaluation

Evaluation

Evaluation

Evaluation

Evaluation

Evaluation

uation.

m